

Những blogger nữ đôi diện với tù đầy khi thách đố chế độ Nina Teggarty 25-10-2016

Tại VN, việc bắt giữ blogger nổi tiếng "Mẹ Năm" đã làm nổi bật hình ảnh các nữ blogger và các phụ nữ hoạt động nhân quyền, thách thức chế độ CS đang ngày 1 phát triển.

Chỉ là vấn đề thời gian. Nguyễn Ngọc Như Quỳnh biết rằng rồi một ngày công an sẽ đến gõ cửa. Người viết blog về chính trị 37 tuổi với bút danh Mẹ Năm đã công khai lên án nhà cầm quyền vi phạm nhân quyền và tham nhũng. Đây là một công việc đầy rủi ro và hình phạt nặng sẽ dành cho những người dám chỉ trích nhà nước độc đảng CSVN.

Sau một thập niên viết blog, Quỳnh đã bị bắt đầu tháng 10. Một người bạn của gia đình nói với *Phụ nữ & Girls Hub* rằng con gái 8 tuổi của Quỳnh là Năm đã "rất, rất dũng cảm" khi bé âm thầm nhìn mẹ của bé bị công tay và dẫn đi. Trước khi bị bắt đi, Quỳnh viết với lời nhắn cuối cùng cho con gái mình: "Năm: con phải giỏi, nghe lời bà, đừng trêu chọc em. Mẹ yêu hai con rất nhiều."

Không ai nghe được tin tức gì từ người blogger nổi tiếng từ đó đến giờ. Phương tiện truyền thông của nhà nước cáo buộc Quỳnh đã dùng mạng truyền thông xã hội để chỉ trích nhà cầm quyền. Họ trích dẫn một tài liệu của cô chia sẻ trên FB, liệt kê hàng chục người đã bị chết trong đôn CA. Truyền thông nhà nước cáo buộc cô đã "gây phương hại đến an ninh quốc gia." Quỳnh bị bắt giam theo Đ. 88 Bộ luật HS, với tội danh "tuyên truyền chống nhà nước" và án tù tối đa là 20 năm.

Nếu bị kết tội, Quỳnh sẽ là một trong khoảng 200 tù nhân chính trị ở VN bị giam cầm vì những hoạt động trên mạng. "VN là một trong những quốc gia tồi tệ nhất trên thế giới về việc bỏ tù các blogger," R. Hardh, giám đốc điều hành của Civil Rights Defenders phát biểu.

Blogger ở VN sử dụng internet để phá vỡ sự kiểm soát truyền thông của nhà nước, phơi bày những vấn đề vốn gây ra nhiều tranh cãi, điển hình là vụ thái hóa chất độc hại bởi công ty gang thép Đài Loan For-

mosa vào tháng Tư đã tàn phá ngành công nghiệp đánh bắt cá ở bốn tỉnh. Bên cạnh đó là các vấn đề vi phạm nhân quyền như cướp đất, phân biệt đối xử, sự tàn bạo của công an đã dẫn đến sự phát triển của phong trào dân chủ ngầm tại VN.

Theo báo cáo vào tháng 5 của Tổ chức Những người Bảo vệ dân quyền, nhiều phụ nữ đã tham gia phong trào và họ phải đối diện với sự giám sát, giam giữ tùy tiện, bị tấn công thể xác cũng như trên mạng, truy tố hình sự và bỏ tù.

Vào năm 2008, blogger Phạm Thanh Nghiên đã bị kết án 4 năm tù giam theo Điều 88. "Đó là những năm khủng khiếp đối với tôi", cô nói. Phụ nữ 39 tuổi này cho biết cô cảm thấy bị "tấn công về tinh thần" khi bị giam giữ vì cô đã bị tách biệt với các tù nhân khác. Mặc dù vậy, Nghiên chưa bao giờ từ bỏ việc viết blog. "Chúng tôi không muốn im tiếng, chúng tôi muốn thay đổi đất nước của chúng tôi," Nghiên nói.

Khi người bạn thân của cô là Quỳnh bị bắt đầu tháng này, Nghiên đã nhận được hàng chục cú điện thoại thù địch. "Họ đã đe dọa tôi nhằm mục đích ngăn chặn hoạt động của tôi, nếu không (họ nói) tôi sẽ là người tù kế tiếp," Nghiên nói. Là một blogger nổi tiếng ở VN, Nghiên đã quen với những hành vi dọa nạt như vậy. "Mỗi ngày thức dậy, tôi phải đối mặt với những khó khăn và sách nhiễu của nhà cầm quyền," cô nói, CA đã tấn công cô nhiều lần và thường xuyên đe dọa sẽ bắt cô trở lại nhà tù.

Việc đàn áp các blogger và các nhà hoạt động phụ nữ đã tạo sự chú ý của Ủy ban LHQ về Xóa bỏ Phân biệt đối xử với phụ nữ (CEDAW), và tổ chức này vào năm ngoái đã kêu gọi chính phủ VN "điều tra các cáo buộc sách nhiễu, giam giữ tùy tiện và đối xử tệ hại đối với những phụ nữ hoạt động nhân quyền."

Sách nhiễu các nhà hoạt động nữ đôi khi có thể biến thành bạo lực dựa vào cơ sở giới tính. Nhiều blogger đã nói với *Phụ nữ & Girls*

Hub rằng quan chức nhà nước đã buộc các phụ nữ phải cởi quần áo và người vận động nhân quyền Nguyễn Hoàng Vi đã viết trên blog của cô về việc cô đã bị tấn công tình dục ở Tp. HCM năm 2012. Bài viết mô tả việc cô đã bị đưa đến đôn CA, khám xét thân thể và chỗ kín. "Điều khủng khiếp là họ mang máy quay phim để ghi lại sự kiện này. Mục tiêu của họ là làm nhục tôi," cô viết trong blog của mình. Vào những ngày này, Vi cho biết cô thường xuyên bị "theo dõi, quấy rối và đàn áp bằng bạo lực." Ba đứa con của cô thường bị cuốn vào những cuộc đàn áp này. Cô nhớ lại vào năm ngoái, trong khi trên đường đi mua sắm với con gái mình, cô đã bị chặn bởi CA thường phục. Không còn lối thoát nào khác, cô đã tọa kháng ngay giữa đường với con gái của cô trong 3 giờ.

Các nhà hoạt động và các blogger phụ nữ đã cống hiến đời mình cho phong trào cải cách xã hội, nhưng họ không luôn luôn được sự ủng hộ của những người khác, cả từ chính gia đình của họ. VN là một xã hội gia trưởng, các bà mẹ được mong đợi là cho ra đời những đứa con trai để kế thừa và rất ít phụ nữ được tham chính. Trong bối cảnh của sự bất bình đẳng giới tính, các phụ nữ mạnh mẽ, độc lập, lên tiếng nói thường bị lên án. Hoàng Vi nói rằng nhiều người không được hỗ trợ bởi gia đình của họ: "Tệ hơn nữa, một số người chỉ trích các blogger chính trị phái nữ đã không chăm sóc gia đình tốt và đã dành thời gian để viết các bài viết vô nghĩa."

Tuy nhiên, các blogger và các nhà vận động hiểu rằng nếu muốn thay đổi xã hội, họ phải hy sinh và chịu đựng gian khổ.

"Chúng tôi đã chấp nhận cuộc sống này, chúng tôi phải tiến lên phía trước, chúng tôi phải làm một cái gì đó hữu ích cho dân chủ. Vì vậy, mỗi ngày chúng tôi phải vượt qua cảm giác sợ hãi của chúng tôi", Phạm Thanh Nghiên nói.

CTV Dân Làm Báo lược dịch.



TỰ DO NGÔN LUẬN

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Lũ chồng lũ trên nhà cầm quyền !!!

Trận lũ lụt ở miền Trung mới rồi (đặc biệt tại Quảng Bình và Hà Tĩnh) được gây ra bởi trời thì ít mà bởi người thì nhiều, chủ yếu do thắng thủy điện Hồ Hô nằm giữa biên giới hai tỉnh đã xả lũ cuồng loạn giữa đêm khuya với lưu lượng 1.800 m3/giây trong 4 giờ đồng hồ. Tính đến ngày 17-10-2016, có 35 người chết, 4 người mất tích, khoảng 100.000 căn nhà bị ngập nặng, trâu bò mất mạng cả hàng ngàn con; thiệt hại tài sản, mùa màng vô kể. Riêng tại làng chài Cảnh Dương, Quảng Bình, nước lũ tràn về đã khiến ít nhất 9 tàu bị lật úp, 19 tàu thuyền bạc tỷ khác bị cuốn trôi ra biển.

Đó là hình ảnh của nhiều cơn lũ lụt đang ập xuống tập đoàn lãnh đạo chính trị và điều hành kinh tế Việt cộng mà phải nói là do chính tập đoàn ấy tự gây ra cho mình.

1- Trước hết là cơn lũ tài chính, hay nói nôm na là lụt nợ. Theo Vietnamnet hôm 23-20, Chính phủ vừa có báo cáo gửi Quốc hội về hoạt động đầu tư, quản lý, sử dụng vốn nhà nước tại doanh nghiệp trong phạm vi toàn quốc năm 2015. Báo cáo cho hay, các tập đoàn, tổng công ty nhà nước có tổng số nợ phải trả lên đến 1,5 triệu tỷ đồng, tăng 1% so với thực hiện năm 2014. Hệ số nợ phải trả/vốn chủ sở hữu bình quân năm 2015 là 1,23 lần. Thế nhưng vẫn có trường hợp cá biệt: 25 doanh nghiệp nhà nước có tỷ lệ nợ phải trả/vốn chủ sở hữu lớn hơn 3 lần. Trong đó, đứng đầu là Tổng công ty Phát thanh truyền hình thông tin 32,84 lần, Tổng công ty Xăng dầu quân đội 15,41 lần, Tổng công ty Cơ khí xây dựng hơn 10 lần. Một số DNNN có số nợ vay từ các ngân hàng thương mại và tổ chức tín dụng tương đối lớn. Đứng đầu là Tập đoàn Điện lực (134.014 tỷ đồng); Tập đoàn công nghiệp Than-Khoáng sản (42.743 tỷ); Tập đoàn Hóa chất (29.997 tỷ); Tập đoàn Viettel (16.313 tỷ); Vinalines (14.734 tỷ)... Dĩ nhiên toàn là nợ xấu, khó đòi, khó trả. Đang khi đó thì kinh tế ngày càng lụn bại, tài nguyên ngày càng cạn kiệt, dân sinh ngày càng cơ cực, và các doanh nghiệp ấy đang đứng bên bờ vực phá sản.

Ngoài ra, theo RFA, Việt Nam phải trả nợ Vốn vay Hỗ trợ Phát triển (gọi tắt là ODA) mỗi năm khoảng 1 tỷ đôla bao gồm cả gốc lẫn lãi. Đó là thông tin Cục quản lý nợ và tài chính đối ngoại thuộc Bộ Tài chính công bố chiều ngày 25 tháng 10 vừa qua. Phát biểu tại buổi họp báo, Phó Cục trưởng Cục Quản lý nợ và tài chính đối ngoại cho biết từ năm 2005 đến 2015, tổng số vốn ODA mà Việt Nam đã ký kết khoảng 45 tỷ đôla, được dùng chủ yếu cho các lĩnh vực cần đổi mới tài chính vĩ mô, phát triển hạ tầng, y tế, giáo dục, biến đổi khí hậu và nông nghiệp. Nhưng do điều hành kinh tế, quản lý tài chính, sử dụng ngoại tệ vừa ngu dốt vừa tham lam, ăn và phá nhiều hơn làm, nay nhà nước phải thường xuyên vay nợ mới để trả nợ cũ. Dĩ nhiên, tất cả gánh nặng nợ nần nói trên đè xuống trên đầu trên cổ nhân dân từ đời cha đến đời con, đời ông đến đời cháu. Cơn lũ tài chính, nợ nần ấy cuốn trôi tương lai của nhiều thế hệ, và dĩ nhiên cũng sẽ cuốn phăng cái chế độ thối nát này.

2- Thứ đến là cơn lũ pháp lý, hay nói nôm na là cơn lụt khiếu kiện. Như chúng ta đã biết, sau khi xảy ra thảm họa môi trường biển từ đầu tháng 4-2016 do tập đoàn Formosa và các công ty liên hệ gây nên, toàn dân đã mong chờ nhà cầm quyền thi hành trọn chức năng, thực hiện đúng pháp luật đối với các thủ phạm và đồng phạm, cũng như đối với các nạn nhân (những khu vực sinh thái và những giới làm kinh tế biển). Thế nhưng, nhận món tiền bồi thí gọi là bồi thường của Formosa xong, Việt cộng tiếp tục duy trì sự hiện diện của nó, chẳng hề cải tạo môi trường biển, đưa thông tin sai lạc đầu độc dư luận, trù dập những tiếng nói đòi hỏi sự thật, đàn áp những công dân xuống đường bảo vệ sinh thái, bồi thường cho các nạn nhân cách bắt cặp, lại còn muốn ngư dân thôi làm nghề biển (để trao đổi hải cho Tàu cộng). Thái độ phản dân hại nước đó đã khiến đồng bào phản ứng bằng cách tiến hành trận chiến pháp lý, khởi kiện thủ phạm.

Ngày 22-09-2016, gần 1.100 hộ gia đình thuộc giáo xứ Đồng Yên, xã Kỳ Lợi, huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh—dưới sự hướng dẫn của linh mục Trần Đình Lai—đã gửi lên Quốc hội và Chính phủ đơn yêu cầu bồi thường cho họ hơn 2.000 tỷ, với đòi hỏi phúc đáp sau 15 hôm. Ngày 26-09-2016, hơn 600 ngư dân thuộc giáo xứ Phú Yên, xã An Hòa, huyện Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An—dưới sự hướng dẫn của linh mục Đặng Hữu Nam—đã đến tòa án thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh để nộp 506 hồ sơ khiếu kiện Formosa, đòi bồi thường 56 tỷ. Ngày 03-10-2016, 619 hộ ngư dân tại Quỳnh Lưu, đa phần thuộc giáo xứ Song Ngọc—dưới sự hướng dẫn của linh mục Nguyễn Đình Thực—cũng đã gửi lên Quốc hội và Chính phủ đơn yêu cầu bồi thường cho họ 446 tỷ, cũng với đòi hỏi phúc đáp sau 15 hôm. Thế nhưng nhà cầm quyền—dọa sợ hãi trước trận chiến pháp lý này—tỏ ra có thái độ thù nghịch. Đã gấp đôi thời hạn 15 ngày mà Chính phủ và Quốc hội chẳng hề phúc đáp đơn yêu cầu bồi thường của hai giáo xứ Đồng Yên và Song Ngọc. Rõ ràng là náo trương khinh dân như thường thấy. Chưa hết, ngày 8 tháng 10, tòa án nhân thị xã Kỳ Anh đã trả lại toàn bộ 506 đơn khởi kiện Công ty Formosa với lý do "không đưa ra được tài liệu chứng minh về những thiệt hại thực tế" và "chính phủ đã ra Quyết định bồi thường hôm 29-09 rồi".

Hành vi trái luật này đã khiến cho ngày 18-10-2016, dưới sự hướng dẫn của linh mục Đặng Hữu Nam, 1000 ngư dân Quỳnh Lưu dự tính đi xe hơi vào tòa án Kỳ Anh để nộp đơn khiếu nại và nộp thêm 100 hồ sơ khiếu kiện. Thế là bộ công an, ban tuyên giáo trung ương và nhà cầm quyền Nghệ An đã ra tay: đe dọa các chủ xe được thuê mượn, áp lực lên tòa Giám mục Vinh để giám sát người đi khiếu kiện từ 1000 xuống 100. Nhưng rồi với 40 người, đoàn khiếu kiện cũng bị hàng ngàn công an sắc phục, an ninh thường phục, côn đồ đầu gấu thô bạo ngăn cản bằng rài đinh, chặn xe, đánh đập, hăm dọa đoạt mạng, khiến dự tính nộp đơn khiếu nại và nộp thêm đơn khiếu kiện bất thành. Trong cùng ngày, linh mục Nguyễn Đình Thực cũng đã bị công an côn đồ ngang nhiên gây khó rồi cầm đi vào Hương Khê, Hà Tĩnh để cứu trợ đồng bào nạn nhân bão lụt, vì nghi ngờ lm Thực đi hỗ trợ cho lm Nam. Toa rập với nhau, ngày 21-10, UBND thị xã Kỳ Anh đã ngang ngược ra công văn đề nghị Quỳnh Lưu cấm cư dân đi khiếu nại vì hôm 18-10 là "hết hạn gửi đơn" rồi.

Nhưng những hành vi bản thủ hèn hạ, vô luật pháp và thất nhân tâm đó có ngăn chặn được cơn lũ khiếu kiện, trận chiến pháp lý của ngư dân miền Trung chăng? Vì theo tin cho biết, hàng chục ngàn lá đơn đã được chuẩn bị, và các nguyên đơn đã thể quyết sẽ chiến đấu tới cùng. Đang khi đó nguồn tiền ủng hộ từ hải ngoại nghe nói cũng đang tuôn về cuốn cuộn.

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01 ▶ **Lũ chồng lũ trên nhà cầm quyền !!!**
- Trg 03 ▶ **Bắn lên tiếng và nhà cầm quyền gia tăng đàn áp để bảo... -10 Tổ chức xã hội và chính trị.**
- Trg 04 ▶ **Bắn lên tiếng về Môi trường và Nhân quyền VN ngày càng... -Tăng đoàn GHPGVN.**
- Trg 05 ▶ **Kháng thư bác bỏ hoàn toàn Luật Tín ngưỡng Tôn giáo. -Hội đồng Liên tôn Việt Nam.**
- Trg 06 ▶ **Tuyên bố chung: Mẹ Năm Ng Ngoc Như Quỳnh vô tội. -841 chữ ký (30-10-2016).**
- Trg 07 ▶ **Thư hiệp thông với các Linh mục, Giáo dân và Ngư dân... -18 Tổ chức dân sự và chính trị.**
- Trg 08 ▶ **Lại là những mưu hèn kế bẩn. -Mục sư Nguyễn Trung Tôn.**
- Trg 09 ▶ **Người dân Quỳnh Lưu có thực sự không thể tiếp tục... -Điện Phương Thảo.**
- Trg 10 ▶ **Tinh Thừa Thiên-Huế "hợp thức hóa" phân đất cướp của... -Huyền Trang.**
- Trg 11 ▶ **Đại bị kịch Việt Nam. -Nguyễn Đình Công.**
- Trg 13 ▶ **Xã hội "XHCN Việt cộng" hỗn loạn chưa từng thấy! -Nguyễn Nhơn.**
- Trg 15 ▶ **Cầm hội đoàn nhận tài trợ nước ngoài: vì hiến hoàn toàn! -Trịnh Hữu Long.**
- Trg 16 ▶ **Viễn ảnh của một đất nước! -Nguyễn Thạch.**
- Trg 17 ▶ **Nợ xấu VN: 550 ngàn tỷ đồng và "vô phương cứu chữa". -Lê Dung.**
- Trg 18 ▶ **Người dân chết vì "đúng quy trình" -Mặc Lâm, RFA**
- Trg 19 ▶ **Thủ phạm xã "bom nước" miền Trung. -Võ Thị Hào.**
- Trg 21 ▶ **Những gì còn lại sau lũ Miền Trung. -Nhóm Phóng viên RFA từ VN.**
- Trg 22 ▶ **Sau vụ Hồ Hồ, nghĩ về các phép nguy hiểm của nhà cầm... -Ls Ngô Ngọc Trai.**
- Trg 23 ▶ **Bài học xương máu của thủy điện. -Thanh Trúc RFA**
- Trg 25 ▶ **13 Luật sư kiến nghị "phá bỏ nguy hiểm thủy điện nguy hại" -Đài BBC**
Và một số bài khác...

3- Ba là con lũ nhân tâm, nay nói nôm na là cơn lốc của lòng căm phẫn. Trước hết là sự căm phẫn của các tôn giáo. Trong khóa họp từ ngày 20-10, Quốc hội có thể sẽ phê chuẩn Dự luật Tín ngưỡng Tôn giáo đã được thảo luận nhiều lần từ đầu năm 2015 tới nay. Luật này đúc kết kinh nghiệm đối phó với các Giáo hội kể từ Pháp lệnh Tôn giáo 2004, nâng cao mức độ cưỡng bức của chính sách đàn áp tôn giáo từ nhà cầm quyền, và đáp ứng mưu đồ kiểm soát chặt hơn đối với các Giáo hội đang ngày càng tích cực đòi hỏi các quyền tự do cho mình và cho dân. Chính vì thế, Hội đồng Liên tôn đã thẳng thắn hoàn toàn bác bỏ Luật đó, với nhiều lý do. Như chế độ hiện thời là chế độ vô thần đấu tranh và độc tài toàn trị, quyết tâm xóa bỏ hoàn toàn ảnh hưởng của Tôn giáo trên xã hội khi hoàn toàn bất lực xóa bỏ sự hiện hữu của Tôn giáo trong quốc gia; kiểm soát, lũng đoạn để công cụ hóa các thế lực tinh thần này. Như mọi luật lệ xuất phát từ chế độ độc tài cộng sản đều không ngoài mục đích kiểm soát, lũng đoạn và công cụ hóa nói trên; nên cho dù có đưa ra cho nhân dân góp ý, nhà cầm quyền rồi cuộc văn biên soạn Luật tôn giáo theo ý muốn độc đoán của họ và nhằm mục đích tối hậu của họ: củng cố chế độ độc tài. Như mọi văn kiện pháp lý của nhà cầm quyền CSVN từ xưa tới nay về Tôn giáo, đều không ngoài mục đích dùng bạo lực hành chính -kết hợp với bạo lực vũ khí- để cướp đoạt mọi tài sản tinh thần (các quyền tự do) và tài sản vật chất (đất đai, cơ sở) của các Giáo hội, để sách nhiễu, bắt bớ, cầm tù, thậm chí thủ tiêu nhiều chức sắc và tín đồ can đảm, nhằm làm cho các Thực thể Tinh thần này bị tê liệt hoạt động, bị cản trở sứ mạng, thậm chí bị biến đổi bản chất. Hậu quả là xã hội ngày càng tràn ngập bạo hành gian dối, ngày càng suy đồi về văn hóa đạo đức, kéo theo suy đồi các lãnh vực khác nữa.

Cơn lốc của lòng căm phẫn còn phát xuất từ nhân dân, đặc biệt qua trận lũ mới rồi. Trước hết vì thái độ thất nhân tâm và vô trách nhiệm của hàng lãnh đạo. Khi tang thương đang xảy đến, Thủ tướng chỉ ra chỉ thị qua quýt cho cấp dưới chống lũ, rồi tiếp tục ngồi trong phòng lạnh nhận tin ủng hộ người nghèo; Chủ tịch Quốc hội thì chung diện lơ lửng, mặt tươi hơn hớn đi dự khai mạc Festival áo dài tại Hà Nội; Chủ tịch nước bận đi thăm lính, còn Tổng bí thư bận họp đảng kêu gọi đảng viên cứu đảng. Đập thủy điện Hồ Hồ phạm tội giết dân rõ mười mươi, thế mà các kẻ hữu trách từ trên xuống có chấp bênh vực nhau, nào "đúng quy trình", nào "dân giữ được mạng là tốt lắm rồi", nào "chấp nhận được". Bên cạnh đó, trước việc nhân dân thể hiện tinh thần "lá rách đùm lá nát", trao tiền quả cho các tôn giáo, tổ chức xã hội dân sự và nghệ sĩ biểu diễn, thăng thưng tuyên bố "ngu gì giao quả cho bọn cầm quyền tham nhũng, bọn mặt trận giả rách", Ban tuyên giáo Việt cộng vẫn khờ nạn vàng lời: "Các bạn cần tỉnh táo, không giúp đỡ tiền bạc cho những kẻ đang đánh bóng tên tuổi, những hội nhóm bất minh, thường xuyên gây rối loạn và giờ ra về "giúp đỡ"... Giúp được bằng sức mình thì giúp, không thì quyền góp vào các tổ chức chính thống như Hội chữ thập đỏ, các cơ quan báo chí, quân đội đang túc trực ngày đêm tại vùng rốn lũ". Túc trực để cứu dân hay để khủng bố các nhóm tiên nguyện độc lập? để cướp lại 400/500 ngàn dân nghèo vừa được biểu? để chuyển gạo cứu trợ vào kho tư thương? Con phần nộ này cũng bùng lên nhân vụ một blogger nhiệt thành đấu tranh chống Formosa là Mẹ Năm bị tổng vào tù.

Công luận cho rằng trong cơn lốc lịch sử vừa qua tại Quảng Bình và Hà Tĩnh, thiên tai một mà nhân tai mười. Nước lũ từ trời thì ít mà từ đập thủy điện xả vô trách nhiệm, bất chấp hậu quả cho dân thì nhiều. Các đập này, dày đặc khắp miền Trung, từ lâu nay là những hung thần, chuyên thả "bom nước" tàn hại không thể tưởng. Nhưng nhân tai quan trọng nhất chính là một nhà cầm quyền hoạt động thiếu hiệu quả, không đủ tầm cũng chẳng đủ tâm để lo cho dân cho nước. Nhưng CS thì làm gì có sức hay có chí lo cho nước cho dân? Nên mong rằng sẽ sớm có những cơn lốc cuồng nộ từ dân sẽ quét sạch nó vĩnh viễn.

BAN BIÊN TẬP.



Quý Formosa và Thiên Chúa (Babui-DCVonline)

cho 5, 7, 10 phong bì cũng nên.

Trà Mi: Tổng cộng đoàn cứu trợ của anh có bao nhiêu người?

Anh HB: Khi đông nhất, đoàn em gồm 20 người, từ Daklak, Sài Gòn, Đà Nẵng, Hà Nội, Vinh, Huế...v.v. Sáng nay mình đọc một bài báo nêu lên rõ ràng họ bắt mỗi người dân cứ 500 ngàn thì nộp lại 400 ngàn. Tại xã Quảng Trung này, tụi mình cho nhiều lắm. Trước đây, mình từng nghe các đoàn cứu trợ đi trước cảnh báo có trường hợp này, nhưng hôm nay, vì vụ việc lên báo trực tiếp liên quan đến đoàn của mình, mình mới quay lại, chạy thẳng vào phỏng vấn từng người dân một để xem có chính xác như thế không. Vào phỏng vấn bà con thì thấy chính xác là như vậy. 9 giờ báo lên bài, 10 giờ tôi điện lại cho người dẫn dắt mình tới nơi cứu trợ, tôi hỏi có phải như thế không, mấy ông vẫn chối. Tôi nói: 'Các ông đã thế thì tôi làm tới luôn', sau đó tôi nhờ mấy anh bên các tổ chức xã hội dân sự đưa lên Facebook. Thế là tự nhiên mấy ông kia điện lại cho mình nói: 'Anh không cần vào, trong này ồn hết rồi.' Nhưng tôi vẫn vào. Khi vào tới nơi thì thấy mấy ông đã đưa tiền trả lại cho dân. Tôi phỏng vấn dân, quay trực tiếp [lên FB] luôn. Mọi người đều nói bị tịch thu tiền. Đùng một phát họ không nuốt nổi họ mới trả lại cho từng nhà một. Dân nói ông phó thôn bảo thu lại để chia bớt cho những nhà khác có hoàn cảnh giống nhau.

Trà Mi: Với lý do thu lại để chia đều, là người cứu trợ tận nơi có điều kiện quan sát, anh phản hồi thế nào?

Anh HB: Không được, bởi vì có rất nhiều người khá giả, thậm chí còn khá giả hơn cả tụi tôi nữa. Sao lại bảo chia đều đều được? Tụi tôi chỉ giúp những người có hoàn cảnh đặc biệt thôi, còn những người có tay chân mạnh khỏe làm việc kiếm tiền được, mình giúp họ, nhiều khi họ lại chửi lại mình thì sao? Ở đây, chúng tôi không phải giàu có gì cả, chỉ là góp vô để tìm đến những mảnh đời 'lũ cả cuộc đời', không có điểm tựa.

Trà Mi: Xưa nay vẫn có tâm lý e ngại rằng chuyện tiếp trợ qua các cơ quan, đoàn thể chính quyền thì không tới tay dân trọn vẹn. Đích thân tiếp trợ tận nơi, vừa quay lưng đã xảy ra những chuyện khuất tất như vậy, anh nghĩ thế nào?

Anh HB: Mình rất thất vọng vì suốt mấy ngày nay, anh em tụi tôi phờ phạc, chèo thuyền chèo độ đến tận những nơi khốn khổ nhất để giúp họ. Vừa bước chân đi, lại xảy ra chuyện đó. Chỉ trừ khi tới vùng nào không có chức sắc tôn giáo, tụi tôi mới nhờ tới địa phương hay trường

thôn, trường xã dẫn dắt đi. Những nơi có giáo dân hay Phật tử, tụi tôi nhờ các cha xứ hoặc các vị sư hướng dẫn, chứ không qua chính quyền. Ở VN, hơn 90% làm cách này rồi vì niềm tin không còn nữa. Mình phỏng vấn rất nhiều người, họ cũng nói: 'Muốn cho nên đến trực tiếp nhà dân, đừng qua chính quyền vì dân ít nhận được lắm.' Người cần nhận nhiều khi không nhận được, còn người khá giả nhiều khi nhận một lúc mấy phần.

Trà Mi: Anh nhắc tới 'khủng hoảng niềm tin', đây cũng là một hiện tượng đang ngày càng phổ biến và lan rộng ở VN. Khủng hoảng niềm tin ở mọi khía cạnh trong cuộc sống, từ kinh tế-chính trị-xã hội đến đạo đức con người. Hôm nay, chính anh nếm trải một sự 'khủng hoảng niềm tin' ngay trong việc thiện vừa làm, anh có suy nghĩ đến nguyên nhân?

Anh HB: Vì khi người dân xem chuyện chính trị như một câu chuyện hài, hy vọng điều gì đó để thay đổi cuộc sống thì không có. Mình đi nhiều những nơi 'siêu nghèo', những nơi đáng lẽ phải được chính quyền chăm chút nhất thì thực tế là không có. Xã hội này bị lỗi hệ thống từ cái gốc. Khi anh đã không từ tể, anh làm gì, trong mắt tôi, anh vẫn là một người không đảng hoàng. Hơn nữa, phải nói thẳng là anh không có năng lực để làm chuyện đó. Tôi không thể nào đặt niềm tin vào anh. Hiện tượng Phan Anh phải nói là một người biết xây dựng niềm tin cho người khác. Anh chẳng cần điện thoại xin ai cả, mà người ta tự gửi gắm niềm tin vào thôi. Vì sao người dân tự đứng lên làm, và làm mạnh như thế, vì họ tin là chính phủ không thể làm được. Những con số đã nói lên tất cả rồi.

Trà Mi: 'Khủng hoảng niềm tin' mà anh mô tả là 'hệ thống', làm thế nào để khôi phục được?

Anh HB: Người dân đang bỏ rơi sự quản lý của chính quyền. Họ không quan tâm đến chính quyền làm gì. Tôi nghĩ, mọi chuyện đang thay đổi đấy. Mọi người cứ làm việc theo tiếng lương tâm. Hiểu thì mọi người hiểu hết, kể cả trong nội bộ những người điều hành đất nước này, nhưng cái chính là trong xã hội này không ai dám lên tiếng vì đã hình thành sự sợ hãi trong từng con người, từng tiềm thức. Người dân họ thấp cổ bé họng mà cứ tuyên truyền vào sự sợ hãi của họ, họ không dám lên tiếng. Tôi là doanh nghiệp cũng thế. Tôi nói đây, có thể ngày mai, họ lấy một lý do nào khác không liên quan đến công việc của tôi để đánh tôi như thường. Luật pháp VN luôn có khe hở để bắt bớ bất cứ ai. ■■■■■■

CÁC LINH MỤC GIÚP DÂN HƯƠNG KHÊ YÊU CẦU ĐÓNG CỬA NHÀ MÁY THỦY ĐIỆN HỒ HỒ VÀ ĐÈN BÙ THIẾT HẠI

Trong những ngày qua, nhiều hội nhóm từ thiện đã lên đường hướng về Miền Trung để giúp đỡ người dân đang phải gánh chịu những thiệt hại lũ lụt do nhân tai gây ra trong vụ xả đập Hồ Hồ.

Phóng viên SBTN đã có mặt tại huyện Hương Khê, Hà Tĩnh để ghi nhận những thiệt hại về kinh tế và con người sau trận lũ lụt kinh hoàng chưa từng xảy ra trong lịch sử. Nhà cửa bị đổ sập hoàn toàn, cây cối bị ngã nghiêng, gia súc gia cầm bị chết trôi, đồ đạc trong nhà bị lũ cuốn. Nhiều người thiệt mạng, mất tích vì trận lũ.

Giáo xứ Tân Hội ở xã Hương Trạch, huyện Hương Khê, Hà Tĩnh là vùng đất buổi Phúc Trạch nổi tiếng cả nước. Tuy nhiên, trận lũ vừa rồi đã gây thiệt hại nặng nề đối với bà con nơi đây. Nhiều gia đình đã đau đớn khi nhìn cảnh vườn bưởi bị lũ cuốn trôi thiệt hại lên đến hàng trăm triệu đồng.

Một người dân cho chúng tôi biết: "Gia đình chúng tôi bị lũ cuốn đi cả trăm gốc bưởi, đất đai trong vườn bị xói mòn, đồ đạc trong nhà bị trôi hết gây thiệt hại cả mấy trăm triệu đồng. Giờ chúng tôi muốn gây dựng lại vườn bưởi cũng phải mất cả 4-5 năm trời".

Người đứng đầu Giáo xứ Tân Hội tại Hương Khê, Linh mục Phê-rô Dương Sỹ Nho chia sẻ: "Cả giáo xứ Tân Hội có gần 900 gia đình nhưng 85% hộ dân đã bị ảnh hưởng, thiệt hại nặng nề do cơn lũ vừa qua, ước chừng thiệt hại lên đến hàng trăm tỉ đồng. Tuy nhiên, trận lũ lụt lại do nhân tai trong vụ xả đập Hồ Hồ gây nên. Thử hỏi, một năm, ban quản lý nhà máy thủy điện đập Hồ Hồ nộp cho ngân sách nhà nước được bao nhiêu tỉ đồng? Trong khi đó, hàng năm, họ xả nước gây ngập lụt đối với bà con nơi đây gây thiệt hại cả trăm tỉ đồng."

Linh mục Dương Sỹ Nho cũng cho biết rằng năm nay, người dân sẽ làm đơn yêu cầu nhà máy thủy điện Hồ Hồ phải đền bù thiệt hại cho bà con và yêu cầu Chính phủ phải đóng cửa nhà máy thủy điện Hồ Hồ. "Tôi và các Linh mục thuộc Giáo hạt Ngân Sâu sẽ đứng ra đòi quyền lợi công bằng cho bà con nơi đây" - Linh mục Nho khẳng định.

Được biết, bà con huyện Hương Khê đang thông kê những thiệt hại về kinh tế sau trận lũ để hoàn thiện hồ sơ yêu cầu nhà máy thủy điện Hồ Hồ phải đền bù.

Những người dân tại đây cho biết họ quyết tâm đấu tranh đến cùng để được đền bù, và để nhà máy thủy điện Hồ Hồ phải đóng cửa.

Nguyễn Nguyễn / SBTN

<https://tieulun.hopto.org>

<https://tieulun.hopto.org>

hệ nghĩ gì tới cái hại khi xây thủy điện trong một quốc gia có lượng mưa quá lớn, năm nào cũng có bão lũ nên năm nào cũng xảy ra chuyện xả lũ, lũ chồng lũ như vậy! Chưa kể lại còn lao vào những dự án điện hạt nhân với Tàu với Nga, lại càng thêm nhiều mối lo. Nhiều quốc gia trên thế giới trong đó có Đức đã chính thức dẹp bỏ các nhà máy điện hạt nhân. VN là một nước nhỏ, nghèo, các điều kiện đảm bảo an toàn, cứu trợ đã kém, mà lại đắt chắt, dân đông, rất không nên phát triển điện hạt nhân. Điện hạt nhân chỉ có thể tiến hành ở những quốc gia có trình độ kỹ thuật cao, năng lực ứng phó, cứu trợ hữu hiệu, đất rộng, người thưa... Bài học nổ/rò rỉ nhà máy điện hạt nhân ở Nga, ở Nhật chưa đủ làm nhà cầm quyền VN quan tâm. Với họ, tiền là trên hết, tính mạng tài sản, tính mạng của dân thì là cái đinh gì!

Thiên tai một, nhân tai mười.

Nhìn lại chỉ mới từ đầu năm đến nay, bao nhiêu thảm họa đổ xuống đầu nhân dân. Hạn hán và ngập mặn ở đồng bằng sông Cửu Long khiến mùa màng mất trắng, bà con chỉ còn biết ngồi khóc trong cảm lạnh trên những cánh đồng khô nứt toác. Thảm họa biển chết, cá chết xảy ra đã hơn nửa năm, hàng chục ngàn hộ ngư dân lâm vào cảnh thất nghiệp hoặc gần thất nghiệp, hàng trăm ngàn người thuộc các lĩnh vực như du lịch, nhà hàng, xuất khẩu thủy hải sản... cũng bị điều đình theo, và những nguy cơ ô nhiễm môi trường, bệnh tật kéo dài hàng chục năm treo lơ lửng trên đầu người dân VN. Rồi hiện tượng cá chết lan rộng ra cả những vùng khác, cả những lồng bè nuôi cá, khiến người dân nơi này nơi khác phần nộ xuống đường biểu tình, mang theo những con cá chết trương sinh, mắt mở trừng trừng đầy ám ảnh. Rồi lũ lụt ở miền Trung v.v...

Nhưng ngẫm cho kỹ tất cả những tai họa trên, thiên tai chỉ là một phần, cái chính là nhân tai-do con người gây nên. Hạn hán, ngập mặn và cả cái chết dần dần của đồng bằng sông Cửu Long, vừa là lớn nhất nước là hậu quả từ việc sử dụng nguồn nước thiếu khoa học

của các nước láng giềng công với việc Trung Quốc xây mấy cái đập thủy điện “khủng” ở đầu nguồn, điều này đã được các nhà khoa học, chuyên môn cảnh báo từ lâu nhưng nhà cầm quyền VN vẫn không chịu tính cách đối phó lâu dài. Bây giờ cứ xảy ra hạn hán, ngập mặn thì lại đi năn nỉ Trung Quốc xả bớt nước!

Rồi nếu không phá rừng bừa bãi, xây đập thủy điện vô tội vạ thì lũ lụt đâu có kinh hoàng đến thế. Nếu không mở cửa cho Formosa vào xây nhà máy thép với những điều kiện hết sức lỏng lẻo thì thảm họa biển chết đâu diễn ra. Còn nữa, họa “bùn đỏ” bauxite Tây Nguyên, họa rò rỉ phóng xạ hạt nhân từ các nhà máy điện hạt nhân do Trung Cộng xây sát biên giới VN và chính VN cũng đang triển khai mấy nhà máy điện hạt nhân, cũng lại ở khu vực miền Trung...

Nếu người Việt mình đừng giới chịu đựng đến thế...

Bao nhiêu thảm họa xảy ra nhưng từ thái độ cho tới cách ứng phó của nhà cầm quyền như thế nào? Suốt thời gian qua trước hậu quả nghiêm trọng của thảm họa môi trường do Formosa gây nên, tập đoàn lãnh đạo đảng và nhà nước cộng sản VN làm gì? Sau khi ép được tội Formosa nhả ra 500 triệu USD gọi là bồi thường, ngược lại, phía VN phải bồi hoàn tiền thuế còn lớn hơn cả số tiền đó, nhà cầm quyền tự cho như thế là xong. Dân đen ai biểu tình phản đối liền bị bắt giữ, hạch sách, nhà cầm quyền còn công khai đứng về phía Formosa, đưa quân đội, vũ khí, xây hàng rào bảo vệ Formosa, sẵn sàng quyết chiến với dân.

Hội nghị Trung ương đảng lần thứ tư khai mạc “*Xây dựng, chính đôn Đảng luôn là nhiệm vụ đặc biệt quan trọng, có ý nghĩa sống còn đối với Đảng và chế độ, Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng nhấn mạnh trong phát biểu khai mạc hội nghị Trung ương lần thứ tư, sáng 9/10.*”

Thảo luận, ra nghị quyết về tăng cường xây dựng, chính đôn Đảng, ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái về tư tưởng chính trị, những biểu hiện “tự diễn biến”, “tự chuyển hoá” trong nội bộ... Bởi vì đó là môi

quan tâm lớn nhất của Tổng Trọng và tập đoàn Ba Đình. (“*Tổng bí thư: Ngăn chặn “tự diễn biến”, “tự chuyển hoá”, VNEconomy.*”)

Khi lũ lụt xảy ra tang thương ở miền Trung, tập đoàn lãnh đạo đảng và nhà nước cộng sản VN làm gì? Ông Thủ thi gửi “công điện hồi thăm đồng bào”, ra chỉ thị cho cấp dưới chống lũ, rồi ông và đám phó, đám đại biểu ngồi trong phòng máy lạnh êm ru nhận tin ủng hộ người nghèo (“*Thủ tướng nhận tin ủng hộ người nghèo*”, VNExpress); bà Chủ tịch Quốc hội thì chưng diện áo dài, mặt tươi hơn hớn đi dự khai mạc Festival áo dài tại Hà Nội (“*Chủ tịch Quốc hội dự khai mạc Festival áo dài*”, Tuổi Trẻ). Ông Chủ tịch còn đang bận kêu gọi dân cứu đảng, dân cứu đảng còn ai cứu dân? Rõ rồi, dân đen tự lo cứu nhau, trước giờ vẫn thế. Còn các quan đầu đảng thì chờ khi nào dân chịu quá hoặc nước rút hết thì mới có một hai tay làm bộ xấn quân xuống vùng lũ ngó ngó chỉ tay năm ngón...

Phải nói thật, quá rõ bản chất cái nhà nước này, thế nhưng tôi vẫn chưa bao giờ hết kinh ngạc về mức độ vô cảm, tàn ác của họ đối với dân với nước, cũng như chưa bao giờ thôi sững sốt trước sức chịu đựng vô bờ bến của người VN!

Nếu người dân Việt mình đừng giới chịu đựng đến thế...

songchi's blog

<http://www.rfvietnam.com/node/3501>



HỘI ĐỒNG LIÊN TÔN VIỆT NAM KHÁNG THƯ bác bỏ hoàn toàn Luật Tín ngưỡng Tôn giáo —27 Thành viên 5 Tôn giáo tại Việt Nam 20-10-2016—

Kính gửi:

- Đồng bào Việt Nam trong và ngoài Nước.
- Quý Chức sắc và Tín đồ mọi Tôn giáo tại Việt Nam.
- Quý Cơ quan Nhân quyền Quốc tế.

Trong khóa họp từ ngày 20-10-2016, Quốc hội Cộng sản Việt Nam có thể sẽ phê chuẩn Dự luật Tín ngưỡng Tôn giáo mà Ban Tôn giáo Chính phủ đã phác thảo nhiều lần từ đầu năm 2015 tới nay. Luật này đúc kết kinh nghiệm đối phó với các Giáo hội kể từ Pháp lệnh Tôn giáo năm 2004, nâng cao mức độ cường bức của chính sách đàn áp tôn giáo từ nhà cầm quyền, và đáp ứng mưu đồ kiểm soát chặt hơn đối với các Giáo hội đang ngày càng tích cực đòi hỏi các quyền tự do cho mình và cho Dân.

Nhiều Tổ chức Tôn giáo lẫn Dân sự và nhiều cá nhân trong lẫn ngoài nước đã đóng góp ý kiến vào các dự thảo (mà nhà cầm quyền CS đã liên tục đưa ra về Luật ấy), trong ước vọng làm cho nó mang tính cách văn minh và dân chủ hơn.

Riêng Hội đồng Liên tôn chúng tôi - quy tụ nhiều chức sắc của 5 Tôn giáo lớn có mục đích tranh đấu cho Tự do Tôn giáo và Dân chủ Nhân quyền tại Việt Nam- hoàn toàn bác bỏ Luật Tín ngưỡng Tôn giáo sắp ban hành, vì những lý do như sau:

1- Chế độ cai trị hiện thời tại Việt Nam là chế độ công sản với hai tính chất nổi bật: vô thần và toàn trị. Vô thần cộng sản là vô thần tranh đấu, quyết tâm xóa bỏ hoàn toàn ảnh hưởng của Tôn giáo trên xã hội khi hoàn toàn bất lực xóa bỏ sự hiện hữu của Tôn giáo trong quốc gia. Toàn trị là kiểm soát, lũng đoạn để công cụ hóa mọi cá nhân và tập thể, mọi tổ chức và định chế, mọi thể lực và ảnh hưởng, mà đặc biệt là thể lực tôn giáo và ảnh hưởng tâm linh, để đảng cộng sản muôn năm lãnh đạo và nhà nước cộng sản muôn

năm cai trị.

2- Mọi luật lệ xuất phát từ chế độ độc tài toàn trị cộng sản đều không ngoài mục đích kiểm soát, lũng đoạn và công cụ hóa nói trên. Nên cho dù có đưa ra cho toàn thể nhân dân, mọi giai tầng xã hội đóng góp ý kiến cho có vẻ dân chủ, rồi cuộc đảng và nhà cầm quyền cộng sản vẫn biên soạn các luật lệ (từ cao xuống thấp) hoàn toàn theo ý muốn độc đoán của họ và hoàn toàn nhằm mục đích tối hậu của họ: củng cố chế độ độc tài đảng trị. Hiến pháp 2013 là ví dụ rõ nhất. Luật Tín ngưỡng Tôn giáo cũng không nằm ngoài ý đồ thâm độc này.

3- Mọi Giáo hội đều là những Tổ chức xã hội dân sự độc lập và mọi Tín đồ đều là những công dân bình đẳng. Họ có các quyền và nghĩa vụ như mọi tổ chức và mọi công dân khác. Những quyền và nghĩa vụ này được xác định trong Hiến pháp và các bản văn dưới luật hình thành theo tinh thần tự do dân chủ, phù hợp với các Công ước quốc tế về Nhân quyền.

Thành ra một luật riêng cho các Giáo hội và cho các Tín đồ là chẳng hề cần thiết, là trắng trợn kỳ thị, bóc lột não trạng coi Tôn giáo như kẻ thù và chủ ý coi Tôn giáo cần phải bị chế ngự. Tại các nước dân chủ văn minh, chỉ có những thỏa ước giữa chính phủ và một Giáo hội nào đó về đất đai tài sản hay văn hóa giáo dục chẳng hạn.

4- Mọi văn kiện pháp lý của nhà cầm quyền CSVN từ xưa tới nay về Tôn giáo, kể từ Sắc lệnh Tôn giáo năm 1955, Nghị quyết 297 năm 1997, Pháp lệnh về Tín ngưỡng Tôn giáo năm 2004 tới Luật Tín ngưỡng Tôn giáo sắp ban hành, tất cả đều không ngoài mục đích dùng bạo lực hành chánh -kết hợp với bạo lực vũ khí- để cướp đoạt mọi tài sản tinh thần (các quyền tự do) và tài sản vật chất (đất đai, cơ sở) của các Giáo hội, để sách nhiễu, bắt bớ, cầm tù, thậm chí thủ tiêu nhiều chức sắc và

tín đồ can đảm (mãi cho tới hôm nay), nhằm làm cho các Thực thể Tinh thần vô cùng cần thiết và cực kỳ hữu ích cho xã hội này bị tê liệt hoạt động, bị cản trở sứ mạng, thậm chí bị biến đổi bản chất. Hậu quả là xã hội Việt Nam ngày càng tràn ngập bao hành và gian dối, ngày càng suy đồi về văn hóa và đạo đức, kéo theo suy đồi các lãnh vực khác nữa.

Kết luận:

Chính vì thế, trong tư cách những lãnh đạo tinh thần đang đấu tranh cho tự do độc lập của Tôn giáo cũng như cho Nhân quyền và Dân quyền của Đồng bào, chúng tôi hoàn toàn bác bỏ toàn văn và mọi điều khoản Luật Tín ngưỡng Tôn giáo mà đảng và nhà cầm quyền cộng sản sắp dùng công cụ Quốc hội để ban hành rồi áp đặt. Nó là một văn kiện pháp lý không thể có và không được có trong thế giới loài người văn minh, nhân bản và dân chủ. Chúng tôi thấy các Tôn giáo và các Tín hữu chẳng có nghĩa vụ phải chấp hành nó.

Khoác vào ách tròng cổ đó là liễu mình tự đánh mất danh dự của một con người có phẩm giá, của một cộng đồng sống đức tin, là chấp nhận được thì ban những Tự do Tôn giáo phụ tùy (xây dựng cơ sở, tổ chức lễ hội, đi ra nước ngoài...) và bị tước đoạt những Tự do Tôn giáo cơ bản (độc lập trong điều hành, tự quyền trong sinh hoạt, truyền đạo ra xã hội, giáo dục thanh thiếu niên, có tin đồ tham gia hàng lãnh đạo chính trị...). Chấp nhận Luật Tín ngưỡng Tôn giáo là tiếp tục góp phần dung dưỡng chế độ vô thần độc tài toàn trị!

Việt Nam ngày 20-10-2016, ngày Quốc hội CS khởi sự họp bàn phê chuẩn Luật Tín ngưỡng Tôn giáo.

Các Thành viên trong Hội đồng Liên tôn Việt Nam đồng ký tên.

Cao đài: Chánh trị sự Hứa Phi. Chánh trị sự Nguyễn Kim Lân. Chánh trị sự Nguyễn Bạch Phụng.

Công giáo: Linh mục Ta-đê-ô Nguyễn Văn Lý. Linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi. Linh mục Giu-se Đinh Hữu Thoại. Linh mục An-tôn

Tin lành: Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa. Mục sư Đinh Uy. Mục sư Đinh Thanh Trường. Mục sư Nguyễn Trung Tôn. Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng.

Ngày 10 tháng 10 năm 2016, Công an tỉnh Khánh Hòa đã bắt giam blogger Mẹ Năm, với cáo buộc "tuyên truyền chống nhà nước CHXHCNVN" theo điều 88 Bộ luật hình sự. Những "chứng cứ" được đăng trên báo Công an Nhân dân về "tội" này là các biểu ngữ "*Cá cần nước sạch, nước cần mình bạch*", "*Khôi tổ Formosa*", "*No Formosa*", "*Formosa Get Out*", "*No to Chinese Expansionism*" và tập hồ sơ "*Chấm dứt nạn công an giết dân thường*" với dữ liệu về 31 người chết trong khi bị công an giam giữ được tổng hợp từ báo chí nhà nước.

Chúng tôi kêu gọi mọi người tranh đấu bảo vệ nhân quyền, bảo vệ môi trường, các tổ chức quốc tế, chính phủ các nước đang có quan hệ ngoại giao với nhà nước Việt Nam tiếp tục lên tiếng và yêu cầu nhà nước Việt Nam phải tôn trọng nhân quyền và trả tự do cho blogger Mẹ Năm. Đặc biệt chúng tôi kêu gọi sự quan tâm đến sức khỏe của Mẹ Năm và quyền được gặp luật sư của cô ngay trong giai đoạn đầu của quá trình điều tra.

Và trên 800 người khác

Điều mà người dân miền Trung cũng như cả nước cần và ước, đó là có được một chính quyền đủ trình độ, năng lực cần thiết, hoạt động minh bạch và có hiệu quả. Đây mới là điều cốt yếu để giảm thiểu ảnh hưởng của cả “nhân tai” cũng như thiên tai, đảm bảo cuộc sống an toàn, ổn định và bền vững cho mọi công dân. ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

—Song Chi 16-10-2016

Báo chí, truyền thông trong nước cho tôi trên facebook mấy hôm nay tràn ngập thông tin, hình ảnh về cơn lũ kinh hoàng ở miền Trung. Không một người VN nào còn có tâm lòng với quê hương với đồng bào, mà không nhói buốt lòng khi nhìn những hình ảnh rớt nước mắt giữa cơn bão lũ: Hàng chục ngàn căn nhà chìm trong nước, bà con leo lên mái chờ nước rút, một người phụ nữ ngồi chông chênh trên mái nhà giữa biển nước mênh mông, những đứa trẻ thò đầu qua cái lỗ trổ trên mái nhà ngóng ra xa chờ sự hỗ trợ, một em bé vừa bơi vừa đội cái thau trên đầu trong đó có con chó ngồi run

Mỗi vùng nơi hay xảy ra bão lũ
lẽ ra nên cấp hàng chục ngàn cái
phao cứu sinh cho bà con trước mỗi
mùa mưa; tìm cách xây ít nhất vài
ba địa điểm lánh nạn tạm thời ở trên

Vì tâm nhìn không quá lỗ mũi nhưng cái chính vì lòng tham vô đáy, nhà cầm quyền VN đã không

Chúng tôi, những cá nhân, tổ chức xã hội dân sự đứng tên dưới đây, khẳng định blogger Mẹ Năm - Nguyễn Ngọc Như Quỳnh hoàn toàn vô tội. Những việc làm của cô

- Bảo vệ môi trường, tranh đấu bảo vệ quyền sống của người dân và bảo vệ chủ quyền quốc gia là những việc làm chính đáng và không thể bị xem là có tội. Những việc làm này

"Nhân tai" không phải chỉ là Formosa hay thủy điện mà là một chính quyền không đủ tâm và đủ tầm

Nguyễn Thị Oanh 17-10-2016

Những hình ảnh lũ lụt tang thương ở Hà Tĩnh và Quảng Bình trong tuần qua khiến những ai vô tình nhất cũng không thể cầm lòng. Chưa kịp chia sẻ với bà con, nay cơn bão số 7 lại tràn tới...

Trời như thách đố phận nghèo. Vùng đất vốn đã xơ xác sau "nhân tai" Formosa giờ đây lại tiếp tục nhận thêm cơn "nhân tai" mới từ thủy điện và cơn thịnh nộ ất phải đến của Mẹ Thiên Nhiên.

Một câu hỏi quay quắt là tại sao, năm nào cũng thế, cái đòn gánh thân thương gánh cả hai đầu đất nước lại luôn phải hứng chịu thảm họa thiên nhiên và những hình ảnh thương tâm thế này cứ lặp đi lặp lại? Nếu bão, lũ là "đặc sản" do điều kiện tự nhiên và vị trí địa lý của vùng đất này thì phải tìm cách để chung sống được với nó. Nếu úng lụt là hậu quả do con người gây ra thì lại càng không thể bó tay mà phải tìm ra giải pháp khắc phục bằng được.

Tôi sang Israel. Tò mò thấy ở đâu cũng sử dụng hệ thống tưới nhỏ giọt. Tìm hiểu thêm mới biết đó là phát minh đặc biệt đã có bản quyền khắp thế giới của người Israel. Hoàn cảnh vị trí địa lý khắc nghiệt của đất nước đã buộc con người ở đây phải nghĩ ra cách làm sao trồng được cây cỏ trên sa mạc cùng với giải pháp sử dụng nước tưới cho cây một cách hiệu quả và tiết kiệm nhất.

Có lần tôi đến thăm Edmonton – thành phố lớn thứ 6 đồng thời là thủ phủ tỉnh bang Alberta của Canada vào mùa Đông. Từ khách sạn, các bạn ở Đại học Alberta (UA) đến đón tôi đi thăm trường và bảo tôi nên bỏ bớt áo mũ ở nhà, chỉ cần mang theo một áo khoác nhẹ. Thấy tôi tỏ ra ngạc nhiên vì ngoài trời đang là 22 độ âm, các bạn khoác tay bảo cứ đi rồi sẽ biết. Hóa ra là phần lớn các tòa nhà trong thành phố này được nối liền với nhau nên nếu đi bộ thì hầu như không phải bước ra ngoài đường (tất nhiên là chỉ hơi bị... "mệt quá đôi chân này"). Tất cả các văn phòng làm việc, siêu thị,

cửa hàng ăn uống, dịch vụ... đều có nhiều đường qua lại kết nối bên trong các khu nhà hoặc kết nối bằng cả metro. Các bạn Canada giải thích do khí hậu vùng này rất lạnh và khó vào mùa Đông nên hệ thống đi lại trong thành phố được chính quyền cho thiết kế nhằm mục đích để giảm thiểu tối đa việc người dân phải đi bộ ngoài đường trong điều kiện thời tiết khắc nghiệt của mùa Đông. Tất nhiên, đi bộ bên trong các tòa nhà thì bao giờ cũng ấm áp bởi có máy sưởi ở mọi nơi!

Kể ra như vậy để thấy rằng nếu một chính quyền thật sự vì dân và có trách nhiệm với dân thì sẽ phải tự hình thành tâm nhìn cũng như xây dựng được những giải pháp cho quốc kế dân sinh. Chính quyền phải đóng vai trò quyết định trong việc mang lại cho người dân một môi trường sống an toàn và tiện nghi trong khả năng tốt nhất có thể. Chúng ta không thể đem miền Trung cắt đi đâu để tránh bão lũ, lụt lội hàng năm. Lại cũng không thể bỏ trắng vùng đất này vì sợ thiên tai. Vậy thì không ai khác ngoài chính quyền (địa phương và trung ương) có trách nhiệm làm sao cho dân sống được ở nơi đó và phải là một cuộc sống bền vững chứ không phải là kiểu "bám đất" để sống.

Đã 41 năm chúng ta sống trong hòa bình rồi nên không còn có thể đổ lỗi cho chiến tranh. Những gì thiên nhiên đang đối xử với miền Trung ngày nay là hậu quả của sự tắc trách và thể hiện trình độ yếu kém kéo dài trong công tác quản lý, điều hành của cả chính quyền trung ương lẫn địa phương. Vì thế mới duyệt cho quy hoạch thủy điện thả ga không cần cân nhắc. Vì thế mới buông lỏng quản lý cho rừng đầu nguồn bị tàn phá vô tội vạ. Vì thế mới cho các dự án công nghiệp nặng và khai khoáng phát triển tràn lan, bất chấp hậu quả tác động môi trường... Ngây ngô và vô cảm đến độ như ông Phó Giám đốc Sở NN&PTNT Nghệ An còn phát biểu: "Khi xả lũ, chúng tôi chỉ tính đến an

toàn của đập, còn hậu quả thì chưa nghĩ đến". Bó tay!!!

Hồi tôi nay, tôi vừa hồi thăm một cậu thanh niên quen biết có gia đình sống ở Tuyên Hoá (Quảng Bình). Cậu bảo vùng nhà cháu chả có thủy điện mà năm nào cũng ngập. Trời thương thì cho ngập ít mà ghét thì cho ngập nhiều thôi. Nhưng mà cũng phải sống và cũng quen hết rồi, chứ bỏ đi đâu được hả cô?

Tất nhiên, những vùng có thủy điện thì còn khôn khổ hơn nữa. Nhưng mấy ông làm thủy điện lại bảo: Không xả nước mà để vỡ đập cũng chết cả nút! Mà một khi mưa bão lớn quá thì có báo trước khi xả nước, dân cũng chẳng đỡ nổi!!!

Tóm lại, chỉ có dân cứ phải tự loay hoay đối phó với thiên tai mà thôi! Hoặc phải chấp nhận "quen" với nó và chịu đựng bằng mọi khả năng có thể. Vai trò của chính quyền trong việc hoạch định chiến lược để giúp dân sống cùng và đối phó hiệu quả với thiên tai hầu như hoàn toàn mờ nhạt. Và như mọi khi, hễ cứ có thiên tai là lại có các cuộc vận động quyền góp nhân đạo trong dân. Tuy nhiên, người dân có thể tự nhường cơm sẻ áo cho nhau trong lúc tai ương khôn khó, nhưng không vì thế mà chính quyền có thể ung dung để mặc cho dân tự giúp nhau vượt khó và nghĩ rằng "tan bão là xong, nước rút là ổn". Vai trò và bản chất của một chính thể cầm quyền đòi hỏi những người lãnh đạo cần thể hiện trách nhiệm đúng nghĩa là "cha mẹ của dân" trong lúc này để lo cho dân, chứ không cần phải là "đẩy tớ" một cách thiếu thực chất nữa!

Năm nào tôi và cộng đồng nhỏ của tôi cũng tham gia đóng góp cứu trợ lũ lụt cho miền Trung. Tôi cũng vừa thấy mọi người đang chia sẻ trên mạng những đoạn video clip để kêu gọi cứu trợ, thậm chí có cả lời kêu gọi phải gửi cho thể giới biết những hình ảnh này để họ cùng tham gia giúp đỡ đồng bào ta. Tuy nhiên, thẳng thắn mà nói, chẳng lẽ cứ "đen hen lại lên" là lại phải tổ chức các đợt vận động quyền góp cứu trợ thế này? Ngay cả với ban bè quốc tế, họ có thể chung tay chia sẻ,

Thư hiệp thông với các Linh mục, Giáo dân và Ngư dân đấu tranh vì môi trường

.....18 Tổ chức Xã hội Dân sự và Chính trị 26-10-2016.....

Sau khi xảy ra thảm họa môi trường biển từ đầu tháng 4-2016 do tập đoàn Formosa và các công ty liên hệ gây nên, toàn dân đã mong chờ nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam thi hành trọn chức năng, hoàn tất đủ nghĩa vụ, thực hiện đúng pháp luật đối với các thủ phạm và đồng phạm, cũng như đối với các nạn nhân: những khu vực sinh thái khác nhau và những giới dân làm kinh tế biển.

Thế nhưng quốc dân và quốc tế đều thất vọng. Nhận món tiền bồi thường kiểu bố thí của Formosa xong (rồi hoàn thuế cho nó cũng từng ấy), đảng và nhà cầm quyền CS đã bảo vệ thủ phạm và duy trì sự hiện diện của nó bằng cách bắt động cải tạo môi trường biển, thông tin sai lạc đầu độc dư luận, trừng phạt những tiếng nói công bố sự thật, đàn áp những ai xuống đường bảo vệ sinh thái, bồi thường cho các nạn nhân cách bất cập, buông lỏng chủ quyền đất nước trên Biển đông...

Thái độ đó đã khiến người dân phản ứng bằng cách tiến hành trận chiến pháp lý và trận chiến biểu tình. Nổi bật trong việc này là một số linh mục và giáo dân Giáo phận Vinh cũng như nhiều ngư dân thuộc các tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh và Quảng Bình:

- Ngày 22-09-2016, gần 1.100 hộ gia đình thuộc giáo xứ Đông Yên, xã Kỳ Lợi, huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh – dưới sự hướng dẫn của linh mục quản xứ Trần Đình Lai– đã gửi lên Quốc hội và Chính phủ đơn yêu cầu bồi thường cho họ hơn 2.000 tỷ, với đòi hỏi phúc đáp sau 15 hôm.

- Ngày 26-09-2016, hơn 600 ngư dân thuộc giáo xứ Phú Yên, xã An Hòa, huyện Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An – dưới sự hướng dẫn của linh mục quản xứ Đặng Hữu Nam– đã đến tòa án thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh trong trật tự để nộp 506 hồ sơ khiếu kiện Formosa, đòi bồi thường 56 tỷ.

- Ngày 03-10-2016, 619 hộ ngư dân tại Quỳnh Lưu, đa phần thuộc giáo xứ Song Ngọc –dưới sự hướng dẫn của linh mục quản xứ Nguyễn Đình Thục– cũng đã gửi lên Quốc hội và Chính phủ đơn yêu cầu bồi thường cho họ 446 tỷ, cũng với đòi hỏi phúc đáp sau 15 hôm.

- Ngày 02-10-2016, dưới sự hướng dẫn của linh mục Trần Đình Lai, giáo dân giáo hạt Kỳ Anh và ngư dân địa phương trên 15.000 người đã đến trước nhà máy thép Formosa Vũng

Áng biểu tình cách bắt bạo động, đòi tập đoàn này rời khỏi VN. Đây là chưa kể nhiều cuộc biểu tình cũng khá đông đảo của nhiều giáo xứ thuộc G.phận Vinh trước đó như Nghi Lộc, Song Ngọc, Vĩnh Hòa, Cồn Sẻ – Ngày 18-10-2016, dưới sự hướng dẫn của linh mục Đặng Hữu Nam, 1000 ngư dân Quỳnh Lưu dự tính đến tòa án Kỳ Anh để nộp đơn khiếu nại và nộp thêm 100 hồ sơ khiếu kiện. Trước đó một hôm, linh mục Nam đã cùng bà con giáo xứ Phú Yên và vùng phụ cận gửi đến 13 đại biểu quốc hội tỉnh Nghệ An đơn kiến nghị về Formosa.

Thế nhưng nhà cầm quyền cộng sản đã tỏ ra hết sức thiếu thiện chí, nếu không muốn nói là thù nghịch:

- Đã quá hạn 15 ngày rồi mà Chính phủ và Quốc hội –trong một sự im lặng đầy khinh bỉ đối với nhân dân– chẳng hề phúc đáp đơn yêu cầu bồi thường của hai giáo xứ Đông Yên và Song Ngọc.

- Ngày 8 tháng 10, tòa án nhân thị xã Kỳ Anh đã trả lại toàn bộ 506 đơn khởi kiện Công ty Formosa với lý do trái luật là "không đưa ra được tài liệu chứng minh về những thiệt hại thực tế" và "chính phủ đã ra Quyết định bồi thường hôm 29-09 rồi".

- Cũng ngày 8 tháng 10, cộc sắt đã được gắn trên tường thành bao bọc nhà máy Formosa và nhiều hàng rào thép gai đã được dựng lên trước công khu công nghiệp. Hàng ngàn công an, bộ đội, trang bị súng ống và chó săn, đã được điều đến đây để chống lại những cuộc biểu tình mà nhà cầm quyền e sợ tái diễn.

- Ngày 18 tháng 10, nhà cầm quyền Nghệ An đe dọa các nhà xe được linh mục Đặng Hữu Nam thuê chở ngư dân Quỳnh Lưu vào Hà Tĩnh. Bộ công an, ban tuyên giáo trung ương cũng làm áp lực để giảm số người đi khiếu kiện từ 1000 xuống 100. Nhưng rồi với 40 người, đoàn khiếu kiện cũng bị hàng ngàn công an sắc phục, an ninh thường phục, côn đồ đầu gấu thô bạo ngăn cản bằng rào đinh, chặn xe, đánh đập, hăm dọa đoạt mạng, khiến dự tính nộp đơn khiếu nại và nộp thêm đơn khiếu kiện bất thành. Toa rập với nhau, ngày 21 tháng 10, UBND thị xã Kỳ Anh đã ngang ngược ra một công văn đề nghị UBND huyện Quỳnh Lưu cấm cư dân huyện này đi khiếu nại vì ngày 18 tháng 10 là "hết thời hạn gửi đơn" rồi.

- Cũng ngày 18 tháng 10, linh mục

Nguyễn Đình Thục, người từng đại diện giáo xứ Song Ngọc (Nghệ An) gửi đơn yêu cầu bồi thường lên Quốc hội, đã bị công an và côn đồ ngang nhiên gây khó rồi cầm đi vào Hương Khê, Hà Tĩnh để cứu trợ đồng bào nạn nhân bão lụt. Ngày 22 tháng 10, giáo xứ Đông Yên (khu định cư mới) đã bị cộng sản trả thù bằng cách đến phá trụ đài Đức Mẹ vừa được dựng lên rồi đã thương nhiều giáo dân đến phản đối hành vi phá đạo.

Song song đó, nhà cầm quyền tàn công Đức Giám mục Nguyễn Thái Hợp, chủ chăn Giáo phận Vinh, các linh mục và các giáo dân nổi lên qua mạng lưới truyền thông, bằng những bài viết vu khống, lăng nhục cách vô liêm sỉ và bằng những cuộc điện thoại, tin nhắn chửi bới và hăm dọa cách trắng trợn của đám tay chân côn đồ vô học.

Từ những sự việc trên, chúng tôi, các tổ chức xã hội dân sự ký tên dưới đây tuyên bố:

1- Việc hàng ngàn gia đình lương giáo, dưới sự hướng dẫn của các linh mục nói trên, dù gặp vô vàn khó khăn, vẫn kiên trì thực hiện cuộc chiến pháp lý, liên tiếp nộp đơn kiện công ty Formosa, đòi bồi thường, yêu cầu nó làm sạch biển và chấm dứt hoạt động của nó tại Việt Nam, là một hành động cần thiết và đáng cổ vũ của sinh hoạt dân sự, của cuộc đấu tranh vì sự thật và công lý, an bình và hạnh phúc cho toàn dân. Việc làm chính đáng, dũng cảm, quyết tâm đi đến cùng và mang tính cách đại diện của họ cho thấy không một thế lực hay tổ chức nào có hành động đen tối và chủ trương tàn phá trên đất nước này có thể ngang nhiên tồn tại.

2- Cuộc biểu tình đông đảo, trật tự, bất bạo động, giữ sạch hiện trường ngày 2-10-2016, nhằm đòi hỏi Formosa phải bồi thường thiệt hại cho nạn nhân, làm cho biển miền Trung sạch lại, chấm dứt hoạt động sau nhiều lần bị phát hiện đổ các loại chất thải trên đất và biển, là một thông điệp rõ ràng gửi đến nhà cầm quyền CSVN và kẻ đang được họ bao che. Đó đồng thời là lời hiệu triệu cũng như là gương mẫu cho các cuộc biểu tình trong tương lai, vốn rất cần thiết để cải thiện tình hình đất nước ngày càng tồi tệ do cộng sản gây ra trên mọi phương diện.

3- Chủ trương của nhà cầm quyền "chìm xuống vụ cá chết", bênh vực Formosa cho đến cùng, chống lại trận chiến khởi kiện và trận chiến biểu tình của người dân, bằng những biện pháp hành chánh ngang ngược và trái luật, bằng những hành động đàn áp tàn ác và thâm độc, bằng những

LẠI LÀ NHỮNG MƯU HÈN KẾ BẮN

Mục sư Nguyễn Trung Tôn 26-10-2016

Kính thưa quý vị các bạn thân mến!

Không thấy gì lạ lắm với những mưu hèn kế bẩn của những người cầm quyền Cộng sản từ trước tới nay. Cũng chính vì nhận ra bộ mặt thật đê hèn, ác độc, tham lam xấu xa nhor nhóp của cái thể chế chính trị này mà tôi đã buộc phải can đảm đứng lên tranh đấu cho lẽ công bình. Từ một người làm công tác tôn giáo thuần túy đơn sơ, tôi đã trở thành một tù nhân chính trị, bị ghép cho cái tội danh "chống phá Nhà nước". Nhiều lần bị đánh đập, bị phá nhà phá cửa, đe dọa cướp đi mạng sống của mình.

Vì tình yêu quê hương đất nước, vì vâng lời dạy của Thiên Chúa, tôi luôn luôn sống trong đức yêu thương và tinh thần trách nhiệm. Sau khi ra tù, mặc dù bị quản chế tại địa phương, nhưng lòng tôi vẫn đau đáu với nỗi đau của Dân tộc. Tôi không thể ngậm miệng trước cái ác, cái bất công trong xã hội, lại càng không thể chấp nhận được sự hèn hạ của những nhà lãnh đạo đất nước trước sự ngang ngược của Trung cộng trên vùng trời vùng biển của quê hương. Nhưng việc làm của tôi lại bị Nhà cầm quyền Cộng sản xem là tội. Vậy nên họ tiếp tục giữ nhưng mưu hèn kế bẩn nhắm vào gia đình và bản thân tôi.

Kể từ trung tuần tháng 9-2016 tới trung tuần tháng 10-2016, đài truyền thanh của xã Quảng Yên, huyện Quảng Xương, tỉnh Thanh Hóa, liên tục cho phát đi phát lại một bản tin với nội dung bôi nhọ danh dự nhân phẩm của tôi. Họ tuyên truyền xuyên tạc vu không tôi là đối tượng phản động, chống phá nhà nước. Họ kích động quần chúng tẩy chay, xa lánh tôi. Họ dùng truyền thông nhà nước và loa phóng thanh xã tạo ra những dư luận xuyên tạc để dọn đường cho hàng loạt những tấn công trực diện bằng côn đồ xã hội đen nhắm thẳng vào gia đình tôi.

Ngày 10-10-2016 tôi có công việc riêng phải rời gia đình đi thăm một vài anh chị em.

Ngày 11-10-2016 Công an xã tới nhà tìm hiểu thông tin từ gia đình, người thân của tôi xem tôi đi đâu.

Ngày 12-10-2016, vào lúc khoảng 16 giờ, một nhóm thanh niên nam lạ mặt khoảng 4 người đi xe hơi tới dừng ngay ngõ nhà tôi. Nhóm người này xông vào nhà tấn công uy hiếp đe dọa vợ tôi là Nguyễn Thị Lành. Nhóm người này dựng chuyện rằng họ đã

mua một chai mắm tôm của vợ tôi tại quầy hàng ở chợ Lãng xã Quảng Yên về ăn và khiến cho một tổ chức nào đó bị ngộ độc tập thể. Họ đe dọa cầm vợ tôi kinh doanh buôn bán tại chợ Lãng xã Quảng Yên.

Ngày 13-10-2016 vào lúc khoảng 17 giờ, nhóm người nói trên lại đi xe hơi kéo tới gia đình tôi tiếp tục uy hiếp đe dọa và họ nói miệng yêu cầu vợ tôi đi cùng họ lên tỉnh Thanh Hóa để làm việc, nhưng không có giấy tờ gì và không giới thiệu họ là ai; vợ tôi không đi với họ.

Ngày 14-10-2016 vào lúc khoảng 9 giờ, nhóm người này đã vào quầy hàng của vợ tôi tại chợ Lãng xã Quảng Yên, đập phá, đồ hàng hóa của vợ tôi tung tóe.

Ngày 17-10-2016 vào lúc khoảng 12 giờ, nhóm người này lại kéo tới gia đình tôi đe dọa sẽ đập phá hàng hóa, cầm vợ tôi kinh doanh buôn bán.

Ngày 19-10-2016 vào lúc hơn 12 giờ, nhóm người này kéo tới gia đình tôi, 5 người, tiếp tục đe dọa sẽ mang đồ bắn tôi ném vào gia đình tôi. Sau đó họ đập phá cốc chén uống nước, ca đựng nước, ném điều thuốc lá họ đang hút dờ vào mặt tôi. Họ tuyên bố rằng gia đình tôi không thể làm ăn kinh doanh gì tại chợ Lãng cả.

Các lần bị uy hiếp đe dọa này, vợ tôi đều làm đơn trình báo với công an xã Quảng Yên nhưng chưa họ phải nhân viên giải quyết gì, mặc dù họ có tới lập biên bản hiện trường.

Sáng ngày 22-10-2016 nhóm người nói trên lại kéo vào chợ Lãng xã Quảng Yên, thực hiện hành vi đập phá đồ tung tóe hàng hóa của vợ tôi tại quầy hàng.

Sự việc này vợ tôi có trình báo với ban quản lý chợ Lãng và công an xã, nhưng vẫn chưa thấy họ có hướng giải quyết gì.

Sáng ngày 26-10-2016 vào hồi 10 giờ 36 phút, một nhóm khoảng 5 người nam thanh niên lạ mặt đi trên một chiếc xe hơi tới dừng ngay đầu ngõ nhà tôi. Vừa trông thấy họ thì vợ tôi đã chạy ra cửa sau để đi báo an ninh và công an thôn. Mặc dù cửa công nhà tôi đã khóa nhưng nhóm người này tới lách ô khóa, lách cánh cửa cổng rồi sau đó có hai người trèo tường vào phía trong. Một người trong số họ vào sân nhà tôi đe dọa mẹ tôi.

Người này hỏi mẹ tôi: Anh Tôn và Chị Lành đi đâu?

Mẹ tôi trả lời là đang đi vắng. Người này nói: Bà bảo anh Tôn về

loạt các dòng sông đều xây dựng thủy điện, chính điều này mới gặp phải những chuyện chẳng hạn như Sông Bung 2. Có thể nói với những thủy điện lớn ở miền Bắc như Hòa Bình-Sơn La thì qui trình rất chặt, xa nhau hàng mấy chục cây số, có hẳn qui trình điều tiết liên hồ chứa để bảo cho nhau.

Nhưng ở miền Trung thì toàn thủy điện nhỏ, dùng tích chứa nước lại ít cho nên khi lũ về thường người ta phải xả gấp, đây là nhược điểm. Đứng ra miền Trung phát triển vôi như vậy thì lại vấp cái lũ về nó lớn. Thứ hai là đến mùa khô, vì thủy điện phải tích nước nên vấp phải cái là muốn chống hạn lại không có nước. Cái này hiện nay nhà nước đang rút kinh nghiệm và đang phê duyệt một số dự án nhỏ không cho phát triển nữa ở miền Trung.

Đối với phó giáo sư tiến sĩ Cao Đình Triều, viện trưởng Viện Địa Vật lý Ứng dụng, Liên hiệp Các hội Khoa học Kỹ thuật Việt Nam, thủy điện là cứu tinh của Việt Nam:

Chúng ta cần có năng lượng để phát triển và chỉ có duy nhất thủy điện là cái Việt Nam phải tận dụng. Nói thật không có cái gì mà tăng được nguồn năng lượng dễ và nhanh như thủy điện, cho nên thủy điện vẫn là cứu tinh của người Việt mình bây giờ.

Được biết quốc hội Việt Nam từng loại bỏ khoảng 400 dự án thủy điện trên toàn quốc và hiện tại cũng đang xem xét để loại thêm nhiều dự án thủy điện nhỏ ở miền Trung

tích Quốc hội và Thủ tướng.

"Chúng tôi cho rằng các đập thủy điện đem lại lợi ích không bỏ cho cái thiệt hại gây ra. Mạng người là vô giá, không thể để mạng dân cứ chết với mỗi năm một ít như thế được, không thể để cơ nghiệp của dân tích góp bao năm tiêu tán dần vì lũ," bản kiến nghị viết.

"Việc này nếu không xử lý dứt điểm thì với lòng tham và sự thiếu trách nhiệm rồi sẽ lại có lũ khác và người chết khác".

Hôm 18/10, trả lời BBC từ Hà Nội, Luật sư Ngô Ngọc Trai nói: "Tôi thấy khó có khả năng chúng tôi nhận được phản hồi."

"Bởi vì trước đây cũng đã có nhiều kiến nghị được các luật sư gửi đi mà chẳng thấy phản hồi gì."

"Nhưng việc gửi kiến nghị cũng là cách thực hiện quyền công dân và cho những người lãnh đạo thấy là cộng dân lên tiếng trước những vấn đề xã hội, tham gia vào công cuộc quản trị quốc gia cũng như kiến thiết đất nước."

Luật sư cũng cho hay: "Tôi không rõ các nhà máy thủy điện như Hồ Hô có quy trình xả lũ được Bộ Công thương phê duyệt hay không?"

"Ngay cả khi việc xả lũ đúng quy trình đi nữa nhưng gây thảm nạn chết người và khiến hàng nghìn hộ dân ngập sâu thì vấn đề không phải ở quy trình nữa mà là sự tồn tại của những nhà máy thủy điện đó."

'Yếu ớt'

Bình luận về chỉ đạo của Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc về việc

nghiêm trọng do những nhà máy thủy điện này gây ra thì phải quyết định có cho phép các công trình này tiếp tục tồn tại hay không."

"Trong bản kiến nghị tôi có nêu hậu quả đặc biệt nghiêm trọng của trận lũ vừa rồi có yếu tố con người. Như thế là đủ yếu tố dấu hiệu của tội phạm và do vậy cần chỉ đạo khởi tố điều tra, xác định người phải chịu trách nhiệm truy tố ra trước pháp luật và buộc bồi thường khắc phục hậu quả cho người dân."

"Lãnh đạo phải không chấp nhận tái diễn những thảm họa xả lũ như tại Thủy điện Hồ Hô."

"Tôi được biết trên cả nước có khoảng 71 đập thủy điện. Nếu không có biện pháp xử lý nghiêm khắc, mang tính răn đe thì những đập thủy điện khác cứ tiếp tục cấu thả trong hoạt động và gây ra thảm họa."

Trả lời câu hỏi của BBC về chuyện có cần nhắc giữa việc gửi kiến nghị đến lãnh đạo và việc tư vấn cho người dân Hà Tĩnh và Quảng Bình khởi kiện Thủy điện Hồ Hô về việc bồi thường thiệt hại do lũ, luật sư Trai nói: "Hiện tại, tôi và các luật sư ở Hà Nội chưa liên hệ được những người dân bị thiệt hại do việc đi lại khó khăn trong khu vực này."

"Do vậy rất cần có một tổ chức xã hội dân sự nào đây kết nối người dân với luật sư cho việc này."

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1 và 15 mỗi tháng IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>
www.tudodanchvietnam.net
<http://tudongonluan.atspace.com>
<http://khoi8406vn.blogspot.com>
<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

BÀI HỌC XƯƠNG MÁU VỀ THỦY ĐIỆN

.....**Thanh Trúc RFA 14-10-2016**.....

Sự cố vỡ đường ống dẫn dòng thủy điện Sông Bung 2 hồi tháng Chín khiến người dân hoang mang trong lúc Bộ Công thương cho tiến hành điều tra, còn lãnh đạo Quảng Nam thì nhìn nhận đây là bài học xương máu.

Tại buổi họp hôm 10 tháng Mười vừa qua, liên quan đến việc vận hành liên hồ chứa nước trong mùa lũ của các nhà máy thủy điện trên lưu vực Vu Gia-Thu Bồn, phó chủ tịch tỉnh Quảng Nam là ông Lê Trí Thanh nói rằng sự cố sông Bung 2 là một bài học xương máu.

Phó giáo sư tiến sĩ Cao Đình Triều, viên trưởng Viện Địa vật lý Ứng dụng thuộc Liên hiệp Các Hội Khoa học Kỹ thuật VN, nhận định:

Bài học xương máu về cái gì? Thực ra mà nói, đường ống dẫn bị vỡ là vấn đề khi xả lũ ảnh hưởng chưa đúng qui trình. Khi ngăn đập thì thường việc xây dựng các công trình đường ống xả lũ và đường ống dẫn dòng phải hoàn thành tốt trước mùa mưa. Ở miền Trung mình phải tích nước vào mùa mưa vì các mùa khác không có nước. Cho nên phải xây dựng đường ống thật hoàn chỉnh rồi phải đảm bảo kiểm tra tất tật về mặt công trình rồi thì khi ấy mới có quyền tích nước.

Tôi nghĩ phát biểu của ông đây chắc chỉ liên quan đến vấn đề là đập thủy điện đó tích nước không đúng. Khi đập đập bao giờ cũng phải có những kênh thoát nước; nhưng mà cuối cùng, khi mùa mưa đến, thì công trình của anh chưa hoàn chỉnh, anh phải vội vã. Cái đây mình cho là cái sai lầm nhất.

Bài học quan trọng thứ hai, vẫn lời phó giáo sư tiến sĩ Cao Đình Triều, là nghiên cứu điều tích nước trong vấn đề xả lũ và tháo nước:

Trong hệ thống bậc thang thì tháo lũ phải có qui trình: bậc trên tháo lũ như thế nào để xả xuống bậc dưới và bậc dưới nữa. Vấn đề giám sát đây là phải chú trọng thường xuyên luôn. Phải có nghiên cứu và điều tiết để ảnh hưởng đến cuộc sống người dân, không

ảnh hưởng đến ngập, lụt. Một qui trình chắc chắn thì bao giờ cũng đảm bảo tốt và không có vấn đề gì.

Sự cố thủy điện hay gặp là không dự báo tốt được mức độ mưa rơi xuống hay mức độ nước ở thượng nguồn về. Cho nên cứ khi nào mà nước quá nhiều, gặp nguy hiểm thì anh xả bừa. Nếu có khoa học là anh phải biết dự báo được nước lũ sẽ về như thế nào để không gây nguy hại mà cũng không thể ép mình xả lũ một cách đột ngột. Đây là bài toán tương đối khó trong khoa học nhưng mà phải làm được.

Tại buổi họp ngày 10 tháng Mười, phó chủ tịch Quảng Nam Lê Thị Tranh cũng yêu cầu các đơn vị là, từ sự cố Sông Bung 2, phải lưu ý kiểm tra các cửa van, vận hành thử máy móc cũng như các trang thiết bị như hệ thống loa, còi cảnh báo. Bên cạnh đó, phải tiến hành kiểm tra mốc cảnh báo lũ, nghiên cứu tăng dày các cột mốc và bổ sung trạm đo mưa, phối hợp lập bản đồ ngập lụt vùng hạ du vân vân...

Lưu vực Vu Gia-Thu Bồn của Quảng Nam có 42 dự án thủy điện đã phê duyệt với tổng công suất trên 1.600 MW, có 10 dự án thủy điện bậc thang mà 7 công trình đã đi vào hoạt động và 3 công trình đang được xây dựng. Ngoài ra còn có 32 nhà máy thủy điện vừa và nhỏ trong đó 10 công trình đã phát điện.

Giáo sư tiến sĩ Vũ Trọng Hồng, nguyên thứ trưởng Bộ Thủy lợi, từng giám sát việc thi công dự án thủy điện Trị An, giải thích thủy điện bậc thang ở Quảng Nam chủ yếu dùng để phát điện chứ không có nguồn nước để tưới cho hạ lưu, vì thế nó ảnh hưởng rất nhiều đến nguồn nước ở hạ lưu. Ông nói có thể vì thế mà lãnh đạo tỉnh Quảng Nam mới phát biểu rằng đây là bài học xương máu vì chính họ đồng ý với dự án thủy điện này.

Vừa qua chuyên Sông Bung 2 không phải do thủy điện xả lũ xuống mà do lũ ở thượng nguồn đang đổ về, công trình đang giai đoạn sửa chữa cho nên cánh cửa đóng cái

ống thoát nước nó bật ra, nước trôi xuống hạ lưu ngập các xóm. Cái này chính là do thi công, cửa đó là cửa nhân tạo, ống lại thì công chưa tốt cho nên nó bị vỡ.

Qui định của nhà nước là anh phải có qui trình xả lũ được duyệt và muốn xả lũ thì phải thông báo cho hạ du. Cũng có những trường hợp lũ đến gấp quá để bảo vệ đập thì họ cứ thế họ xả không kịp báo, chứng tỏ khi làm thủy điện bậc thang thì phải quan tâm, tại vì lũ ở bậc trên xả xuống đập dưới thường người ta phải rất cẩn trọng, cách nhau bao nhiêu cây số thì mới có bậc thang, để khi lũ trên kia xả và báo thì phía dưới này đỡ được.

Nhược điểm ở Quảng Nam

Vấn đề ở Quảng Nam là các bậc thang thủy điện gần nhau quá, độ dốc của sông quá cao, lũ lại mạnh nên không thể báo kịp:

Đây là cái họ rút ra bài học, việc họ đồng ý phê duyệt mà không biết rằng khi xả như vậy có thể gây nguy hiểm cho hạ du. Đây là cái ý mà Quảng Nam muốn nói thôi, chứ thật ra cũng chưa có trường hợp xả lũ lớn nào mà chết người.

Tại buổi họp, phương án phòng chống lũ lụt cho vùng hạ du của đập thủy điện bậc thang đối với 12 hồ chứa, mà Sở Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn đã kiểm tra, thẩm định trước khi chuyển qua Ủy ban Nhân dân tỉnh, được cho là bảo đảm an toàn.

Ngoài ra, việc vận hành giữa các hồ chứa, việc phối hợp giữa các đơn vị quản lý công trình thủy điện, hệ thống camera theo dõi mực nước xả tràn cũng được đánh giá là tốt.

Việt Nam có hai hệ thống thủy điện bậc thang qui mô, miền Bắc là Sơn La-Hòa Bình, miền Trung là Quảng Nam. Nguyên thứ trưởng bộ Thủy lợi Vũ Trọng Hồng:

VN là nước thu nhập thấp, giờ mới bắt đầu thu nhập trung bình, nguồn tiền để có thể làm những loại năng lượng điện khác như nhiệt điện, điện mặt trời, điện gió là chưa đủ. Nguồn thủy điện rẻ nhất đồng thời là nguồn thủy điện sạch cho nên VN buộc phải phát triển.

Vì muốn có nguồn năng lượng nhanh và rẻ cho nên gần như đồng

trả tiền nợ cho bọn tôi, nếu không bọn tôi sẽ phá nhà.

Mẹ tôi trả lời: Con tôi không nợ nần gì các anh. Nhà tôi khóa cổng ngõ, sao các anh lại vọt tường rào vào?

Mẹ tôi la: “Ồ làng nước ơi! Ồ làng nước ơi! Con tôi đi vắng mà có người vượt tường vào phá nhà tôi”.

Hai người thanh niên đó thấy mẹ tôi la làng nên đã nhảy qua tường rào ra ngoài, nhóm 5 người tiếp tục đứng ở đầu ngõ nhà tôi đe dọa sẽ quay trở lại phá nhà tôi.

Trong lúc xảy ra sự việc này, tôi vẫn ngồi trong nhà mình gọi điện cho trưởng công an xã để báo cáo tình hình, nhưng trưởng công an xã cho biết vì anh đang đi dự đám nên không tới được. Một lát sau tôi lại gọi lại thì anh ấy nói rằng đang điều người tới.

Đứng quây trước ngõ nhà tôi khoảng 8 phút. Chỉ Nguyễn Thị Hiền chị gái của vợ tôi, cũng là vợ của anh an ninh thôn, đi cửa sau vào nhà tôi có trông thấy nhóm người này, nhưng không nói gì cả, chỉ khuyên mẹ tôi đừng la làng nữa. Khoảng 10 giờ 46 phút, nhóm người này lên xe chạy đi với lời đe dọa sẽ trở lại tiếp để “xử lý” gia đình tôi.

Khoảng 20 phút sau đó, phó công an xã Quảng Yên tới gia đình tôi hỏi han sự việc nhưng không lập biên bản. Tôi có trình báo lại toàn bộ chuỗi sự kiện đã xảy ra từ hôm 12-10-2016 tới nay với gia đình tôi và đưa cho anh này một số tấm hình mà gia đình đã cắt ra từ video camera giám sát của gia đình ghi lại một số đối tượng đã tới nhà tôi quây phá những lần trước đây, cùng cung cấp biển số xe mà các đối tượng sử dụng, cho Phó công an xã.

Mặc dù gia đình tôi đã làm trọn bốn phần công dân, trình báo công an theo đúng quy định của pháp luật, nhưng tôi vẫn tin rằng những chuỗi sự kiện đã xảy ra đối với gia đình tôi vừa qua đều là do một tay an ninh tỉnh Thanh Hóa dàn xếp dưới sự chỉ đạo của một thế lực đen tối nào đó trong nội bộ đảng Cộng sản Việt Nam nhằm mục đích trả thù những lời nói thẳng nội thật của tôi.

Chiều ngày 26-10-2016



NGƯỜI DÂN QUỲNH LƯU CÓ THỰC SỰ KHÔNG THỂ TIẾP TỤC KHIẾU KIỆN?

.....**Diễn Phương Thảo 23-10-2016**.....

Ca dao người Việt có câu: “*Một cây làm chẳng nên non. Ba cây chụm lại thành hòn núi cao*”

Thành quả của một công việc không bao giờ là năng lực của một cá nhân, nhưng là do sự kết hợp một cách hài hòa công sức đóng góp của nhiều người.

Sách Xuất hành (19,8-13) tường thuật cuộc chiến giữa quân Israel và quân Amaléch. Trong khi tướng Giosuê đem quân đi giao chiến thì Môsê lên núi cầu nguyện. Môsê can sức mạnh để tiếp tục cầu nguyện trong cuộc chiến đấu với người Amaléch, bởi lẽ bao lâu Môsê đưa hai tay lên cầu nguyện thì dân Israel chiến thắng, nhưng khi ông mỏi mệt và buông tay xuống thì người Amaléch lại thắng. Do vậy, người ta lấy hòn đá kê cho Môsê ngồi. Người anh em của Môsê là Aaron và Hur bạn của ông, mỗi người một bên đã giúp Môsê giữ cánh tay luôn luôn ở trong tư thế cầu nguyện, nhờ vậy dân Israel đã thắng cuộc chiến.

Sự việc UBND thị xã Kỳ Anh vừa có công văn đóng dấu hỏa tốc cho biết việc khiếu kiện của dân Phú Yên, Quỳnh Lưu hết hạn đã gây sự bất bình trong lòng những người đang quan tâm theo dõi vụ khởi kiện Tập đoàn Fomosa và thách đố sự nhẫn nại của những ngư dân Phú Yên. Bởi lẽ:

Như chúng ta đã biết, trước khi dân Phú Yên đi kiện, UBND Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An đã có công văn đề nghị không đi khiếu kiện vì lý do thời tiết bão lũ. Do vậy việc chậm hạn khiếu kiện có lý do khách quan do thời tiết gây ra.

Trong những ngày mưa lũ, nếu chẳng may có người qua đời thì việc an táng còn phải gác lại nữa là việc khiếu kiện? Do vậy, luật pháp hay quy định thì cũng phải linh động giải quyết cho có lý có tình.

Đồng thời, khi đoàn xe đi khởi kiện thì chính công an tỉnh Nghệ An ngăn cản nên đoàn xe phải quay về lại Phú Yên. Như thế, nguyên nhân khiến người dân Quỳnh Lưu đi kiện chậm hạn là do cơ quan công lực

trực tiếp ngăn trở.

Đó là chưa nói đến tính sự bất hợp lý trong việc UBND thị xã Kỳ Anh ký công văn thông báo hết hạn khiếu kiện trong khi nơi nhận đơn kiện và đơn khiếu nại là TAND Kỳ Anh!

Sự can thiệp ngang ngược không cho người dân thực thi quyền công dân của nhà cầm quyền Nghệ An kết hợp với thái độ giải quyết công việc cách vô tâm, vô cảm của tòa án Kỳ Anh ít nhiều khiến những người tham gia khiếu kiện này sinh tâm lý mệt mỏi. Trong một xã hội mà luật pháp chỉ là trò hề, không được tôn trọng thì khi muốn kêu đòi những quyền lợi chính đáng, người dân chẳng khác nào những “con kiến kiện củ khoai”. Hoang mang! Mỏi mệt!

Những lúc như thế này, những người dân Quỳnh Lưu, Phú Yên và đặc biệt là linh mục Antôn Đặng Hữu Nam cần lắm “một hòn đá kê” chỗ ngồi, những sự hỗ trợ để giữ lửa nhiệt huyết cho “hai cánh tay”, giúp họ giữ vững tinh thần trong một cuộc chiến vốn đã không ngang sức.

Đó là những buổi cầu nguyện được tổ chức tại các giáo xứ trên khắp các giáo phận của Giáo hội Việt Nam. Bởi lẽ, trong tư cách là một công dân nước Việt thì chúng ta đã không được phép thờ ơ với hiểm họa môi trường biển miền Trung, cũng như vô cảm trước những khó khăn mà người dân nơi đây đang trực tiếp gánh chịu. Thế thì là người Công giáo, cũng là chi thể trong Nhiệm thể Chúa Kitô, chúng ta lại không cùng nhau cầu nguyện cho một phần thân thể của Chúa đang bị tổn thương hay sao?

Trong tháng Mãn Côi, các giáo xứ thường tổ chức những buổi cầu nguyện với kính Mãn Côi. Ước chi các vị mục tử cũng kêu gọi cộng đoàn hiệp thông góp lời cầu nguyện của mình qua việc lần chuỗi, để nhờ bàn tay Mẹ Mãn Côi nâng đỡ, thêm sức mạnh và lòng kiên vững cho cha Nam cùng cộng đoàn giáo dân

giáo xứ Quỳnh Hương và Phú Yên.

Đó là những quyền góp tiền bạc mà một số anh chị em đã và đang đóng góp thông qua các cha dòng CCT để giúp bà con có điều kiện vật chất thực hiện những cuộc khởi kiện. Vì rằng, những người đi khởi kiện không chỉ đòi lại môi trường biển sạch, cá tươi cho bản thân họ mà còn cho chính chúng ta nữa.

Đó là những lời chia sẻ, khuyến khích tinh thần những người đang khởi kiện, đồng thời cùng lên tiếng kêu gọi nhà cầm quyền thương tôn luật pháp, tôn trọng nhân quyền và bảo vệ những quyền lợi chính đáng của người dân. Đừng để tiếng nói, những bài giảng của cha Nam như “tiếng kêu trong hoang địa”, thưa thớt lời đáp trả.

Một thực tế cho thấy: hiện tại ngoài những vị mục tử Công giáo, sẽ rất khó tìm thấy một lãnh đạo tinh thần nào có đủ đạo đức, uy tín và can đảm để hướng dẫn người dân đi đôi công lý. Đó là lý do khiến nhà cầm quyền Nghệ An tìm mọi cách tách rời cha Antôn ra khỏi đàn chiên của mình, qua văn thư gởi Đức cha Phaolô đòi trục xuất cha Antôn ra khỏi địa bàn tỉnh Nghệ An.

Ông Môsê dù có yêu thương dân Israel rất nhiều thì vẫn là một con người với những hữu hạn của thân xác. Ông vẫn sẽ mỏi nếu cứ phải gơ tay cầu nguyện một mình trong cuộc giao chiến với người Amaléc. Cũng vậy, cho dù cha Antôn sẵn sàng hy sinh cả tính mạng để tiếp tục cuộc khởi kiện, thế nhưng nếu phải một mình đối mặt với những bất công, áp bức và cả sự đe dọa của nhà cầm quyền, lĩnh vực Antôn cũng sẽ không tránh được cảm giác thất vọng, buồn bã. Do vậy, mỗi một người trong chúng ta hãy là những Aaron và Hur, cùng nhau nâng đỡ cha Antôn trong cuộc đấu tranh đòi lại công lý cho người dân Quỳnh Lưu, Phú Yên, nếu chúng ta không muốn nước Việt trở thành nơi xả thải khổng lồ vì những mưu đồ riêng tư của nhóm lợi ích.

Đ.P.T.

Tin Mừng Cho Người Nghèo

TỈNH THỪA THIÊN-HUẾ "hợp thức hóa" phần đất cướp của đan viện Thiên An"*Huyền Trang GNsP 27-10-2016*.....

Phần đất-nhà-rừng thông của Đan viện Thiên An có từ những năm 1940 bị nhà cầm quyền “mượn” sau năm 1975, đã bị “chiếm dụng” và “biến” thành đất tư, cho phép doanh nghiệp kinh doanh trái phép trên các khu đất này. Kể mượn chẳng những không trả lại đất cho chủ nhà, mà còn chà đạp lên pháp luật để “hợp thức hóa” các phần đất đã mượn với mục đích không thừa nhận quyền quản lý và sở hữu của chủ nhà. Thậm chí, nhà chức trách còn lạm dụng quyền lực để làm le “chiếm” phần đất còn lại của Đan viện.

“Hợp thức hóa” phần đất tiếp quản, mượn, chiếm dụng, cướp...

Sự lạm dụng quyền lực, ngồi xỏ lên Pháp luật của nhà cầm quyền nhằm thực hiện “ý đồ” hợp thức hóa phần đất đã mượn của Đan viện Thiên An thông qua văn bản số 1062/TB-ĐKCG của Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Th. Thiên-Huế.

Văn bản này được gửi đến Đan viện Thiên An vào ngày 12-10-2016. Nội dung thông báo: về việc đăng ký, kê khai lập hồ sơ cấp Giấy chứng nhận quyền sử dụng đất cho các cơ sở tôn giáo.

Mục đích của văn bản này là yêu cầu quý Đan sĩ “đăng ký, kê khai” những tài sản hiện có mà Đan viện Thiên An đang sử dụng. Còn những tài sản của Đan viện bị giới chức công sản tiếp quản, mượn, chiếm dụng, chiếm, cướp... sau năm 1975 sẽ không được “đăng ký, kê khai”, bao gồm: ngôi trường Thánh Mẫu do Công ty TNHH MTV lâm trường Tiên Phong (trước đây là ty Nông Lâm Huế) chiếm dụng, Bệnh xá, Trung tâm khu vui chơi giải trí hồ Thủy Tiên-đồi Thiên An, Khu biệt thự-nhà hàng Bội Trân, Khu biệt thự Cát Tường Quân...

Nội dung văn bản của Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Thừa Thiên-Huế còn đe nẹt rằng nếu quý Đan sĩ “không thực hiện việc đăng ký, kê khai lập hồ sơ cấp Giấy chứng nhận quyền sử dụng đất” từ

ngày nhận thông báo cho đến hết ngày 28-10-2016, thì sẽ “xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực đất đai theo Nghị định số 102/2014/NĐ-CP ngày 10-11-14 của Chính phủ”.

Giả sử quý Đan sĩ “đăng ký, kê khai” những tài sản hiện có theo yêu cầu của văn bản số 1062/TB-ĐKCG Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Thừa Thiên Huế, mà bỏ qua không “đăng ký, kê khai” những tài sản bị nhà cầm quyền tiếp quản, mượn, chiếm dụng, chiếm, cướp... sau năm 1975 thì với “đỉnh cao tri tuệ” của giới chức công sản sẽ hiểu rằng những tài sản không “đăng ký, kê khai” này sẽ thuộc về tay các ông quan tham.

Vì vậy, hình thức “đăng ký, kê khai” tài sản của Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh TT-Huế nhằm “tước đoạt” quyền quản lý và sở hữu các tài sản của Đan viện Thiên An có từ những năm 1940, đã bị nhà cầm quyền cộng sản tiếp quản, mượn, chiếm dụng, chiếm, cướp...

Trong khi đó, suốt một thời gian dài đi tìm kiếm công lý, kiên cường bảo vệ tài sản của Giáo hội, quý Đan sĩ đã nhiều lần gửi đơn khiếu nại đến Văn phòng Chính phủ, văn thư cho nhà cầm quyền địa phương, cũng như văn bản cho Công ty TNHH MTV lâm trường Tiên Phong... yêu cầu “hoàn trả nguyên trạng” các tài sản mà nhà chức trách đã “mượn” sau năm 1976, nhưng chỉ nhận được những văn bản phản hồi với nội dung “bao che, bảo kê, tiếp tay” cho kẻ cướp. Thậm chí Văn phòng chính phủ còn “né tránh và chỉ đạo” cho cấp dưới giải quyết các khiếu nại của các Đan sĩ (Quyết định số 577/QĐ-XKT của Tổng thanh tra Nhà nước vào năm 2002).

Theo Điều 102 Luật Đất đai và Điều 28 Nghị định số 43/2014/NĐ-CP, cơ sở tôn giáo sẽ được “tự kê khai, rà soát” các nội dung sử dụng đất, mà trong đó có nội dung kê khai “diện tích đất đã bị người khác lấn, chiếm”. Còn phần diện tích đất bị “nhà cầm quyền mượn, cướp,

đập thủy điện chưa cải nào bị bức vỡ, nhưng thay vì nói rõ ràng thì lại ‘lập lờ đánh lộn con đen’ làm đẹp bức tranh ổn định an toàn cho các đập thủy điện.

Trên thực tế không chỉ vụ thủy điện Hồ Hô vừa rồi mà năm 2009 thủy điện trên sông Ba Hạ của tỉnh Phú Yên cũng xả lũ góp phần nhấn chìm nhà dân, khiến 98 người chết, 20 người mất tích. Năm 2014, các đập thủy điện miền Trung cũng xả lũ khiến tăng hậu quả thiên tai làm chết 41 người, 5 người mất tích và 74 người bị thương.

Nhiều vụ khác xảy ra rải rác trên phạm vi cả nước mỗi năm, như thế các đập thủy điện đang hoạt động rất có vấn đề chứ không phải an toàn ổn định.

Trong một đoạn khác, báo cáo viết: “Bộ Công thương đã phê duyệt 154 quy trình vận hành hồ chứa và hiện nay một số quy định về quản lý an toàn đập đã không còn phù hợp, chưa được sửa đổi”.

Bản báo cáo không nêu rõ đập thủy điện Hồ Hô có được Bộ Công thương phê duyệt quy trình vận hành không. Và tại sao lại nói “hiện nay một số quy định về quản lý an toàn đập đã không còn phù hợp, chưa được sửa đổi”?

Quy trình vận hành đập thủy điện là cái có nguy cơ gây hại đến tính mạng tài sản của hàng vạn người nên đòi hỏi phải tính toán khoa học để đảm bảo an toàn lâu dài. Tại sao mới có vài năm hoặc được chục năm đã thấy không còn phù hợp? Hoạt động của đập thủy điện thì có yếu tố gì phụ thuộc vào sự thay đổi theo thời gian?

Hiện nay hay một chục năm trước thì mục tiêu đảm bảo an toàn tính mạng và tài sản của người dân vẫn quan trọng không thay đổi. Hiện nay hay chục năm trước, các thông số kỹ thuật trong xây dựng quy trình vận hành như độ cao, chiều sâu, khối lượng, khoảng cách thì có gì khác nhau?

Tình trạng này cho thấy một số tầng lớp cán bộ hiện nay đạo đức công vụ yếu kém, luôn dùng luận điệu nguy hiểm chối bỏ trách nhiệm. Tính mạng và tài sản của người dân không thể đặt vào tay

những cán bộ quản lý như vậy.

Vậy thì phải nói quy trình vận hành hồ chứa đã tính toán sai do dốt nát, hoặc vì lòng tham hay đút lót nên đã để dãi lòng lẻo, không đặt ra những phép tính chính xác nhằm đảm bảo an toàn. Cho nên bây giờ từ cái thực tế gây họa mới đặt ra phải làm lại cho nghiêm túc.

Chứ còn nếu tính toán đúng đắn khoa học thì cái kết quả có thể sử dụng được 50 năm, 100 năm chứ không chỉ vài năm đã thấy chẳng còn phù hợp. Vì cái quy trình vận hành thủy điện có các yếu tố thuộc về khoa học tự nhiên, nó không thay đổi như các quy định pháp luật thuộc về khoa học xã hội.

Việc lỏng vào nội dung “đến nay không còn phù hợp, chưa được sửa đổi” trong bản báo cáo gửi Quốc hội là để lợi dụng cái nhận thức theo thói quen của các nhà làm luật, những người thường chấp nhận sửa đổi các quy định pháp luật sau một thời gian nếu thấy không còn phù hợp.

Sự nguy hiểm đánh tráo khái niệm tinh vi khiến cho ngay các Đại biểu Quốc hội cũng có thể bị nhầm lẫn, giúp giảm trách nhiệm cho cơ quan quản lý ngành trong việc đánh giá phê duyệt các quy trình vận hành đập thủy điện.

Một đoạn khác khi nói về những tồn tại thực tế, bản Báo cáo cho rằng: “Đa số cán bộ làm công tác quản lý an toàn đập tại các địa phương không có chuyên môn về xây dựng, thủy lợi...”

Đây là lỗi thuộc về cơ quan quản lý ngành là Bộ Công thương chứ không chỉ là lỗi yếu kém chuyên môn của cấp dưới. Vì vấn đề năng lực chuyên môn của các địa phương đúng ra phải được thấy ngay từ đầu, từ khi trước khi cho làm thủy điện, chứ không phải bây giờ mới nhận ra.

Nhà quản lý phải dự liệu được thực tế và lường tính được tương lai, khi đã thấy năng lực quản lý còn yếu kém thì không thể để dãi cho xây dựng mấy trăm đập thủy điện, để bây giờ gây tác hại.

Bạo hành nhận thức

Điêm qua một vài nội dung trong một văn bản Báo cáo đã cho

thấy những phép nguy hiểm tinh vi gây hại cho nhận thức của người dân.

Trong thực tế còn nhiều ví dụ cho thấy tình trạng nguy hiểm, ví như vụ một phóng viên bị đánh khi tác nghiệp, rõ ràng là một cú đâm thì người ta lại nói là gạt tay vào má, một cú đá thì lại nói là giơ chân hơi cao. Đó là những ngôn từ bóp méo sự thật làm sai lệch vấn đề một cách thô bạo.

Hay những câu nói có tính nguy hiểm thỉnh thoảng xuất hiện như “không nên”, “phản cảm”, “đúng quy trình” và “lỗi tại người đánh máy”, tất cả đều bóp méo bản chất, làm thay đổi tính chất nghiêm trọng của sự việc.

Trong vụ thủy điện Hồ Hô, sau khi những hình ảnh lũ ngập lụt đến với đồng bào cộng đồng, thì một số cán bộ nhà máy lại phản ngôn là đập xả lũ “đúng quy trình”, hay một vị thuộc Tổng cục năng lượng lại cho rằng việc xả lũ là “chấp nhận được”.

Những phát ngôn kiểu đó khiến người dân không khỏi bất bình, nó như một kiểu bức hại về nhận thức và cảm xúc.

Tình trạng này cho thấy một số tầng lớp cán bộ hiện nay đạo đức công vụ yếu kém, luôn dùng luận điệu nguy hiểm chối bỏ trách nhiệm. Tính mạng và tài sản của người dân không thể đặt vào tay những cán bộ quản lý như vậy.

Người dân thường không nhận ra những phép nguy hiểm đánh tráo khái niệm khiến họ hiểu sai bản chất sự việc, và ngay cả khi mơ hồ nhận ra có điều gì không đúng thì họ lâm vào trạng thái ức chế bức bối vì không thể hiểu biết rõ ràng và không thể đáp trả lại cái thông tin đã đến với họ.

Hệ quả là người dân bị bạo hành về mặt nhận thức, họ biết có điều gì sai nhưng không hiểu rõ được vấn đề vì sự tinh vi trong những lời nguy hiểm. Người dân lâm vào tình trạng mơ hồ về bản chất sự việc, mơ hồ về chân lý đúng sai và cảm thấy khó khăn trong tư duy hay bị bạo hành về nhận thức.



dân và có thể sụp xuống bất kì giờ nào. Trong khi đó, nước cuốn điên cuồng, sâu hoắm và có thể đưa bất kì thứ gì ra sông, ra biển.

Nhưng rồi có lẽ nhờ Chúa thương tình đã dang tay che chở cho gia đình chỉ nên trên căn gác sắp sụp, không có bê dờ chính ở mặt sau, chưa năm con người và gần nửa tấn lúa, vật dụng, bếp núc, đôi khi tụt xuống một nhịp rồi lại dừng im ở nhịp đó, nước chạm dần vào gác, chiều trôi trên gác ướt mềm... Cuối cùng, gia đình chỉ Lý cũng sóng sót qua trận lũ. Có vẻ như mọi đồ vật trong nhà chỉ đã đi thay cho mạng sống của gia đình chỉ. Sóng sót sau lũ, nhà chẳng còn gì để ăn, đói, lạnh, ướt, thêm được ăn chén cơm, thêm được khóc cho thỏa cơn tuyệt vọng, thêm được nhìn thấy đồ vật mà mình nâng niu lâu nay cho dù nó đã hư hỏng, nằm chông vơ ngoài ruộng chẳng nữa!

Nhưng dường như không còn thứ gì. Cái điệp khúc “chẳng còn gì, chẳng còn gì, chẳng còn gì...” cứ lặp đi lặp lại trong mắt, trong tâm tưởng chúng tôi khi chúng tôi đi qua vùng lũ. Cái nghèo, cái đói, cái lạnh cứ hiện ra khắp mọi nơi. Có nhà ăn cơm thiêu và coi đó là hạt ngọc trời mà may mắn mình còn có được bởi vì ít ra cũng còn cơm mà ăn.

Như lời ông Thành, một cư dân xã Quảng Văn, thị xã Ba Đồn, tỉnh Quảng Bình: *“Ngày qua thì riêng hộ gia đình cá nhân tôi thì nước vào sâu chừng 1,8 mét, lúa ướt hết, chẳng biết tính sao đây! Còn ở trong địa bàn thôn thì dân thiệt hại nhiều, trâu bò, súc vật bị trôi nhiều lắm!”*.

Hà Tĩnh chìm trong biển nước, kẻ cười người khóc

Một người dân trong vùng lũ Hương Khê, Hà Tĩnh, tên Hưng, chia sẻ: *“Nước lên một mét rưỡi, nước chảy xiết quá, đồ đạc gì cũng trôi hết.”*

Ông Hưng cho biết thêm là chuyện xả lũ của thủy điện Hô Hô đối với người dân Hương Khê chẳng có gì là xa lạ, thậm chí quá quen thuộc, năm nào mà chẳng có xả lũ, có chết heo gà, trâu bò. Bởi sông Ngàn Sâu chảy qua Hương Khê vốn là cửa xả lũ chính của thủy

điện Hô Hô. Chỉ có điều năm 2010 và năm 2016 này, thủy điện Hô Hô xả quá mạnh nên nước dâng quá cao, quá nhanh khiến nhiều nhà bị ngập nặng, nước chồm nóc nhà.

Thiệt hại năm nay ở Hương Khê cũng tương đương với thiệt hại trận xả lũ năm 2010. Khi chúng tôi hỏi thăm về chế độ đền bù cho người dân ở trận xả lũ năm 2010 và những trận xả lũ sau này như thế nào thì ông Hưng chó biết là người dân Hương Khê chưa có ai nhận được bất kì đồng đền bù nào của thủy điện Hô Hô. Chuyên họ xả lũ, họ cho rằng đúng qui trình, mà thứ gì đã đúng qui trình thì những ai bị thiệt hại là do sai qui trình của họ nên phải tự chịu lấy.

Ông Hưng chưa chat cho biết thêm là kể từ khi thủy điện Hô Hô đi vào hoạt động, người dân Hà Tĩnh, Quảng Bình mỗi năm vào mùa mưa luôn phải nhận vài trận xả lũ vừa vừa, đủ để nước vào nhà, ngập không đến nỗi chết choc nhưng ướt vật dụng và hư hỏng mùa màng. Và khi nổi hứng thì làm một phát xả lũ, cả khu vực Hà Tĩnh, Quảng Bình trở thành biển nước.

Ông Hưng lắc đầu, chưa chat nói rằng biển thì bị độc tố do Formosa gây ra, sông lung chùng giữa núi và biển, đến mùa mưa thì thủy điện xả lũ, chẳng biết sống dựa vào đâu! Ông Hưng nói vui là một ngày nào đó, Hô Hô và Formosa bắt tay nhau, thay vì xả độc vào mùa nắng, Formosa chuyển sang xả độc vào mùa mưa và liền sau đó thì Hô Hô xả lũ để đẩy độc ra khơi và để đẩy trách nhiệm về một hướng khác nữa thì chắc là người dân hết đường sống!

Lời nói đùa của ông Hưng tuy băng gươm nhưng khiến chúng tôi cảm thấy ớn lạnh, thực sự là quá ớn lạnh nếu chuyện này xảy ra!

Sau vụ Hô Hô nghĩ về các phép nguy biện của nhà cầm quyền*Ls Ngô Ngọc Trai 24-10-2016*.....

Sau khi thủy điện Hô Hô xả lũ làm 35 người chết, 4 người bị mất tích và nhấn chìm nhà cửa, Bộ

công thương đã có Báo cáo gửi Quốc hội về kết quả kiểm tra, rà soát, về quy hoạch, xây dựng, vận hành các công trình thủy điện tính đến hết tháng 9-2016.

Bản báo cáo được báo chí đăng tải phân nào đáp ứng được nhu cầu thông tin của người dân về hoạt động của các đập thủy điện.

Theo bài “Bộ Công thương Di dân thủy điện giúp thu nhập cao hơn” trên báo điện tử Vietnamnet, báo cáo cho biết hiện trên cả nước có 306 công trình thủy điện đang vận hành phát điện, 193 dự án đang thi công xây dựng, 245 dự án đang nghiên cứu đầu tư, còn lại 59 dự án có quy mô nhỏ, đang được tiếp tục rà soát về hiệu quả kinh tế và các điều kiện khác có liên quan. Trong 3 năm qua, đã có 1118 công trình thủy điện lớn nhỏ bị loại bỏ khỏi quy hoạch vì những tác động tiêu cực về môi trường, xã hội.

Bên cạnh những thông tin hữu ích đáp ứng nhu cầu hiểu biết của người dân, Bản báo cáo còn chứa đựng một số nội dung có hàm ý bào chữa cho cơ quan quản lý ngành là Bộ Công thương trước các tác hại của đập thủy điện.

Một số nội dung có tính chất nguy biện tinh vi, mà nếu không được chỉ ra thì ngay cả cán bộ các ban ngành cũng bị làm cho sai lệch về nhận thức.

Những nguy biện

Báo cáo có đoạn “Xác định công tác an toàn đập, hồ chứa và vận hành quản lý an toàn đập là nhiệm vụ then chốt, Bộ Công thương cho biết: hiện các đập thủy điện đều đang vận hành an toàn, ổn định”.

Nội dung này cung cấp thông tin sai. Vì đập thủy điện xả nước góp phần gây lũ lớn làm chết người và nhấn chìm tài sản thì không thể nói các đập thủy điện vận hành an toàn ổn định, mà ngược lại đó là hoạt

động đang rất có vấn đề.

Người báo cáo có lẽ muốn nói sự ổn định an toàn theo nghĩa rằng các

chiếm...” thì nạn nhân bị cướp đất không được “tự kê khai”!

Phân đất tiếp quản, mượn, chiếm dụng, chiếm, cướp... phải trả lại cho Đan viện Thiên An

Chính vì vậy, quý Đan sĩ cương quyết không chấp nhận lời đề nghị khiếm nhã ngồi xôm trên pháp luật của nhà cầm quyền, nếu như UBND tỉnh TT-H không “giải quyết thỏa đáng các khiếu nại của Đan viện Thiên An liên quan đến phần nhà–đất–rừng thông, do Đan viện TA sở hữu và sử dụng từ năm 1940”.

Bởi lẽ, “pháp luật –qua các thời kỳ– đều qui định mượn tài sản không thể là chuyển quyền sở hữu hay sử dụng, cũng không làm mất đi các quyền năng này của bên cho mượn; và “mượn thì phải trả” chẳng những là đạo lý mà còn là pháp lý”. Cha Anton Nguyễn Văn Đức, Bề trên Đan viện Thiên An nhấn mạnh trong Bản kiến nghị gửi đến Văn phòng Đăng ký Đất đai tỉnh TT-H.

“Chính sách đất đai, quản lý, cải tạo... tài sản là nhà–đất của nhà nước qua các thời kỳ không có bất kỳ qui định nào quản lý tài sản “mượn” của tổ chức Tôn giáo. Trái lại, Điều 17 Pháp lệnh Hợp đồng dân sự năm 1991 qui định: “Nếu trong hợp đồng không có thỏa thuận về thời hạn thực hiện hợp đồng, thì các bên có quyền thực hiện hoặc yêu cầu thực hiện hợp đồng vào bất cứ lúc nào”. Điều 517 và Điều 520 Bộ luật Dân sự 1995; Điều 514 và Điều 517 Bộ luật Dân sự 2005 đều qui định nghĩa vụ của bên mượn tài sản là phải “giữ gìn, bảo quản tài sản mượn...”, “trả lại tài sản mượn đúng thời hạn...” và phải “bồi thường thiệt hại nếu làm hư hỏng, mất mát tài sản mượn”. Còn quyền của bên cho mượn tài sản là “đòi lại tài sản cho mượn...” và “yêu cầu bồi thường thiệt hại đối với tài sản do người mượn gây ra”” Cha Bề trên Đan viện Thiên An giải thích.

Do đó, Đan viện Thiên An chỉ đồng ý “đăng ký, kê khai lập hồ sơ cấp Giấy chứng nhận quyền sử dụng” với tổng diện tích 107 héc-ta đất–nhà–rừng thông thuộc quyền quản lý và sở hữu của Đan viện từ năm 1940.

Huyền Trang, GNSP

ĐẠI BI KỊCH VIỆT NAM +++++*Nguyễn Đình Cống 24-10-2016*+++++

“Đất nước mình ngộ quá phải không anh. Bốn ngàn tuổi mà dân không chịu lớn” (Trần Thị Lam).

Vâng, ngộ quá. Đúng là một đất nước không chịu phát triển, hoặc đúng hơn là không thể phát triển được vì mắc kẹt vào các nghịch lý, các mâu thuẫn nội tại chưa có cách gì gỡ ra được, đang loay hoay trong đại bi kịch.

1. Chế độ mang danh XHCN mà thực chất không phải XHCN

Chế độ XHCN chỉ mới manh nha ở Liên Xô và Đông Âu một thời gian đã vội tan rã. Theo tưởng tượng của Mác thì XHCN và sau đó CSCN chủ yếu là thể chế kinh tế “làm tùy sức, hưởng theo nhu cầu”, không có bóc lột, không có áp bức. Nền kinh tế đó phải dựa trên công hữu tư liệu sản xuất. Vấn đề lãnh đạo của đảng Cộng sản, chuyên chính vô sản chỉ là biện pháp để thực hiện nền kinh tế đó. Trong chế độ XHCN công nhân và nông dân làm chủ nhà máy, ruộng đồng, mọi người sống tự do, hạnh phúc, giáo dục và y tế miễn phí v.v... Nếu hiểu CNXH là như thế thì ở Việt Nam, ngoài việc chuyên chính do đảng CS thao túng, không có gì đáng kể là XHCN. Không cần dẫn chứng, không phải chứng minh, cứ nhìn vào cuộc sống thực tế là thấy hết. Phải chăng ở Việt Nam người ta chỉ đưa ra nhãn mác XHCN để tuyên truyền, còn thực chất là chế độ gì chưa biết chứ chắc chắn không phải là CNXH.

2. Nước cộng hòa nhưng hành xử theo phong kiến

Chế độ phong kiến ở Việt Nam có nhiều thời kỳ thịnh trị, có vua sáng tối hiền, dân được sống ấm no hạnh phúc, nhưng cũng nhiều lúc thối nát, gập ghềnh vào đều và hèn, quan tham và ngu. Những lúc như thế dân phải chịu trăm đường khổ nhục. Bản chất của phong kiến là quyền bính tập trung vào vua quan, người dân chỉ là “thảo dân” chẳng có quyền gì, phải lo làm để nuôi bọn thống trị. Tội nặng nhất là khi quân (nói hoặc làm khác ý vua), nghĩa là không được tự do tư tưởng, không có tự do ngôn luận. Vua đứng trên luật pháp, cho sống được sống, bắt chết phải chết, nghĩa là không cần tôn trọng nhân quyền. ĐCS đã làm cách mạng đánh đổ phong kiến, nêu danh là nước Cộng hòa XHCN, xây dựng chính quyền của dân, do dân, vì dân, không ngờ lại tái lập phong kiến dưới hình thức khác, không có một ông vua rõ ràng mà vua tập thể, vua ở trung ương,

vua tại các địa phương. Không phải tái lập được nền phong kiến thịnh trị mà là phong kiến thối nát. Theo mô tả của Milovan Djilas thì CS đã lập nên một “Giai cấp mới” để thống trị xã hội còn tàn bạo, thâm hiểm hơn bọn phong kiến. Đúng như bài thơ của Trung tướng Trần Độ: *Những mong xóa ác ở trên đời / Ta phó thân ta với đất trời / Tưởng ác xóa rồi thay cực thiện / Ai hay cái ác cứ luân hồi*. Cái ác mà Trần Độ nói đến là cái ác do bọn thống trị gây ra bắt dân phải chịu.

3. Là tư bản man rợ nhưng được nguy trang bằng định hướng XHCN

Chế độ kinh tế tư bản đã bắt đầu bằng những thủ đoạn man rợ, hoang dã, như làm giàu trên sự bần cùng hóa công nông, hủy hoại tài nguyên và môi trường. Đó là thời kỳ vào thế kỷ 18, được Mác khảo sát để viết nên *Tuyên ngôn của Đảng Cộng sản* và *Tư bản luận*, đồng thời tưởng tượng ra học thuyết CNCS. Tiếp theo chế độ tư bản có các thời kỳ phát triển và đến bây giờ đã có những nước được ví là thiên đường nơi hạ giới, như các nước Bắc Âu. ĐCS Việt Nam một thời gian dài đã rất nhảm lẫn khi đồng nhất tư bản với đế quốc xâm lược và quyết tâm làm tên lính xung kích đào mồ chôn chúng nó. Từ năm 1986 Việt Nam cởi trói nền kinh tế, để cho tư nhân phát triển, gọi là đổi mới, nhưng thực ra chỉ là sửa sai để đi theo con đường kinh tế thị trường của tư bản, mà còn đeo thêm định hướng XHCN. Nhiều người thắc mắc ý nghĩa của khái niệm “định hướng XHCN”, nó có nội hàm và ngoại diện như thế nào? Theo tôi, ý muốn của người đưa ra định hướng XHCN là phải đặt cả nền kinh tế thị trường ấy nằm gọn dưới sự lãnh đạo của ĐCS. Thế thì dưới sự lãnh đạo ấy nền kinh tế Việt Nam phát triển như thế nào? Rõ ràng là nó đang theo sát những thủ đoạn man rợ, hoang dã thời kỳ đầu của kinh tế tư bản, mà còn tệ hại hơn nhiều. Đó là sự cấu kết của bọn người có quyền với bọn tài phiệt trong và ngoài nước nhằm đục khoét, chiếm đoạt tài sản quốc gia, cướp ruộng đất và bóc lột nhân dân, vay nợ nước ngoài để đút túi một phần và để lại cho dân phải trả. Không những cấu kết với bọn tài phiệt mà còn bảo vệ chúng, tôn thờ chúng trong việc phá hoại đất nước (trong nền kinh tế thị trường thực sự, hầu như rất hiếm có sự cấu kết này). Thế rồi lãnh đạo chính phủ đi cầu xin hết nước này đến nước khác để họ

công nhận cho có nền kinh tế thị trường, nghĩa là đã theo được tư bản. Lúc cầu xin như thế thì cố tình cắt cái đuôi định hướng.

4. Rập khuôn theo phát xít nhưng lại hó hào dân chủ

Sự xâm lược của Phát xít Đức vào Liên Xô và sự thắng lợi của Hồng quân trong đại chiến 2 làm nhiều người nhầm, cho rằng CS và Phát xít là đối nghịch nhau. Thực ra không phải như vậy. Jeliu Jeliev, một trí thức Bungari, năm 1967 đã viết quyển sách *Chế độ Phát xít* (năm 1990 Jeliu Jeliev được bầu làm Tổng thống của Bun). Đọc xong quyển *Chế độ Phát xít* (Hitler-Đức và Muxôlini-Ý) mới thấy tổ chức xã hội và sự thống trị của ĐCS Việt Nam gần như sao chép từ chế độ đó. Về nhà nước, đó là việc đặt **Đảng bao trùm lên toàn bộ chính quyền và xã hội, tạo ra một chính quyền nửa cao hơn, là việc bầu cử hải hước để tạo ra Quốc hội bù nhìn, là tổ chức công an, mật vụ để do thám tổng thể và đàn áp, là các tòa án bị Đảng thao túng, viện kiểm sát phải phục tùng cảnh sát, là việc dùng thủ đoạn dối trá và bạo lực trong cai trị, là việc bóp nghẹt tự do dân chủ, lập các trại cải huấn v.v...** Về nhân dân, đó là **cách khống chế mọi tầng lớp xã hội trong các đoàn thể quần chúng, biến nhân dân thành quần thể không tính cách, mọi thứ phải phục tùng đảng, là mâu thuẫn giữa đảng và tầng lớp trí thức chân chính, là sự tan rã của tầng lớp tinh hoa, là sùng bái cá nhân lãnh tụ v.v...** Xét về mặt thống trị thì CS và Phát xít giống như hai anh em sinh đôi, được bú từ một nguồn sữa. Thế nhưng cứ nghe những lời tuyên truyền thì chế độ CSVN “dân chủ đến thế là cùng”, là dân chủ gấp hàng ngàn, hàng vạn lần các nước tư bản. Không biết họ nói thế và có tin vào điều đó không vì không thấy họ ngượng mồm một chút nào cả? Cũng không biết họ định đánh lừa ai? Hay là họ đã quen cho rằng dân chúng chỉ là một lũ người bảo sao nghe vậy. Mà khổ thay, vẫn có người tin và phụ họa lời họ nói.

CSVN và Phát xít giống nhau nhiều điểm về thống trị, về đàn áp, nhưng có vài điểm CS không học được Phát xít, đó là sự minh bạch và vững mạnh của chính quyền, là sự phát triển kinh tế hùng hậu. Cũng chưa nghe nói đến đảng Phát xít phải ra nghị quyết làm trong sạch và chỉnh đốn.

5. Dối bịp kịch

Tóm lại xã hội Việt Nam hiện nay là sự trộn lẫn các phần của CNXH,

phong kiến, tư bản, phát xít, mà thậm chí thương thay lại chủ yếu là trộn lẫn những phần xấu xa nhất, tệ hại nhất của từng chế độ để tạo nên một đại bịp kịch cho xã hội (về hiện tượng, nhiều người thấy rõ, xin không kể ra dài dòng). Sẽ có người hỏi: nói như vậy có bôi đen quá mức không? Sao không nhìn vào những sân bay, những con đường, những chiếc cầu, những tòa nhà cao tầng được xây dựng ở khắp nơi? Sao không nhìn vào xuất khẩu tôm cá, lúa gạo, hoa quả, dầu thô, quần áo, giày dép? Sao không nhìn vào vị thế ngoại giao với nhiều nước và Liên Hiệp Quốc? Sao không biết sự tăng trưởng GDP mỗi năm đều trên 6%? Sao không so sánh đời sống của dân chúng bây giờ với trước 1945 và thời kỳ 1980? v.v... Xin thưa, có nhìn thấy chứ. Nếu không có những thứ đó thì Đảng tiêu vong rồi, dân tộc lụn bại rồi chứ đâu còn như bây giờ để thảo luận. Có so sánh chứ! So sánh theo phương diện, nghĩa là so sánh ta với ta qua thời gian, và so sánh theo phương diện, là so sánh ta với người khác trong cùng thời gian và hoàn cảnh. Khi so sánh theo phương diện mới thấy chúng ta thua kém người ta quá chừng.

Có lý thuyết cho rằng kinh tế của xã hội phát triển hơn kém nhau ở năng suất lao động, và năng suất đó của Việt Nam đứng vào hạng thấp của khu vực và thế giới. Người ta kêu gọi tăng năng suất nhưng không biết tăng bằng cách nào. Tuy vậy năng suất lao động cũng chỉ là một chỉ tiêu của kinh tế. Quan trọng hơn là chỉ tiêu hiệu quả. Có thể hiểu sơ lược: $Hiệu\ quả\ P = \frac{(T - C)}{I} \times 100\%$. Trong đó T là phần thu được, C là phần chi phí bỏ ra. Trong phần lớn báo cáo của mọi cấp mọi ngành, người ta chủ yếu nêu ra T mà ít quan tâm đến C và P. Nếu tính được P cho nền kinh tế Việt Nam trong mấy chục năm qua thì thấy đó là một số âm có giá trị tuyệt đối khá lớn. Hiệu quả âm có nghĩa là kết quả càng lớn, làm càng nhiều thì thua lỗ càng nặng. Thể hiện rõ nhất của việc này là vay nợ nước ngoài càng ngày càng tăng và trước mắt chưa có cách gì trả được. Hàng năm phải vay thêm chỉ để trả phần tiền lãi.

Kinh doanh, khởi nghiệp, các dự án phần lớn không lành mạnh. Đa số doanh nhân làm giàu không phải bằng trí tuệ, sáng tạo mà bằng quan hệ đen tối, bất chính với thế lực có quyền (chia chác, hối lộ). Những doanh nghiệp làm ăn chân chính, không chịu chấp nhận liên minh ma quỷ với thế lực có quyền thường bị

đe dọa, bị phá phách, bị triệt hạ. Vụ bà Ba Sương với Nông trường Sông Hậu, vụ kiện ra Tòa án quốc tế của ông Trịnh Vĩnh Bình, quốc tịch Hà Lan, đối Chính phủ Việt Nam bồi thường 1 tỷ USD là các dẫn chứng sinh động. Làm kinh tế như vậy chủ yếu là trò trộm cướp, lừa đảo chứ không phải phát triển đúng hướng.

Mà phát triển xã hội đâu phải chỉ có kinh tế. Còn có thứ cần hơn là văn hóa, là đạo đức. Phát triển kinh tế với hiệu quả âm, lại phá nát tài nguyên và môi trường, hủy hoại văn hóa và đạo đức thì cái giá của nó là quá đắt. Trước năm 1986, vì phạm quá nhiều sai lầm nghiêm trọng trong chính sách kinh tế theo định hướng XHCN mà đất nước lâm vào cảnh đói kém, kiệt quệ. Tình trạng đó làm rối trí và mờ mắt nhiều người nên từ năm 1986, để sửa sai người ta lại đổ xô vào phát triển kinh tế bất chấp mọi tai họa về môi trường và đạo đức mà nó mang lại.

Để phát triển xã hội, ngoài kinh tế, văn hóa, đạo đức, còn cần đến tự do, dân chủ, nhân quyền, tôn giáo, một cuộc sống yên bình, một xã hội tin yêu, thân thiện, chứ đâu có phải chỉ kinh tế. Mà về kinh tế, con số tăng trưởng GDP hàng năm cũng rất đáng ngờ. Tăng như thế mà sao năm nào ngân sách cũng thâm hụt, mà nợ nần vẫn chồng chất, hay là phần lớn ngân sách tăng được lọt vào túi cá nhân?

Khi nhìn xã hội hiện tại, nhiều người thấy rõ (vì không giấu diếm đâu được) những tội ác như hủy hoại môi trường, nạn bạo hành, dân oan, hàng giả, hàng lậu, thực phẩm bẩn v.v..., những quốc nạn như tham nhũng, lãng phí, mua quan bán trước, giáo dục xuống cấp v.v... Đó chỉ là những thể hiện bề ngoài. Tôi cho rằng tội ác lớn nhất nằm ở bên trong, phần nào bị che giấu, mang sắc thái vô hình. Đó là sự phá nát truyền thống đạo lý và văn hóa của dân tộc, là để cho việc gian dối trở thành phương châm xử thế từ quan đến dân, là sự hủy hoại thành phần tinh hoa của dân tộc để phải chấp nhận những kẻ vừa thiếu trí tuệ vừa kém đạo đức giữ những cương vị lãnh đạo và quản lý đất nước. Công nhận rằng sự phá nát, sự hủy hoại này không phải là ý đồ tự giác của CS, họ không cố tình làm những việc đó, nhưng **nó là kết quả tất yếu** của đấu tranh giai cấp, của vô sản chuyên chính, của công hữu hóa tư liệu sản xuất, của nền độc tài đảng trị. Những kết quả tất yếu này ban đầu những người CS chưa nhận thấy, đến khi nó bộc lộ rõ ràng thì cố tình che giấu hoặc ngụy biện để bao che.

ác đúng theo quy trình “xã hội chủ nghĩa” kết hợp với tham nhũng quyền lực man rợ. Sự tức tối vì người dân đã tin và đứng ra bảo vệ những người chính trực mà không tin nhà cầm quyền.

Những cuộc đấu tố đó đưa ra thông điệp gì? Đương nhiên là rất nhiều, nhưng thông điệp nguy hiểm nhất là hãy để cho các nạn nhân chết nếu chúng tao không bắt đền xanh cho phép chúng mày cứu. Chúng mày phải nộp tiền cứu trợ cho chúng tao vì chỉ duy nhất chúng tao đây có quyền sinh sát với người VN. Nếu sợ hãi họ, thì sau này những nạn nhân gặp thảm họa hoàn toàn tuyệt vọng.

Người VN không nao núng. Nhiều người đã sẵn sàng bảo vệ những người chính trực và nhân hậu đã đến bên những nạn nhân.

Lẽ vật nào để dâng lên trong lễ cầu hồn cho những người chết oan, và cho những người đang sống, cho tất cả người VN?

Chỉ có thể là sự thật. Là thực thi công lý cho những nạn nhân đã chết hoặc đang sống.

Nhưng đương nhiên, như mọi khi, không sự thật. Không công lý. Cuộc đếm xác qua loa và không có ngay cả những nén nhang từ phía những người có trách nhiệm. Đó là tội ác chất chồng tội ác. Cả một hệ thống dân đóng thuế nuôi để làm gì?

Hóa ra là để bảo kê cho những kẻ máu lạnh giết dân hàng loạt ư?

Mang người treo dưới cả ngàn “quả bom nước”?

Còn bao nhiêu “bom nước” như thủy điện Hồ Hồ mà nhà cầm quyền VN đã cho xây dựng, bảo kê cho tồn tại và tiếp tục xả lũ giết người hàng loạt mà hoàn toàn không bị trách nhiệm gì?

Đã có rất nhiều chuyên gia lên tiếng về vấn đề này trong nhiều năm.

Theo đại biểu Quốc hội Bùi Thị An, trong báo cáo giám sát trước đây của QH thì “đã nêu rất rõ, việc lập quy hoạch, xây dựng và khai thác thủy điện phát sinh nhiều vấn đề hạn chế gây bức xúc, lo lắng cho nhân dân khu vực có dự án thủy điện”.

Và có tới khoảng 1000 dự án thủy điện “có nhiều hạn chế gây bức xúc cho dân” như vậy.

“...Qua rà soát có 424 dự án bị loại bỏ, không xem xét đưa vào quy hoạch 172 vị trí tiềm năng, tạm dừng có thời hạn 136 dự án, tiếp tục rà soát, đánh giá 158 dự án. Như vậy, vào thời điểm đó (2012) cả nước còn 815 dự án, công trình thủy điện đang vận hành 268 dự án, đang thi công xây dựng và dự kiến khai thác đến năm 2017 là 205 dự án. Bà An cũng

thừa nhận, mặc dù có loại nhưng chỉ là “tạm thời nên không hết được”.

Một khi những kẻ xả lũ giết dân được chính quyền bảo kê thoát khỏi mọi trách nhiệm, kể cả trách nhiệm hỗ trợ đền bù cho người dân, thì khi đó chính quyền này đã mặc nhiên coi mạng dân như cỏ rác, ai muốn giết cũng được.

Và người VN sẽ sống sao đây khi có tới khoảng 1.000 quả bom nước, có những quả bom lớn hơn thủy điện Hồ Hồ nhiều lần, như thủy điện Hòa Bình, thủy điện Sơn La... đang treo trên đầu?

Chỉ đơn cử riêng đập thủy điện Sơn La – quả bom chứa 9, 26 tỉ m3 nước, diện tích lưu vực tới 43.760 km3 đang treo lừng lự trên cao trình hơn 200 m và ngay từ trước, trong và sau khi xây dựng cũng đều đầy tai tiếng về độ nguy hiểm và chất lượng, đã từng rạn nứt ở thân đập. Đập này luôn có nguy cơ vỡ vì đó là đới địa chất động đất. là mối đe dọa xóa sổ toàn bộ đồng vùng hạ lưu miền Bắc với độ ngập sâu hơn 60m cho vùng Hà Nội.

Sẽ ra sao nếu tại đập này cũng xảy ra sự cố nhỡn tiền như thủy điện Hồ Hồ và hàng chục thủy điện khác?

Lấy gì để đảm bảo những quả bom nước đó không phát nổ hủy diệt VN? Bởi chúng đang được điều hành cùng một “bàn tay máu lạnh” chỉ tôn thờ tiền bạc và lợi ích nhóm đã hàng chục lần không ngăn ngại xả lũ giết người hàng loạt?

Blog RFA

Những gì còn lại sau lũ Miền Trung

—Nhóm Phóng viên RFA từ VN 21-10-2016—

Một trận lũ mà theo người dân Hà Tĩnh và Quảng Bình là giống như đại hồng thủy kéo qua, cuốn trôi và xô dạt mọi thứ, đời sống đảo lộn và gần như mất trắng mọi thứ, không ngoại trừ mất cả mạng sống và ước mơ. Đó là sự thật đau lòng mà sau một cú nhấp chuột khởi động lệnh xả thải, thủy điện Hồ Hồ đã biến cả một đoạn ruột miền Trung thành biển nước theo lý giải của họ là “đúng qui trình”.

Nước dâng quá nhanh, không kịp trở tay

Chi Lý, một người dân huyện Lê Thủy, Quảng Bình, buồn bã chia sẻ: “Nước vào nhà là gần hai mét nhưng nó chảy nhanh khiếp lắm,

trôi dạt hết đồ đạc, trôi mất bức tường sau của nhà em. Khi đó mình nghĩ mình chết rồi, điên cho người thân nói rằng có thể bị chết trong trận lũ. Nước nó chảy nhanh... Giờ đồ đạc trong nhà không có chi nữa hết, chứ chẳng biết lấy chi mà xây dựng lại bức tường sau đây, đã nghèo rồi còn thêm như thế này nữa!” (khóc).

Chi Lý cho biết thêm là chưa bao giờ chi nhìn thấy một trận lũ có tốc độ dâng nước cao và mạnh kinh hoàng như cái đêm 14 tháng 10 vừa qua. Chỉ trong vòng chưa đầy hai giờ đồng hồ, từ lúc 10 giờ đêm đến 12 giờ đêm, nước tăng tốc một cách thất thường. Nếu như lúc 5 giờ chiều đến 10 giờ đêm, nước chỉ ngập nghề ngoài ruộng như bao trận lụt bình thường và người dân quan sát thấy có vẻ như lụt đang đã rút nước, chỉ dọn dẹp một số thứ trong vườn, đưa một số thứ vật dụng và lương thực lên gác và đi ngủ vì nước bắt đầu rút.

Đùng một cái, lúc 10 giờ đêm, lũ dâng lên lại và tốc độ nước dâng nhanh chưa từng thấy, chỉ trong vòng hai giờ đồng hồ, nước dâng lên thêm trên hai mét, nước từ ngoài ruộng đi vào ngõ chỉ chừng độ mười phút và tiếp tục vào sân, vào thêm nhà, vào nhà, lên bàn thờ và

châm gác. Lúc này không ai kịp dọn dẹp đồ dùng, nhất là ti vi, tủ lạnh và trâu bò, không tài nào có thể dắt trâu bò lên đường 1A để chạy lũ. Bên cạnh đó, tốc độ nước chảy mạnh không thể tưởng tượng được.

Trong lúc chi Lý và các con ngồi trên gác gỗ nhìn nước dâng lên cao dần và chầm chầm gác thì bất ngờ nước xô bức tường sau căn nhà của chi đồ ảm, cả căn gác đang đưa vì thiếu bê đỡ. Lúc này mấy mẹ con chi Lý vừa cầu nguyện Chúa thương tình cứu giúp vừa ôm nhau để nếu lỡ bị sụp gác, bị nước cuốn trôi thì cũng chết cùng ngày, giờ cùng ngày. Vì càng lúc căn gác càng có dấu hiệu oằn xuống, sụm

chết trong im lặng và càng ít người chứng kiến thiệt hại thì càng tốt, để dễ bề xóa tội ác của tập đoàn “cá mập” giết người.

Chỉ vì là dân, không có quyền lực trong tay thì phải chết “đúng quy trình”. Khởi cần nói cảnh hãi hùng của các nạn nhân trực tiếp ngay vùng rốn lũ, chỉ cần biết, ngay nơi cách rất xa, tận cửa biển Cảnh Dương – Quảng Bình, lũ cũng đã tàn quét tan hoang và lũ hung hãn tới mức có tới 42 chiếc thuyền lớn của ngư dân đang neo đậu cũng bị cuốn phăng và chìm xuống biển. (theo <http://soha.vn/ngu-dan-canh-duong-bat-luc-nhin-lu-du-cuon-ca-gia-tai-ra-bien-2016101700370837> 1.htm).

Cho dân chết “đúng quy trình”

Trước đây cũng đã có vô số nạn nhân chết vì bom nước tại thủy điện Hố Hô và nhiều đập thủy điện khác tại VN. Thủ phạm giết người đã được chỉ rõ ngay từ trong báo cáo giám sát của QH năm 2012 nhưng do được bảo kê bởi quyền lực lớn nên “tập đoàn cá mập” vẫn ngang nhiên tồn tại, thậm chí còn gây thêm “nợ máu” với dân bằng cách làm thủy điện tràn lan, tăng giá điện có lúc tới gần 20%/năm.

Thừa thãi điện vì làm thủy điện quá nhiều, nhưng “đám cá mập” này còn đang tay tàn hại thêm đất nước bằng cách quyết định nhập điện từ Trung Quốc với giá đắt gấp ba giá bình thường.

Vì vậy, dân đã chết rất “đúng quy trình” lập sẵn. Hệ thống bảo vệ pháp luật cũng tha bổng rất “đúng quy trình” cho những kẻ giết dân hàng loạt từ nhiều năm nay.

Cứu trợ “lề đảng” ẽ chề trước cứu trợ “lề dân”

Nhà cầm quyền có thể quên nhưng nhiều người VN đã chứng tỏ rằng ta không thể quên đồng bào mình. Nhiều người đã và sẽ còn cứu trợ, còn chung tay đòi công lý cho những nạn nhân vùng lũ.

Nơi nơi vùng lũ rải rác xác thân tan nát của đồng bào VN - những người tưởng rằng đêm ấy đã đến lúc được nghỉ ngơi nhưng cuộc nghỉ của họ lại là cuộc chết.

Đồng bào VN biết rõ xác thân đồng bào mình bị quảng quật tan nát trong “bom nước” là từ đâu và do ai.

Sự phản nộ đã lên đến đỉnh điểm. Vì tội ác này chưa từng có tiền lệ trên thế giới! Phạm là sinh vật thờ bằng phổi trên cạn thì chỉ sau ba phút là chết đuối. Trâu bò chết lũ khôn khổ trong tiếng rống hấp hối bị thương. Tiếng kêu tuyệt vọng của những người chết vì lũ dữ hẳn nhiên chìm ngấm trong tiếng gào thét kinh hoàng của “bom nước”.

Ai nghe thấu tiếng kêu nghen của các nạn nhân trước “bom” thủy điện? Ai nghe được tiếng khóc và nỗi quặn đau của thân nhân họ, không còn nước mắt để khóc thương người hôm nay và ngày sau vì chính bản thân những người sống sót cũng đã mất tất cả và chưa biết sẽ sống ra sao.

Không lời ai điều nào cho các nạn nhân từ phía nhà cầm quyền và những “tập đoàn cá mập” nhai nuốt người vì lợi ích túi tiền của họ.

Vì lúc đương nhiên phải huy động lập tức toàn bộ lực lượng quốc gia để để đối diện và tức trực chống đỡ thảm họa; lúc phải điều khiển tổng lực các bên tìm kiếm cứu nạn, công an, quân đội, thanh niên xung phong và mọi tổ chức đoàn thể khác, các loại tàu bè tối tân, trực thăng tìm kiếm để cứu người thì các nguyên thủ quốc gia đã im lặng.

Họ đang mãi làm những việc đại loại như bế mạc cuộc họp Thường vụ QH mà không nột lời nhắc đến các nạn nhân lũ lụt. Họ cũng còn mãi khoe thân trong lễ hội ảo dài Hà Nội, hoặc đang buông lời đe dọa những kẻ “diễn biến tư tưởng trong Đảng và không tin Đảng”, hoặc những việc vô bổ, hình thức khác, đương nhiên là quan trọng hơn là mạng dân.

Chỉ có những nguyên thủ quốc gia trong hệ thống độc tài quyền lực vô biên mới có đủ năng lực vô cảm đến như vậy.

Nạn nhân và các sinh vật sống ở vùng lũ chỉ cần ngập nước 3 phút là chết. Vậy mà lãnh đạo VN vẫn thờ ơ như không. Đến tận hơn 4 ngày sau, vào chiều 18-10, khi những xác chết đã kịp trương lên rồi rục nát, lũ đã rút thì mới có Chủ tịch nước và Thủ tướng ra lời trên báo chỉ kêu gọi ủng hộ đồng bào miền Trung.

Ông Tổng Bí thư cũng chỉ đến ngày đó mới lên báo gửi lời thăm hỏi. Chủ tịch mặt trận Tổ quốc không có phản ứng gì kịp thời. Trước đó, được biết chỉ một kế toán của Mặt trận Tổ quốc tỉnh Bình Phước thôi cũng đã có thể trộm cướp tới 6,1 tỉ đồng tiền cứu trợ nạn nhân lũ lụt.

Với những hành xử gần đây của nhà cầm quyền VN, nhiều người đã đặt câu hỏi nghi vấn rằng dường như nhà cầm quyền VN muốn để cho người dân miền Trung bị hủy diệt? Ngay khi cho làm thủy điện phá rừng và tràn lan tại khắp miền Trung, dân miền Trung đã bị thí mạng.

Gần đây, nhà cầm quyền đã đứng về phía thủ phạm và chống lại dân, coi dân như kẻ thù trong đại nạn Formosa. Nhiều năm nay, họ cũng đã để mặc những tập đoàn lợi ích kích hoạt những “quả bom nước” giết

dân hàng loạt mặc dù đã có nhiều đề xuất từ nhiều nhà khoa học, ngay cả đại biểu QH là cần phải đóng cửa các nhà máy thủy điện giết người này.

Lý giải thế nào đây, trước hành động vô tiền khoáng hậu của nhà cầm quyền khi đang tay đàn áp những người thông tin về sự thật trong các thảm họa trên và ngay cả khi các nạn nhân miền Trung vì quyền sống tối thiểu của mình và của người VN mà đến tòa án để nộp đơn kiện một cách ôn hòa, họ còn đàn áp và khủng bố?!

Những tiếng hô hào muộm mẩn của nhà cầm quyền và các hội nhóm “quốc doanh” “đúng quy trình”- cứu trợ “lề Đảng” đã vô cảm và chậm trễ trong ê chề so với cứu trợ tự phát từ những hảo tâm của “lề dân”.

Người VN sau nhiều lần bị nhiều đám cứu trợ “lề Đảng” lừa đảo thật kết tiền cứu trợ, đã thông minh hơn và nhanh nhạy hơn nhiều. Họ hoặc tự mình đi cứu trợ hoặc biết đặt lòng tin vào một số cá nhân có nhân cách, chính trực và trọng danh dự.

Không có phương tiện trong tay, ra đi cứu người đồng thời cũng có thể mất mạng bất cứ lúc nào – và đã có những người hy sinh - nhưng những con người đáng kính ấy vẫn liều chết đi cứu đồng bào mình.

Chỉ trong bốn ngày mà số tiền của người ủng hộ nạn nhân lũ lụt đổ về tài khoản của MC Phan Anh đã lên đến hơn 16 tỉ, chưa kể trợ giúp từ hoặc góp cho những người nổi tiếng khác.

MC Phan Anh đã từng bị “ném đá”, bị truyền hình VN “đấu tố” chỉ vì anh đã không vô cảm với các nạn nhân trong vụ Formosa. Sự đấu tố ấy và tình trạng bị đe dọa tước đoạt quyền lợi riêng bắt cứ lúc nào từ hệ thống cầm quyền không làm anh chùn bước, thậm chí còn làm tăng thêm lòng quả cảm. Vì điều đó anh đã được nhiều người dân đặt lòng tin tuyệt đối.

Không lời ai điều nào cho các nạn nhân được gửi đến từ phía nhà cầm quyền. Nhưng giông tố đã nổi lên đe dọa những người cứu trợ “phi quốc doanh”. Đã xuất hiện màn mở đầu chiến dịch đấu tố những nhà hảo tâm không đến từ “lề Đảng” như Phan Anh. Dù chỉ mới tung ra những đòn thăm dò, dù nấp dưới bút danh nào hay bàn tay nào thì cũng chỉ là thể hiện sự hăm hực tức tối từ những “đám cá mập” muốn để mặc dân chết.

Chỉ có trong thời này, dưới thể chế này mới có thể thấy những thủ đoạn tàn ác chĩa mũi dao vào những người tử tế vì đồng bào như vậy. Một chiến dịch cầm uất chống lại những người đã không vô cảm, không độc

Trong lúc nội chính còn bị rối như tơ vò thì thảm họa từ Trung cộng lại chụp xuống. Sự bành trướng với ý đồ “Bình thiên hạ” của Đại Hán đã hủy diệt dần dần các dân tộc Mãn, Mông, Hồi, Tạng. Các dân tộc này đã có thời kỳ huy hoàng trong lịch sử, nhưng rồi vì chung ý thức hệ CS mà bị người Hán nô dịch. Đại Hán không ngừng âm mưu thôn tính và hủy diệt dân tộc Việt. Theo dự đoán của cố Bộ trưởng ngoại giao Nguyễn Cơ Thạch thì sau Hội nghị Thành Đô, Việt Nam có thể mắc vào thời kỳ Bắc thuộc lần thứ 2. Thế mà lãnh đạo Đảng và Nhà nước vẫn cam tâm thần phục Đại Hán. Đó cũng là một trong những đại bi kịch.

Vạch ra như thế để rồi tìm con đường khắc phục. Việc đó như thế nào đã có nhiều người bàn tới. Riêng với tôi, trước đây cũng đã có vài lần bàn đến. Lần này bài viết đã khá dài, xin hẹn vào dịp khác.

Tác giả gửi BVN.

XÃ HỘI

"xã hội chủ nghĩa việt cộng" hỗn loạn chưa từng thấy! —Nguyễn Nhơn 17-10-2016

NƠI "THƯỢNG TÀNG KIẾN TRÚC"

Trùm sò đảng ám toán, bắn giết nhau liên tục:

Tướng tư lệnh Quân khu 2 VN mất đột ngột một cách bí ẩn sau 3 Tháng nhiệm chức

Báo chí VN loan tin: sau một thời gian lâm bệnh trong, thiếu tướng Lê Xuân Duy đã từ trần hồi 22 giờ 19 phút, ngày 7-8 (tức ngày 507 năm Bính Thân) tại Bệnh viện T.Ư Quân đội 108. Chỉ sau 3 tháng nhậm chức tư lệnh quân khu 2, uỷ viên trung ương đảng - thiếu tướng quân đội Lê Xuân Duy đã đột ngột qua đời ở tuổi 54.

...Như vậy, tính từ thời điểm nhậm chức cho đến khi qua đời, ông mới chỉ ngồi ghế tư lệnh quân khu 2 được tròn 3 tháng.

Điều đáng nói, truyền thông nhà nước khi đưa tin về cái chết của tướng Duy đều ghi chức vụ ông là “phụ trách tư lệnh quân khu 2”, trong khi Bộ Chính trị đã chấp thuận cho ông làm tư lệnh từ 3 tháng trước đó. Chi tiết này khiến người ta càng thêm nghi vấn về cái chết của vị tướng này.

Súng bắn lãnh đạo Yên Bái ‘xã

hết đạn'

Chi cục trưởng Chi cục Kiểm lâm tỉnh Yên Bái dùng súng bắn Bí thư Tỉnh ủy và Trưởng ban Tổ chức Tỉnh ủy rồi tự sát ngay trước khi khai mạc kỳ họp Hội đồng nhân dân tỉnh sáng 18/8.

Chưa đầy 6 tiếng, cơ quan CSĐT Công an tỉnh Yên Bái thay đổi từ không khởi tố sang khởi tố vụ bắn chết 2 lãnh đạo tỉnh trong khi nghi phạm đã tự sát.

Theo Thiếu tướng Hồ Sỹ Tiên, Cục trưởng Cục Cảnh sát hình sự (Tổng cục Cảnh sát, Bộ Công an), dù nghi can đã chết nhưng vẫn phải khởi tố để làm rõ nguyên nhân và kết luận vụ việc một cách thận trọng.

Thiếu tướng Đặng Trần Chiêu thông tin thêm: Công an tỉnh ra

quyết định khởi tố vụ án giết người là để điều tra, xác minh động cơ gây án, điều tra nguyên nhân vụ việc và xác định nghi phạm có đồng phạm hay không.

Và trùm cấp phường xã cũng bắt chước làm theo:

TP.HCM: Nổ súng ở trụ sở ủy ban phường, 1 người chết (Thanh Niên 12-10-2016)

Thông tin ban đầu, 1 vụ nổ súng xảy ra sáng 12-10 tại trụ sở UBND phường 3, quận 11, TP.HCM, ít nhất 1 người chết. Vụ nổ súng xảy ra trong khuôn viên trụ sở UBND phường 3, Q.11 (TP.HCM)

Theo thông tin ban đầu, vào khoảng 8 giờ ngày 12-10, nhiều cán bộ UBND P.3 (Q.11, TP. HCM) hoảng hốt khi phát hiện ông Lê Thanh Vũ (khoảng 40 tuổi), phường đội trưởng, gục chết trong phòng làm việc, bên cạnh có 1 khẩu súng trường bán tự động K63.

Cũng theo thông tin ban đầu, nguyên nhân ban đầu được xác định là vụ nghi tự tử bằng súng.

TÀNG LỚP TRUNG LƯU BẮT TUẦN DÂN SỰ

Hàng chục ngàn dân Hà Tĩnh biểu tình chiếm Formosa, công an

tháo chạy

Ngày 02-10-2016, 8:20 sáng: Hiện tại có khoảng hơn 5,000 người dân thuộc các giáo xứ Đông Yên, Tây Yên, Quý Hoà, Dũ Lộc ở thị xã Kỳ Anh, Hà Tĩnh đã tập trung trước công nhà máy Formosa để biểu tình. Cuộc biểu tình có sự hiện diện và dẫn đầu của Linh mục Trần Đình Lai – cha chánh xứ Đông Yên. Bà con cầm rất nhiều banner có khẩu hiệu: “Formosa hãy rút khỏi Việt Nam”, “Yêu cầu khởi tố Formosa và đồng bọn”, “Người dân chúng tôi cần nước sạch, cá sạch và khí trong lành”, “Yêu cầu chính quyền đứng về phía người dân”, “Tại sao công an lại bảo vệ Formosa?”,....

Trước làn sóng biểu tình dữ dội nhưng ôn hòa của hàng chục ngàn người dân Hà Tĩnh, lực lượng công quyền được huy động để đàn áp người dân đã phải đầu hàng và rút lui. Một số công an dùng bạo lực trước cổng nhà máy Formosa thậm chí phải cỡi áo tháo chạy.

Người dân mang xác cá chết đổ ra quốc lộ, đường đi Vũng Tàu tắc nghẽn

13-10-2016 Thanh Niên Online
Khoảng 9 giờ ngày 13-10, hàng chục người dân nuôi cá lồng bè trên sông Chà Và (xã Long Sơn, TP. Vũng Tàu, Bà Rịa–Vũng Tàu) bắt đầu chở xác cá chết để đưa ra quốc lộ 51, đoạn ngã 3 Long Sơn (thuộc xã Tân Hải, huyện Tân Thành) để đổ.

Theo ghi nhận của Thanh Niên, người dân bắt đầu xếp cá chết thành hàng ngang đường quốc lộ 51, khiến xe ô tô từ hướng TP. Vũng Tàu đi TP. HCM không đi chuyển được.

Gần 12 giờ cùng ngày, ông Nguyễn Thanh Tinh, Phó chủ tịch UBND tỉnh Bà Rịa–Vũng Tàu trực tiếp đến ngã ba Long Sơn, vận động, yêu cầu bà con về trụ sở UBND tỉnh làm việc thì bà con đồng ý.

Người dân chặn quốc lộ, tắc đường hơn 30 cây số

RFA 2016-10-15: Người dân Hải Dương chặn quốc lộ 5.

Sáng nay, ngày 15 tháng 10 năm 2016 người dân khu công nghiệp Lai Vu thuộc xã Lai Vu, huyện Kim

Thành, tỉnh Hải Dương tập trung biểu tình hàng ngàn người. Lý do ban đầu được nói do khu công nghiệp làm ô nhiễm môi trường sống của dân, cụ thể là công ty Tinh Lợi gây ra nhưng chính quyền không giải quyết. Cuộc biểu tình diễn ra ngay trên quốc lộ số 5 làm kẹt đường một bên quốc lộ.

Xe cộ chiều Hải Phòng Hà Nội không đi chuyển được, chiều ngược lại thì nhích dần từng mét.

Theo tờ Báo Mới Online thì vụ việc làm tắc nghẽn, tê liệt toàn bộ hoạt động trên tuyến quốc lộ 5 đoạn từ cầu Lai Vu đến Phạm Xá khoảng 30km là do người dân muốn các cấp lãnh đạo Trung ương giải quyết khiếu nại về đất đai trong khu vực đã kéo dài hàng chục năm nay.

Đám đông được giải tỏa sau 6 tiếng đồng hồ. Hiện nay đường 5 đã được thông tuyến.

"HẠ TẦNG CƠ SỞ XÃ HỘI" VÔ PHÁP LUẬT

Hàng ngàn người đi cào ngêu, chủ sản chỉ còn biết khóc
PL0 15-10-2016

Chính quyền không có mặt, hàng ngàn người dân vào cào bắt ngêu khiến chủ sản ngêu chỉ còn biết khóc và năn nỉ...

Ngày 15-10, số lượng người dân đi vào các sản ngêu của HTX ngêu Đất Mũi, thuộc xã Đất Mũi, huyện Ngọc Hiển, tỉnh Cà Mau đã tăng lên gấp đôi hôm trước, có đến trên 2.000 người. Các chủ sản ngêu chỉ biết năn nỉ những người vào sản ngêu của mình, có người vừa khóc vừa năn nỉ hãy chờ cho họ con đường sống.

Những người cào ngêu cho biết họ chỉ bắt con giống tự nhiên, không bắt ngêu nuôi của HTX.

Cùng ngày, chúng tôi gọi điện thoại cho ông Nguyễn Tiên Hải, Chủ tịch UBND tỉnh Cà Mau. Ông Hải cho biết đã chỉ đạo Chủ tịch huyện Ngọc Hiển, ông Lý Hoàng Tiên cấp bách kiểm tra và có biện pháp giải quyết vấn đề ở sản ngêu của HTX ngêu Đất Mũi.

TAI TRỜI, ÁCH NƯỚC LIÊN MIỀN

"Quê hương tôi nghèo lắm ai ơi. Mùa đông thiếu áo, mùa hè thiếu ăn. Trời hành cơn lụt mỗi năm. Á à

oi!"

Hơn 20.000 ngôi nhà chìm nghiêm trong nước nhìn từ trên cao

Zing 16-10-2016

Sáng 16-10, mực nước tuy có giảm nhưng 3 xã ở thị xã Ba Đồn (Quảng Bình) gồm: Quảng Tân, Quảng Lộc và Quảng Hòa vẫn chìm nghiêm, cô lập hoàn toàn.

Sáng 16-10, 100% nhà dân ở 3 xã Quảng Hòa, Quảng Hải, Quảng Tân bị ngập trong nước.

Đến nay, mưa lũ làm 11 người chết, 3 người mất tích và 18 người bị thương, 962 nhà bị tốc mái và 72.506 nhà bị ngập nước, chủ yếu ở Quảng Bình.

Tại vụ do người làm ra: Đảng giết dân như đảng lãnh đạo!
17-10-2016

Tối 14/10, thủy điện Hồ Hô bắt ngờ xả lũ ở ạt với lưu lượng 1.800 m3/s trong vòng 4h khiến người dân không kịp trở tay.

Thủy điện Hồ Hô (giáp ranh Hà Tĩnh–Quảng Bình) được đưa vào vận hành năm 2010 nhưng trận lũ lịch sử 2010 tàn phá nên đầu năm 2013 mới vận hành trở lại.

Nhà máy có công suất 14 MW, dung tích hồ chứa 38 triệu m3.

Gần 18h ngày 14-10, thủy điện Hồ Hô bắt ngờ xả lũ ở ạt với lưu lượng 1.800 m3/s trong vòng 4h. Hàng ngàn hộ dân ở huyện Hương Khê chìm trong biển nước.

Hà Tĩnh: Cà làng đánh kèng chạy lũ suốt đêm

Thủy điện Hồ Hô bắt ngờ xả lũ làm người dân ở huyện Hương Khê phải trèo lên nóc nhà tránh lũ.

Chiều 14/10, Quốc lộ 15A nối TP Hà Tĩnh với huyện Hương Khê bị chia cắt do nước lũ dâng cao.

Đặc biệt, đập thủy điện Hồ Hô (giáp ranh Quảng Bình–Hà Tĩnh) xả lũ bắt ngờ làm nhiều ngôi nhà ở huyện miền núi Hương Khê chìm trong biển nước.

* * *

Nhìn toàn cảnh nước Việt hôm nay, không phải chỉ là một xã hội bất an mà chính ra là hỗn loạn, không còn trật tự kỷ cương, đang ngập ngề bên bờ vực thẳm.

Đảng và nhà nước Việt cộng hợp

hội nghị toàn TW đang chỉ biết hô khẩu hiệu chống diễn biến, tự diễn biến, phê và tự phê muôn năm là hết.

Nhà tranh đấu lừng danh Ấn Độ nói: "*Khi nhà nước vô pháp luật và thối nát, "bất tuân Dân sự" là một nghĩa vụ thiêng liêng*".

Hơn ba mươi mấy năm về trước, Ông David Steinman, một luật sư Hoa Kỳ và cộng sự viên của TNS Daniel Moynihan khuyến cáo rằng: "*Sớm muộn gì quý vị cũng phải dùng biện pháp bất tuân dân sự (civil disobedience). Phải có phong trào bất tuân dân sự trên toàn quốc mới hy vọng thay đổi được chế độ cộng sản độc tài*".

Đến như anh Tây già con cháu hồ bác cụ Menras Hồ Cường Quyết mà cũng chịu đời hết xiết, hồ: "*Trung Quốc chiếm trọn Việt Nam chỉ là vấn đề thời gian*?"

Rất tiếc, dù quan điểm ấy có vẻ bi quan và hơi quá đáng, tôi đồng ý với nó: chiến lược thôn tính VN (biển đảo, lục địa, con người, văn hóa) của bọn Đại Hán rất rõ và đang đi tới hàng ngày trước mắt các lãnh đạo VN, trước mắt nhân dân Việt Nam. Lãnh đạo vô cảm, hay bị mua chuộc, hay hèn, không làm gì cụ thể để chống lại. Thậm chí họ đàn áp phong trào đang nảy sinh để chống lại [Tàu cộng]. **Nếu nhân dân VN không quyết định dẫn thân vào một cuộc cách mạng kháng cự cứu quốc mới thì Việt Nam sớm hay muộn sẽ thành một khu tự trị của TQ như Tây Tạng, Tân Cương...**

Hơn 71 năm nay, chế độ duy vật vô thần hồ bác cụ dọa dẫm dân tộc, sĩ khí tiêu trầm, nhân tâm ly tán. Nếu không vận động được một cuộc Cách mạng Toàn triệt thì chỉ ít cũng biết hồ hào cổ võ nhau làm cho được lời khuyến cáo của Ông David Steinman: "*Phải có phong trào bất tuân dân sự trên toàn quốc mới hy vọng thay đổi được chế độ cộng sản độc tài*".

"Nó vĩ đại vì các người chấp tay quý gối. Này công dân! Hãy đứng thẳng người lên" (Jean Paul Marat)

Nguyễn Nhơn



Thủ phạm xả "bom nước" miền Trung Võ Thị Hảo 26-10-2016

Kẻ máu lạnh "kích nổ bom nước"

Đã mười ngày trôi qua kể từ đợt xả lũ của thủy điện Hồ Hô ngày 14-10-2016, người VN vẫn tiếp tục chờ đợi nhà cầm quyền VN sẽ truy tố những thủ phạm gây chết người do xả lũ thủy điện vừa qua ra trước pháp luật, trả lại công lý cho dân.

Nhưng chỉ vô vọng. Như nhiều đợt trước đây, Nhà chức trách không có lấy một hành động nào nhằm đem lại công lý cho những nạn nhân của "bom nước thủy điện".

Quy trình giết người của "cá mập" lợi ích nhóm là vậy. Quy trình này chỉ lập sẵn để bào kê cho mọi hành động hại dân của hệ thống cầm quyền tham nhũng và đồi bại hiện hành.

Dù có đôi lời biện hộ yếu ớt, nhưng hầu hết chứng cứ do cơ quan truyền thông "lề đảng" và "lề dân" mang đến đều chỉ về một phía: dân chết do nhân tai, thiên tai chỉ góp phần không đáng kể.

Cần xác định rõ rằng hầu hết những đồng bào miền Trung chết trong đợt lũ lụt ngày 14 và 15-10-2016 là do thủy điện Hồ Hô xả lũ không báo trước và xả vượt mức cho phép. Chỉ vì tiền mà những kẻ vận hành nhà máy này đã trử nước với lượng tối đa, khiến cho chỉ một trận mưa lớn đầu nguồn cũng đã dẫn đến nguy cơ quá tải cho đập chứa nước này và những kẻ vận hành đã coi những đồng sắt thép bê tông vô tri của họ hơn sinh mạng của hàng vạn dân nên đã điem nhiên kích nổ "bom nước" mà không thêm báo trước.

Nhà máy thủy điện Hồ Hô đã mở tới đa công xả 38 triệu mét khối nước đổ từ cao trình 72m với vận tốc hơn 1.800m3/s xuống đầu hàng ngàn dân dưới hạ lưu.

Quả bom nước ấy được kích nổ vào khoảng 10h đêm. Chỉ trong phút chốc, nước đã ngập đến nóc nhà, nhiều nơi ngập sâu tới 4 m. Đêm tối, dân không nhìn rõ đường chạy lũ.

Những người dân sau một ngày lam lũ mệt mỏi đang chìm vào giấc ngủ thì dòng thác lũ đổ ập tới và cũng vì đang đêm nên người ta không thể nhìn thấy, không hình dung nổi mức nước lên nhanh đến thế nào để đề phòng.

Ngạc nhiên thay là những kẻ máu lạnh xả lũ giết dân không hề ân hận. Từ trên cao nhìn xuống, lẽ nào họ không thấy hậu quả của việc họ kích nổ bom nước là cảnh kinh khiếp, cuồng cuồng, con lia mẹ cha, vợ lia

chồng trong tiếng kêu khóc hãi hùng tuyệt vọng! Tiếng kêu khóc của con người chìm trong tiếng rống thổng khổ của vô số trâu bò và gia súc và ngay cả những tiếng rống này cũng chìm nghiêm trong tiếng sôi réo của dòng thác lũ.

Bom nước sôi réo hủy diệt tất cả những gì chúng gặp trên đường đi. Tất cả tài sản của người dân nhiều vùng tại miền Trung đã trôi theo dòng lũ. Xác người và động vật nằm la liệt khắp nơi, kinh hoàng như tận thế.

Gần mười ngày đã trôi qua sau sự cố giết người hàng loạt nổi trên. Nhưng cũng như những lần giết người hàng loạt trước đây, những tập đoàn máu lạnh giết dân ấy vẫn được bào kê khỏi mọi trách nhiệm, tiếp tục thu tiền vào túi, rồi họ sẽ tiếp tục tăng giá điện vô tội vạ và hoàn toàn yên ổn! Những kẻ gây ra đại thảm họa cho hàng ngàn dân ấy không có một sự đền bù nào, một hành động cứu trợ nào cho những nạn nhân.

Chúng thần nhiên là phải thôi. Bởi vì kể từ ngày xây dựng và vận hành đến nay, lần này đã là lần thứ ba chúng điem nhiên kích nổ quả bom nước giết hàng loạt đồng bào của mình. Giết hại đồng bào chỉ để cứu lấy nhà máy.

Giết hại hàng loạt người là do chỉ mãi mê tích trữ thật nhiều nước để bán điện thật nhiều tiền. Khi dân đang han hân thì chúng giữ nước lại trong đập khiến cho vùng hạ lưu bị sa mạc hóa, dân khổ.

Tích nước quá mức an toàn nên đến khi chỉ một trận mưa lớn từ thượng nguồn là đập đã bị vượt quá dung tích chứa và hồi hải xả lũ xuống đầu dân, điem nhiên không hề báo trước cho dân chạy thoát lũ theo như quy định đã cam kết.

Những người đuối nước sẽ chết sau ba phút nếu không được cứu. Ai mà có thể vớt nổi người sắp chết giữa dòng nước xiết. Đành phải đợi đến khi lũ rút, xác người nằm phơi cùng xác súc vật thảm thương trong bùn lầy, mắc lại trong các cành cây hoặc những ngôi nhà đổ.

Người VN đã chờ công lý từ phía các cơ quan bảo vệ pháp luật và vẫn vô vọng như mọi khi. Không một công lý nào được thực thi cho các nạn nhân. Thậm chí những cá nhân hoặc tổ chức xã hội dân sự không cảm lòng được, xả thân mà giúp dân còn bị vu cáo, bị đe dọa và buộc tội vì đã không "theo đúng quy trình".

Người ta đã muốn các nạn nhân

một cách chắc chắn rồi. Đòi thừa nào Chủ tịch huyện gọi cho công ty, yêu cầu dừng lại cho chúng tôi vài tiếng thôi để cho dân đi, bởi vì đang đêm mà anh, mà họ cũng không dừng; họ chỉ hăm hăm báo về công trình của họ mà họ bắt cần số phận người dân.

Một lãnh đạo huyện kêu gào: anh dừng cho tôi vài tiếng thôi để dân có thời gian đi dời, đủ thời gian trèo lên mái nhà, đủ thời gian để gìn giữ trâu bò nhưng họ không chấp thuận mà vẫn tiếp tục xả. Chẳng ai mà xả một lượng nước khổng lồ như vậy: 1.800m3 một giây. Âm ỉm như vậy từ 5 giờ chiều cho tới khuya thì còn gì nữa?"

Tại họa nào cũng để lại hậu hoạn cho người dân. Trước hoàn cảnh đầu sôi lửa bỏng của người bị nạn, chính quyền địa phương không có cách nào khác khi có quá ít phương tiện ứng cứu trong tay. Một vài chiếc ca nô không thể bao quát một vùng trời nước mênh mông trắng xóa hàng ngàn cây số vuông. Nhà bảo Hoàng Đức cho biết:

"*Chẳng có một biện pháp gì cả, gần như người dân người ta tự cứu mình là chính. Người ta leo lên các quả đồi, những mỏm đá hay chạy ra đường Hồ Chí Minh để lánh nạn, còn chính quyền thật ra họ cũng bất lực, muốn làm nhưng chả làm được đâu, nó cũng bó tay thôi, chả làm được gì đâu*".

Người dân bây giờ đã qua cơn khủng hoảng, điều họ cần là gây dựng lại những gì mà cơn lũ đã cuốn trôi. Bảo chỉ xác định nhà nước nếu không đủ sức trợ giúp toàn bộ cho họ lần này thì cũng phải giải quyết tới gốc căn bệnh "Đúng quy trình" nếu không những trận xả lũ khác trong tương lai vẫn lại xảy ra và nguy cơ người chết, tài sản tiêu tan rồi sẽ được lập lại.

**Thiên tai sao
sánh nhân tai?
Nhân tai số một
là loài Cộng nô!**

NGƯỜI DÂN CHẾT VÌ "ĐÚNG QUY TRÌNH"

.....Mặc Lâm RFA 17-10-2016.....

Lũ lụt ba tỉnh miền Trung năm nay được xem là khủng khiếp ngay cả nếu so với trận lũ năm 2010. Thiệt hại nhân mạng tài sản người dân quá lớn không có gì bù đắp nổi và báo chí đã lần ra nguyên nhân làm cho thiên tai lớn hơn chính là quy trình xả lũ của thủy điện Hồ Hòa nằm giữa hai tỉnh Hà Tĩnh và Quảng Bình.

"Đúng quy trình"

Vài năm nay cụm từ "Đúng quy trình" luôn được cán bộ các cấp mang ra thanh minh cho việc sai trái của cơ quan hay cá nhân. Từ phân bổ nguồn nhân sự của Bộ Nội vụ cho tới sai phạm chết người trong ngành Y tế, hay lỗi kỹ thuật của một công trình xây dựng, cứ mang cụm từ này ra là dư luận không còn cách nào phân biện.

Trong trận lũ ngày 14 tháng 10 năm nay, câu "Đúng quy trình" lại được công ty Hồ Ba mang ra che chở cho sai phạm của mình sau khi thủy điện Hồ Hòa làm cho cả huyện Hương Khê của Hà Tĩnh chìm trong biển nước. Đã có 20 người chết, 9 người mất tích cùng hàng chục ngàn căn nhà chìm dưới nước. Tài sản người dân trôi theo nước ra biển và bản thân họ ngay sau khi lũ rút đi vẫn không biết đâu là nhà để trở về.

Ông Vũ Mạnh Hùng, Giám đốc thủy điện Hồ Hòa, khi bị truy vấn đã trả lời là mọi cuộc xả nước đều đúng quy trình bởi đã thông báo cho các xã chung quanh để họ có thời gian di dời hay tránh lụt.

Tuy nhiên ông Lê Ngọc Huân, chủ tịch UBND huyện Hương Khê đã mạnh mẽ phản bác: đáng ra khi đài truyền thanh báo áp thấp nhiệt đới thì thủy điện phải xả trước vài ngày, đợi đến khi mưa về mới xả thì làm sao mà đúng quy trình? Theo ông Huân, việc điều tiết xả lũ của thủy điện Hồ Hòa vào đêm 14 tháng 10 huyện không nhận được thông báo bằng văn bản để cảnh báo cho người dân biết.

Nhà văn, nhà báo Nguyễn Quang Vinh, một người sống trong vùng lũ, cho biết nhận xét của ông

về cụm từ "Đúng quy trình" này:

"Bao giờ thì người ta cũng trả lời là đúng quy trình; nhưng mà giám đốc của công ty thủy điện Hồ Hòa đã có một câu họ trả lời họ, đó là theo quy định của Bộ Công thương thì khi mực nước lên cao trình 700 thì mới được xả nhưng tại thời điểm Hồ Hòa xả thì chính giám đốc công ty Hồ Hòa thừa nhận là chưa tới cao trình 700.

Họ cũng nói Bộ Công thương ra quy định như vậy là sai và họ sẽ kiến nghị sửa! Đây là cái thứ nhất. Thứ hai, đúng là có cả văn bản thông báo được coi là quy trình nhưng nó vô nghĩa, vì anh để văn bản ấy một cách quan liêu cho vài lãnh đạo trong thời gian mà người ta đang vắng vùng trong lũ. Điện và thông tin không có làm sao người ta thông báo đến toàn dân được. Cho nên trước hết nói gì thì nói, sự thiệt hại khủng khiếp như vừa rồi của Hà Tĩnh chắc chắn thủy điện Hồ Hòa không thể nào đứng ngoài trách nhiệm của mình được".

Thảm họa xả lũ

Nhà báo Hoàng Đức cũng cho biết những gì mà đồng nghiệp của anh chia sẻ:

"Theo như bạn bè đồng nghiệp của tôi thông tin thì Quảng Bình Quảng Trị bị rất nặng. Ở Hà Tĩnh Hương Khê người ta nói hơn 100 năm nay mới có một trận lũ như thế. Vì thế này, nó có lý do của nó: do họ xả nước từ hồ Hồ Hòa, nó ngầm ngầm nó xả cho nên dẫn đến cái chuyện là quá bất ngờ, chỉ trong vòng 30 phút mà nước từ 1 mét dâng lên 2 mét rưỡi, rất là kinh khủng, đặc biệt vùng Hương Khê dân chúng cực kỳ lao đao".

Linh mục Trần Chính Trực, quản xứ nhà thờ giáo xứ Tân Hội, xã Đồng Hóa, huyện Tuyên Hóa, tỉnh Quảng Bình, cho chúng tôi biết về những gì đang xảy ra tại Tuyên Hóa:

"Bây giờ giáo xứ của cha thuộc huyện Tuyên Hóa mà tính đến sáng ngày hôm nay thì khoảng 6.000 ngôi nhà bị lũ nhấn chìm, 5 người

chết rồi, riêng giáo xứ của cha thì có 170 ngôi nhà bị nhấn chìm hoàn toàn. Trôi bỏ trôi trôi, nước vào phân nửa cái nhà thì rất nhiều còn nhấn chìm luôn thì khoảng 200 nhà. Cửa cái như cái xoong cái nồi, vật dụng trong gia đình nó trôi hết, phương tiện như Honda không đi được.

Điện thì cắt mấy ngày rồi. Không có điện, không có nước, không có lương thực, cho nên từ ngày hôm qua đến nay cha phải đi cầu trợ lương thực như mì tôm và lương khô nước sạch cho họ ăn. Họ ăn mì tôm sống ăn khô như vậy. Cha phát mỗi nhà một thùng để ăn tạm trong mấy ngày. Nước nó bao vây cắt đứt tất cả, chỉ đi bằng thuyền mới được".

Thủy điện luôn là đề tài không chấm dứt của báo chí. Không phải tới khi nó gây hại người ta mới nói tới, nhưng ngay từ lúc dự án bắt đầu cho đến lúc khởi động, có không biết bao nhiêu là vấn đề xảy ra cho nguồn điện mà nhà nước rất cần này.

Phá hoại môi trường sống của người dân bằng cách di dời họ ra khỏi nơi quen sinh sống nhiều chục năm. Khi mùa nắng thì giữ nước để phát điện bất kể khô hạn bên dưới hạ du của người nông dân. Mùa mưa thì xả lũ khi thủy lượng nước lên cao mà không cần theo quy định của Bộ Công thương về mức nước phải tuân thủ.

Những điều mà thủy điện gây ra trên khắp cả dải đất miền Trung không còn là dự báo nữa mà nó đã hiện thực và khó chối cãi những di hại mà thủy điện mang tới cho người dân.

Sau khi nhận được tin xả lũ gây tai họa của thủy điện Hồ Hòa, Bộ công thương đã cử một nhóm chuyên viên điều tra đến để rà soát lại cái "quy trình" mà ông Vũ Mạnh Hùng tuyên bố. Nhà báo Nguyễn Quang Vinh cho biết:

"Bộ trưởng Bộ Công thương chiều tối muộn ngày hôm qua đã quyết định thành lập ngay tổ kiểm tra, chừng tổ Bộ trưởng đã nhìn thấy một sự bất thường nên mới cho kiểm tra gấp như vậy. Lãnh đạo tỉnh, huyện, xã ở đây đã khẳng định

Cấm hội đoàn nhận tài trợ nước ngoài: vi hiến hoàn toàn

.....Trịnh Hữu Long 19-10-2016.....

Quốc hội có quyền cấm các hội đoàn nhận tài trợ nước ngoài không. Câu trả lời đơn giản là Không.

Nếu mọi chuyện thuận buồm xuôi gió, QH sẽ thông qua Luật về Hội trong tháng 11. Đạo luật này sẽ thay thế cho một sắc luật có từ năm 1957 do Chủ tịch HCM ký và một nghị định có từ năm 2010 – vốn được coi là bản sao của một văn bản của Trung Quốc ra đời năm 1998.

Tuy nhiên, dự thảo mới nhất của Luật về Hội lại được coi là một thảm họa pháp lý bị nhiều người phản đối. Trong đó, quy định cấm các tổ chức hội đoàn nhận tài trợ nước ngoài thu hút sự quan tâm hơn cả. Khoản 5, Điều 8 của dự thảo: "Hội không liên kết, gia nhập các hội nước ngoài, không nhận tài trợ nước ngoài; trường hợp đặc biệt do chính phủ quy định".

'Nước ngoài' là ai?

Hoạt động của các hội đoàn phụ thuộc rất lớn vào các nguồn tài trợ, cả trong nước lẫn nước ngoài. Tuy nhiên, ở một nước nghèo, phương tiện thanh toán điện tử chưa phổ biến như Việt Nam, khả năng gây quỹ được ở trong nước là rất hạn chế. Việc quyên góp được đủ tiền cho các sự kiện, chương trình lớn là gần như bất khả thi. Trong khi đó, nguồn tài trợ nước ngoài lại dồi dào và sẵn có cho những tổ chức nào chứng minh được năng lực của mình.

"Nước ngoài" thực ra không phải ai xa lạ. Chỉ riêng tổ chức Liên Hợp quốc mà Việt Nam là quốc gia thành viên cũng đã có rất nhiều loại quỹ khác nhau cho các hội đoàn, được phân phối thông qua Chương trình Phát triển LHQ (UNDP), Quỹ Dân chủ Liên Hợp quốc (UNDF), và nhiều chương trình khác.

"Nước ngoài" còn là Ngân hàng Thế giới (WB), Quỹ Tiền tệ Quốc tế (IMF), Ngân hàng Phát triển Châu Á (ADB), vốn cũng có chương trình tài trợ cho các tổ chức hội đoàn ở Việt Nam.

Dĩ nhiên, các đại sứ quán ở Việt

Nam cũng được tính là "nước ngoài". Và thông qua các đại sứ quán này, các nước Mỹ, Canada, Thụy Điển, Norway, Anh, Úc, đã và đang tài trợ cho các hội đoàn từ nhiều năm qua.

Trên thế giới cũng có rất nhiều quỹ hỗ trợ các hội đoàn hoạt động trong các lĩnh vực xóa đói giảm nghèo, y tế cộng đồng, môi trường, và quyền con người. Điển hình trong số này là quỹ Bill and Melinda Gates của vợ chồng tỷ phú cùng tên, Clinton Foundation của cựu Tổng thống Mỹ, Open Society Foundation của tỷ phú George Soros, SIDA của chính phủ Thụy Điển, v.v...

"Nước ngoài" còn là các tổ chức được thành lập bởi người Việt Nam định cư ở nước ngoài, những người được Hiến pháp 2013 ghi nhận là "bộ phận không tách rời của cộng đồng dân tộc VN". Hiện không rõ các cá nhân Việt kiều có được tính là "nước ngoài" hay chăng?

Sự hiện diện của tiền nước ngoài cũng rất gần gũi với người Việt Nam. Đó là những cái giếng, thùng trữ nước, các nhà vệ sinh, phòng thí nghiệm, trường học, các đoàn cứu trợ khẩn cấp, các y bác sĩ chữa bệnh miễn phí, các sự kiện của giới LGBT, các báo cáo nghiên cứu – điều tra xã hội học về bình đẳng giới, hay ngay cả một số nghiên cứu về... quyền lập hội.

"Nước ngoài", vì thế, có ở mọi nơi ở... "nước trong".

Hiến pháp không cấm nhận tiền nước ngoài

Nếu QH muốn cấm các hội đoàn nhận tiền nước ngoài, họ phải đọc lại bản Hiến pháp do chính họ bảm nút thông qua cách đây ba năm.

Điều họ có thể nhận ra là không có một chữ nào, dòng nào của Hiến pháp cấm cá nhân, tổ chức Việt Nam nhận tiền nước ngoài.

Tiếp nhận tài sản tặng cho từ người khác, bất kể quốc tịch, là quyền của mỗi người và được xã hội thực hành như một lẽ đương

nhiên. Mỗi năm, người Việt Nam nhận tới hơn 10 tỷ USD kiều hối từ nước ngoài. Nếu như các cá nhân không bị cấm nhận tiền nước ngoài thì cũng không có căn cứ nào để cấm đoàn một nhóm cá nhân làm việc đó.

Vậy Quốc hội lấy căn cứ nào để cấm? Có một cửa.

Điều 14 của Hiến pháp trao cho Quốc hội một quyền năng đặc biệt: "Quyền con người, quyền công dân chỉ có thể bị hạn chế theo quy định của luật trong trường hợp cần thiết vì lý do quốc phòng, an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, đạo đức xã hội, sức khỏe của cộng đồng".

Vậy việc Quốc hội phải làm là đưa ra một lý do hợp lý để cấm dựa trên các trường hợp nêu trên. Điều này xem ra là bất khả thi, vì vướng ở hai chỗ:

Một, lấy lý do gì để nói rằng các quỹ của LHQ, Ngân hàng Thế giới, các đại sứ quán và các tổ chức quốc tế ảnh hưởng đến "quốc phòng, an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, đạo đức xã hội, sức khỏe của cộng đồng"? Trừ khi QH chứng minh được các tổ chức nước ngoài trên đây là khủng bố hay tội phạm thì may ra mới cấm được. Ngay cả trong trường hợp chứng minh được, Quốc hội hoặc Chính phủ cũng cần phải lập một "danh sách đen" các tổ chức, chính phủ nước ngoài và công bố cho toàn dân biết để tránh nhận tiền từ họ, chứ không thể cấm "nước ngoài" chung chung.

Hai, lấy lý do gì để cấm các hội đoàn nhận tiền nước ngoài trong khi Chính phủ và Mặt trận Tổ quốc vẫn đều đặn tiếp nhận viện trợ từ chính những nguồn đó? Chẳng nhẽ cùng một nguồn tiền mà vào tay Chính phủ thì có lợi, vào tay người dân thì gây hại? Và nếu các tổ chức của Mặt trận được nhận tiền nước ngoài mà cấm các tổ chức khác thì có phải là ở Việt Nam tồn tại hai "loại" công dân khác nhau?

Phần lớn đại biểu Quốc hội kỳ này là những người đã thông qua Hiến pháp 2013. Họ sẽ tự mâu thuẫn với chính mình nếu bảm nút thông qua điều khoản vi hiến này của dự thảo Luật về Hội.

<http://vnuothuonghuanonline.com>

VIỄN ẢNH CỦA MỘT ĐẤT NƯỚC !

.....**Nguyễn Thạch 25-10-2016**.....

Khi nhà cầm quyền mà khối thành viên của nó là một bầy sâu không lồ tranh nhau đục khoét từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài, từ trung ương cho đến địa phương xã thôn, từ trong ngân quỹ của nhà nước cho đến đục khoét cướp bóc của dân chúng ở ngoài xã hội thì đất nước sẽ không còn gì hy vọng, nếu có chăng là vũng lầy đen tối.

Một thể chế mà đảng phái chính trị được đặt ra ngoài vòng luật pháp, được phép ngồi xồm trên luật pháp và người dân phải nai lưng ra đóng thuế để nuôi hơn 4 triệu đảng viên vô tích sự này. Dưới cái gọi là đảng ủy, họ mở hội nghị đảng, họ ăn mừng, tiệc tùng... Họ xây dựng lâu đài, cơ sở đảng ủy trung ương, tỉnh, huyện, xã khắp nơi vô cùng hoành tráng rồi trà rượu triền miên. Họ treo căng, họ giăng hàng ngôi bày vẽ chuyện viên vông rồi nghiên cứu, rồi bàn bạc, mổ xẻ theo ngày dài năm tằm mà đóng bù nhui rồi bởi như hằm phân bắc thôi ôi vẫn xông mùi nồng nặc mà theo như tên đảng trưởng Nguyễn Phú Trọng rằng không biết đến cuối thế kỷ này sẽ hết thôi chưa.

Một quốc gia mà Quân đội phải trung thành với đảng, sẵn sàng chết cho đảng chứ không hy sinh cho đất nước. Bảy đảo, Biển Đông thuộc chủ quyền lâu đời của Việt Nam, giờ đây giặc chiếm lấy và xây dựng thành lũy, sân bay, khu du lịch, kho hầm chứa bom đạn trong khi Quân đội vẫn cúi đầu im lặng.

Một thể chế mà Côn đồ, Mật vụ, Côn an áo vàng, áo xanh, áo rằn ri đông hơn cả quân Nguyên với lý tưởng "còn đảng còn mình" –mà lý tưởng của đảng là qui mọp và thần phục thiên triều phương Bắc "thà mất nước chứ không để mất đảng" –nên phương châm của Côn an nguyên làm "lá chắn", sẵn sàng đập tan mọi âm mưu thế lực chống lại đảng và nhà cầm quyền. Lực lượng lá chắn này đã được đảng trang bị tận răng, sẵn sàng đánh đập, bắt bớ, bỏ tù những đối tượng mà đảng xem như là kẻ thù, đó là người dân yêu

nước, dám đứng dậy.

Một thể chế mà cán bộ nhà nước là những tay tham nhũng cực giàu, với quyền lực cùng bằng đảng, họ bao che cho nhau theo phương thức "buôn có bạn, bán có phường". Quan chức lớn ký kết theo thỏa thuận lớn, quan chức nhỏ với vĩnh theo phong bì nhỏ theo đúng qui trình.

Một thể chế mà những tên ngu dốt, học qua loa tại chức, mua bằng cấp, lên làm lãnh đạo và hoạch định những chính sách của quốc gia và xem chuyện quốc gia đại sự y như chuyện đùa cợt. Dưới thể chế này, người dân như là những con vật thí nghiệm, sai thì sửa, sửa vẫn sai, và tiếp tục sai đầu sửa đó.

Mới đây, ông Bùi Quang Vinh cựu Bộ trưởng Bộ kế hoạch và Đầu tư đã khai báo: "Ngân sách trung ương hiện chỉ còn 45.000 tỷ đồng. Với mức này không biết để làm cái gì, chưa nói để trả nợ với các thứ. Cho nên gần như không có tiền để làm gì cả".

Hôm 23/10, trả lời phỏng vấn của BBC, chuyên gia tài chính Bùi Kiên Thành nhận định: "Tình hình tài chính của Việt Nam đang rất khẩn trương với đầy những vấn đề không được giải quyết: ngân sách cạn kiệt, chi tiêu không được quản lý chặt, lãng phí đầu tư công và rút ruột công trình và nợ công không được xử lý ổn thỏa".

Theo ông Thành, việc ngân sách cạn kiệt là chỉ dấu sau một quá trình quản lý nhà nước không hiệu quả. Ông diễn giải thêm: "Kinh tế không đủ thu để nuôi ngân sách trong lúc ngân sách bội chi từ năm này qua năm nọ mà không kèm lại được. Một quốc gia không trả được nợ mà còn phải đi vay để trả nợ cũ thì có vấn đề lớn về quản lý ngân sách nhà nước rồi". (1)

Tôi bảo rằng "Không còn tiền để làm bất cứ việc gì nữa". Đây là lời của đảng nói chứ không phải của dân nói đâu nhé. Nếu dân nói là **phản động**, còn đảng nói thì sao?

Vì sao hết tiền? Và tại sao hết

tiền mà không tuyên bố PHÁ SÀN? ĐCSVN chùng bẫy giới lâm mà!

Ông vẽ đường cho mà chạy đây: "ĐCSVN và nhà nước VN cứ tuyên bố phá sản và khánh tân rồi giải thể toàn bộ hệ thống chính phủ thì mọi nợ nần, kể cả 900 tỉ USD nợ Trung cộng cũng xù luôn. Khi 1 chính phủ không còn tồn tại thì mọi vấn đề nợ nần đều không còn hiệu lực".

Hơn thế nữa, ông Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư Nguyễn Chí Dũng đã cho biết để tái cơ cấu kinh tế 2016-2020 thì cần tới 10 triệu tỷ đồng, mà theo VietnamNet đã đặt một câu hỏi to to bỏ: Tiền đâu mà nhiều lắm thế?

"Theo tờ trình của Chính phủ, nguồn lực cần thiết để thực hiện Đề án Tái cơ cấu nền kinh tế giai đoạn 2016-2020 là hơn 10,5 triệu tỷ đồng. Tuy nhiên, theo Bộ trưởng Nguyễn Chí Dũng, dự kiến ngân sách Nhà nước chỉ "gánh" 1/3, còn lại khoảng 6 triệu tỷ đồng sẽ huy động trong dân - từ các nhà đầu tư trong và ngoài nước.

Cụ thể, nguồn lực để thực hiện Kế hoạch Tái cơ cấu nền kinh tế giai đoạn 2016-2020 dự kiến khoảng hơn 10,5 triệu tỷ đồng theo giá thực tế (tương đương khoảng 480 tỷ USD). Tuy nhiên, không phải 10,5 triệu tỷ đồng này đều lấy từ ngân sách." (3)

Như đã trình bày: ĐCSVN là một bầy đàn giăng hàng viễn vông! Thăng thì bảo "Không còn tiền để làm bất cứ việc gì nữa", trong khi thăng khác thì: Cần trên 10,5 triệu tỉ, mà tôi xin viết bằng con số tiền Hồ, xem nó có đủ dài chạy tới mặt trăng chưa 10. 5000.000.000.000. 000 VNĐ, tức khoảng 480.000.000. 000 USD.

480 tỷ USD? Thôi thì giao cho "Việt kiều" vậy, mỗi năm người Việt ở nước ngoài gởi về trung bình 12 tỷ USD, và quí vị phải nai lưng đóng quỹ cho quí trong 40 năm liên tục đây. Nghĩa là "khúc ruột thừa ngàn dặm" phải ị ạch cày và đóng hụi chết từ nay 2016 cho đến 2056 nhà.

Con số tiền khổng lồ ớn lạnh kia, dân tôi nghe mà nổi da gà, muốn lên máu và đột quỵ. Tiền đâu mà lắm thế? Dân giờ chỉ còn mỗi cái "quần

què" mà ngay cả cái quần què này cũng đã rách bươm sau hơn 70 chịu đựng rồi "Chú Phình" a.

danlambao.vn.blogspot.com

Chú thích:

(1) <http://f319.com/threads/ngan-sach-viet-nam-dang-rat-cang.679857/>

(2) <http://dantri.com.vn/kinh-doanh/huy-dong-trong-dan-6-trieu-ty-dong-de-tai-co-cau-kinh-te-20161022135756578.htm>

(3) <http://vietnamnet.vn/vn/kinh-doanh/dau-tu/10-trieu-ty-tai-co-cau-kinh-te-tien-dau-lam-the-335559.html>

NỢ XẤU VIỆT NAM 550 ngàn tỷ đồng và "vô phương cứu chữa"

.....**Lê Dung SBTN 22-10-2016**.....

Với nhận định "cần 25 tỷ USD để xử lý nợ xấu", ông Trương Văn Phước, Phó chủ tịch Ủy ban giám sát tài chính quốc gia, đã trở thành nhân vật thứ hai sau cựu Thống đốc Ngân hàng Nhà nước Nguyễn Văn Bình, thừa nhận tình trạng nợ xấu đã vượt quá con số 500 ngàn tỷ đồng.

"Xử lý nợ xấu tới lúc này không phải hô khẩu hiệu suông, mà cần tiền thực. Cần cả quan điểm và cả kỹ thuật thực", ông Phước nhấn mạnh. Vì Phó chủ tịch Ủy ban Giám sát tính toán: để giải quyết nợ xấu thì cần 25 tỷ USD, và cần khoảng 180,000 tỷ để giải quyết tài sản trong các tổ chức tín dụng trong 5 năm tới. Ngoài ra, để thiết lập dự phòng rủi ro, thì mỗi năm các tổ chức tín dụng cần 40,000 tỷ đồng, tức là trong 5 năm cần 150,000 –200,000 tỷ đồng. Theo ông Phước, cần lấy nguồn tiền này từ người vay, khách hàng chia sẻ dự phòng rủi ro, bên cạnh nguồn dự phòng rủi ro đang có là 126,000 tỷ đồng.

Nhận định trên được nêu ra tại Hội thảo Thách thức tái cơ cấu nền kinh tế do Viện Kinh tế Việt Nam tổ chức sáng 12-10-2016.

Con số nợ xấu khoảng 500 ngàn tỷ đồng đã được Thống đốc Nguyễn Văn Bình thú nhận vào cuối năm 2014 tại một phiên họp của Ủy ban Thường vụ Quốc hội, sau một thời gian dài cố gắng bưng bít. Trước đó, toàn bộ số liệu nợ xấu được công bố của Ngân hàng Nhà nước vẫn chỉ "khuôn" nợ xấu vào khoảng 150 ngàn đến tối đa 200 ngàn tỷ đồng. Một quyết định của Ngân hàng Nhà nước

ban hành vào tháng 3-2014 đã cho phép các ngân hàng thương mại được giãn nợ và đẩy nợ xấu từ các nhóm có nguy cơ cao nhất (nhóm 4 và nhóm 5) lên các nhóm cao hơn để tạm thời làm mất khái niệm nợ xấu.

Đến sát Đại hội 12, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đã chỉ đạo Ngân hàng Nhà nước tìm nhiều cách để ép nợ xấu về dưới 3%. Khi đó, các báo cáo của Chính phủ đều "đẹp" đến quai lạ.

Chỉ sau Đại hội 12, mọi thứ mới thực sự tung tóe, khi Ủy ban Giám sát tài chính Quốc gia và một số bộ ngành phải báo cáo thực về tình trạng nợ xấu không phải chỉ 3% mà lên đến 17%!

Tuy nhiên, có giải quyết được nợ xấu hay không lại là một câu chuyện

hoàn toàn khác. Công ty Quản lý Tài sản Tín dụng (VAMC) sinh ra từ năm 2013, nhưng cho đến nay chỉ mới mua lại được khoảng 10% số nợ xấu từ các ngân hàng thương mại, mà cũng chỉ mua bằng giấy tờ chứ không phải bằng tiền mặt. Rất nhiều người đã nghi ngờ số vốn 2,000 tỷ đồng mà ngân sách cấp cho VAMC đã chỉ được công ty này mang gửi ngân hàng lấy lãi sinh sống chứ chẳng hề "tác nghiệp".

Còn bây giờ, mọi thứ đang có vẻ vô phương cứu chữa. Một khi VAMC và những bộ ngành liên quan như Ngân hàng Nhà nước và Bộ Tài chính, cùng một dàn chuyên gia nhà nước phải đồng ca bài "không có ngân sách thì không thể xử lý nợ xấu", tình hình đã khôn khó đến thế nào.

Khi nào thì sẽ xuất hiện những ngân hàng bề nợ xấu và phá sản hàng loạt?

Nguồn: <http://www.ijavm.org/2016/10/vmtb-no-xau-viet-nam-550-ngan-ty-ong-va.html>

KHỎI NỢ KHÔNG LỖ 1,5 TRIỆU TỶ CỦA DOANH NGHIỆP NHÀ NƯỚC

Lương Bằng 23-20-2016

Chính phủ vừa có báo cáo gửi Quốc hội về hoạt động đầu tư, quản lý, sử dụng vốn nhà nước tại doanh nghiệp trong phạm vi toàn quốc năm 2015. <http://vietnamnet.vn/vn/kinh-doanh/dau-tu/chinh-phu-de-xuat-mot-loat-sieu-du-an-hon-66-ty-usd-336232.html>

<http://vietnamnet.vn/vn/kinh-doanh/tai-chinh/khoi-no-khong-lo-1-5-trieu-ty-cua-doanh-nghiep-nha-nuoc-335510.html>

Báo cáo cho hay, các tập đoàn, tổng công ty nhà nước có tổng số nợ phải trả lên đến 1,5 triệu tỷ đồng, tăng 1% so với thực hiện năm 2014. Hệ số nợ phải trả/vốn chủ sở hữu bình quân năm 2015 là 1,23 lần.

Nhưng vẫn còn tới trường hợp cá biệt khi có tới 25 DNNN có tỷ lệ nợ phải trả/Vốn chủ sở hữu lớn hơn 3 lần.

Trong đó, đứng đầu là Tổng công ty Phát thanh truyền hình thông tin (32,84 lần). Các DN như Tổng công ty Xăng dầu quân đội, TCT 36 (15,41 lần); Tổng công ty Cơ khí xây dựng có nợ trên vốn chủ sở hữu tới hơn 10 lần.

Báo cáo của Chính phủ lưu ý, việc một số tập đoàn, tổng công ty nhà nước huy động vốn lớn, vượt quá mức khống chế theo quy định (không quá 3 lần vốn chủ sở hữu) để dẫn đến mất khả năng thanh toán ảnh hưởng đến an toàn tài chính của doanh nghiệp.

Một số DNNN có số nợ vay từ các ngân hàng thương mại và tổ chức tín dụng tương đối lớn. Đứng đầu là Tập đoàn Điện lực Việt Nam (134.014 tỷ đồng); Tập đoàn công nghiệp Than – Khoáng sản Việt Nam (42.743 tỷ đồng); Tập đoàn Hóa chất Việt Nam (29.997 tỷ đồng); Tập đoàn Viettel (16.313 tỷ đồng); Vinalines (14.734 tỷ đồng)...

Nợ nước ngoài của các DNNN là 348.189 tỷ đồng. Trong đó chủ yếu là vay dài hạn với số tiền là gần 310.000 tỷ đồng.

Trong số tiền vay nước ngoài, chủ yếu là từ nguồn vay lại vốn ODA của Chính phủ với hơn 121.000 tỷ đồng. Còn lại là vay nước ngoài được Chính phủ bảo lãnh (97.179 tỷ đồng); Vay nước ngoài theo hình thức tự vay, tự trả là 62.035 tỷ đồng...

Báo cáo cũng cho thấy, các tập đoàn, tổng công ty có tổng các khoản phải thu là 338.327 tỷ đồng, tăng 6% so với thực hiện năm 2014.

Trong đó, nợ phải thu khó đòi của các DNNN là 16.715 tỷ đồng, tăng 11% so với thực hiện năm 2014, chiếm 4,9% tổng số nợ phải thu. Cụ thể, Tập đoàn Dầu khí Quốc gia Việt Nam có số nợ phải thu khó đòi lớn nhất với 6.787 tỷ đồng; Tập đoàn Bưu chính viễn thông VN 1.455 tỷ đồng; Tập đoàn Viễn thông quân đội 972 tỷ đồng...

<http://vietnamnet.vn/vn/kinh-doanh/tai-chinh/khoi-no-khong-lo-1-5-trieu-ty-cua-doanh-nghiep-nha-nuoc-335510.html>